

**O`zbekiston Respublikasi Oliy va o`rta maxsus ta`lim
vazirligi**

Buxoro davlat universiteti

Tarixkafedrası

Qadimgi dunyo tarixi fanidan

МАЪРУЗА МАТНИ

Buxoro Davlat universiteti bakalavriat

Tarix ta`lim yo`nalishi talabalari uchun

Buxoro – 2016

Mavzu №1

Kadimgi dunyo tarixiga kirish. Kadimgi Misr.

Tayanch atamalar. Antik dunyo, Tavrot, Gerodot, Beros, Grotefend, Bexistun, Nineviya, Suza, Vinkler, Kramer, Stredve, Mixxat.

1. Qadimgi Misrning geografik o`rni va tabiati.** Misr Sharqdagi eng qadimgi davlatlardan biri bo`lib, u Afrika qifasining shimoli-sharqiy chekkasida joylashgan mamlakatdir. **Nil dunyodagi eng katta daryo, uzunligi 6000 kilometrdan ortiqdir. U Markaziy Af-rikaning katta ko`llaridan oqib chiqadigan **Oq** va **Ko`k Nil** da-ryolarining qo`shilishidan hosil bo`ladi. **Daryo** to`rt sharshara-ostonalardan o`tgan 700 kilometr masofada vohadan oqib o`tadi va bir necha tarmoqlarga bo`linib o`rtayer dengiziga quyOadi. Toshqin paytida Nil ko`pdan-ko`p o`simliklarni va turli tog1 jinslarini oqizib keladi. Oqib kelgan tog` jinsfaridan daryo qip-qizil tusga kiradi.

Toshqin tugagach, o`simlik chirindilari, tuproq va tog` jinslaridan hosil bo`lgan zarralar suv bosgan joylarda cho`kib, qoramtir quyqumlar qoldiradi. Quyqumlar qurib serhosii qora tuproqli yer hosil qiladi.

Shuning uchun misrliklar Nil vohasini „**Qora yer**“, Yimonlar esa, „Yegipet“ deyishgan.

Misrning g`arb tomonida Liviya yassitog`ligi, sharq tomonida Arab qirlari joylashgan. Mamlakat janubi Nubiya tog`lari bilan o`ralgan. Misrning shimoliy chegaralari o`rtayer dengiziga borib tutashadi.

Misr issiq mamlakat, u yerda yomg`irgarchilik kam bo`ladi. Nii sohillarida xilma-xil o`simlik va yowoyi mevalar, xususan *lotos*, *papirus* va *qamishlar* q`sib yotadi. Misr qadimdan hayvonot dunyosiga boy. Nil sohillarida *sher*, *qoplon*, *buyvol*, *yowoyi buqa*, *jirafa*, *antilopa*, *timsoh* va *gippopatam* kabi katta-kichik hayvonlar yashagan. Daryoda baliq, suv hayvonlari. to`qayzorlarda esa har turli qushlar ko`p bo`lgan. Yowoyi hayvon va o`simliklar qadim zamondan boshlab ibtidoiy kishilarning ozuqa va ov manbai bo`lgan. Misrda mis, oitin kabi ma`danlar va har xil toshlar ko`p bo`lgan.

2. Qadimgi Misraing aholisi. Misrning qulay geografik o`rni va boy tabiiy sharoiti qadim zamondan boshlab kishilarni o`ziga jalb qilib kelgan. Ibtidoiy odamlar Nil vohasiga qadim zamonlardayoq kirib kelishgan. Mashhur arxeolog D. D. Klarkning malumotlariga ko`ra Misrda ibtidoiy odamlar 80—90 ming yildan beri yashab kelar ekanlar. Ammo daryo toshqini odamlarni bu yerda doimo yashashlariga xalal beigan. Arxeolog olimlar Fayum vohasidan bundan 25—30 ming yitlar ilgari yashagan odamlarning man-zilgohlarini topganlar. Bu yerdan topilgan ashyolar shu davr odamlari yog`och, qamish, lotos va papiruslardan chaylalar qurib yashaganlaridan, tosh, yog`och va suyaklardan qurollar yasab ovchilik va termachilik bilan shug`uilanganliklaridan dalolat beradi.

Miloddan avvalgi VI—V mingyilliklarda Misrda aholi ancha ko`payib, dastlabki qishloqlar paydo bo`lgan.

Qadimgi misrliklar qorachadan kelgan, xushoqomat bo`lib, kamsiqol bo`lishgan. Misrga janubdan *nubiyaliklar*, Markaziy Afrikadan pakana odamlar — *Hliputlar*, g`arbdan *liviyahklar*, shimoli-sharqdan esa *giksos* kabi qabilalar kelib o`rnashganlar. Keyinchalik esa Nil vohasiga *habashlar*, *ossitrlar*, *forslar*, *yunonlar*,

*makedonlarva rimliklar*ham kirib kelganlar. Ularning koʻpchiligi misrliklar bilan aralashib, ularning madaniyati, tili va urf-odatlarini qabul qilganlar.

3. Qadimgi misrliklarning mashgʻulotlari. Qadimgi misrliklar Nil vodiysini yangi tosh davrdan boshlab oʻzlashtirib, oʻtroq dehqonchilikka asos solganlar. Ular oddiy ketmoncha — *motiga* bilan yerga ishlov berib *bugʻdoy*, *arpa*, *kunjut*, *poliz ekinlari* ekib, ulardan nioʻl hosil olganlar. Misrliklar bogʻdorchilik bilan ham shugʻullangan. Shu tariqa Misrda dehqonchilik ancha erta rivoj topgan.

Misrliklar it, choʻchqa, qoʻy-echki va qoramollar parvarish qilganlar. Chorvachilik, hunarmandchilik ham ancha erta rivoj topgan. Shu davrlarda ichki va tashqi savdo ham jonlana boshlagan. Dehqonchilik, chorvachilik, hunarmandchilik va savdo-sotiqning rivojlanishi natijasida Misrda xususiy mulk, mulkiy tengsizlik va S-khaqalanisii paydo boʻlgan.

4. Misrda dastlabki davlatlarning tashkil topishi. MOoddan avvalgi VI—V mingyilliklarda xoʻjalikning rivojlanishi natijasida Misrda ifk davlatlarning tashkil topishi uchun zaruriy sharoit vujudga keldi. Urugʻ jamoasi davrida urugʻ jamoalarini oqsoqollar, sardorlar va harbiy boshliqlar idora etishgan edi. Misrda urugʻ jamoalari oʻrnida dastlab qoʻshni jamoalar vujudga kelib xoʻjalikning rivojlanishi natijasida ilk davlatchalar paydo boladi. Yangi vujudga kelgan davlatni sobiq urugʻ jamoasi oqsoqollari, harbiy boshliqlar, badavlat va nufuzli kishilar Idora qiladilar.

Dastlab Misrda bir necha oʻn davlatchalar tashkil topgan. Misrliklar bu davlatchalarni „sepat“; yunonlar esa „nom“ deb ataganlar. Nomlar, atrofida qishloqlari, dalalari va maxsus mahalliy xudosi bor shahardan iborat boʻlgan. Har bir nomning oʻz hokimi boʻlib, u yunon tilida „nomarx“ deyilgan. MaMuraotlarga qaraganda miloddan avvaigi FVraingyiMk boshlarida Misrda 42 ta davlat boʻlgan. Har bir nomning nomarxi dehqonchilik, chorvachilik, hunarmandchilik, sugʻorish inshootlari qurilishiga katta eʼtibor bilan qaragan. Nomarxlar oqsoqol, sardor va harbiy boshliqlarga tayamb, jamoat, diniy va harbiy ishlarni boshqarib turganlar. Bu davlatlarda qulchilikning dastlabki kurtaklari ham paydo boʻlgan. Urushlarda asir olingan kishilar qulga aylantirilgan. Shunday qilib davlat ja-miyatning boshqaruv tashkiloti sifatida vujudga kelgan va rivojlana borgan.

1. Misrda ilk podsholikning tashkil topishi. Miloddan avvalgi IV mingyillikning ikkinchi yarmidagi ahvol Misrdagi mayda davlatchalarni birlashtirishni talab etdi. Koʻp jang-u jadallardan keyin Nil vodiysining tor vodiysida Yuqori Misr davlati tashkil topadi. Daryo tarmogʻining shimolida joylashgan shaharchalar birlashtirilib Quyi Misrdavlati barpo etildi. Bu davlatlar olz pod-sholariga ega boʻlib, uyar mustaqil ish yuritganlar. Keyinchalik esa Misrda yagona podsholik barpo etish uchun kurash qizgʻin tus olgan. Yilnomachilarning maʼlumotlariga koʻra, Yuqori Misr podshosi Narmer Quyi Misr yerlariga bostirib kirgan. Narmer qoʻshinlari Shimoliy Misr podshosi qoʻshinlari ustidan gʻalaba qozongan. Gʻalabadan soʻng u 6000 kishini asirga olib, juda koʻp boylik— oʻljalar bilan qaytgan. Shundan boshlab Misrda yagona davlat tuzish uchun fcurash qizgʻin tus olgan.

2. Misrda yagona davlat tuzish uchun kurash. Misrni yagona davlat bayrogʻi ostida birlashtirish Yuqori Misr podshosi **Mina** (Menes) davrida araalg

oshtirilgan. Miloddan avvalgi 3000- yilda Mina Yuqori va Quyi Misrni birlashtirib yagona davlatga asos solgan. U yagona Misr davlatining dastlabki podshosi bo'lib, birinchi sulolaga asos solgan. Mina Quyi Misr chegarasida **Memfis** shahrini bino qildirib, uni mamlakat poytaxtiga aylantirgan. Mina davrida Quyi misrliklar o'z mustaqilliklari uchun bir necha bor qo'zg'olon ko'targanlar. Ammo bu qo'zg'olonlar shafqatsizlik bilan bostirilgan. Mina va uning avlodlaridan so'ng Misrda ikkinchi sulola namoyandalari podsholik qilganlar. Shu 'davrdan boshlab Misr podsholari **fir'avn** deb atala boshlagan. Bu ikki sulola vakillari idora qilgan davr Misrda „Ilk podsholik davri“ deb nomlanib miloddan avvalgi 3100—2800 - yillarni o'z ichiga oladi. Yagona Misr davlatining tashkil topishi har jihatdan katta ahamiyatga ega bo'lgan.

3. Misr fir'avnlarining istilochilik urushlari. Ilk podsholik davrida, xususan fir'avn **Jer** davrida Misr qo'shinlari janubda Nubiya, shimoli-sharqda Sinay yarim oroliga bir necha marta bostirib kuttalar. Ular bu mamlakatlardan ko'plab askar va behisob boyliklar olib qaytganlar.

Misr qo'shini qomondonlaridan biri bunday hikoya qiladi: „*Qo'shin qo'shni mamlakatlarni talab, uning bog'lari va uzitm-zorlarini chopib, qishloqlariga o't qo'yib, o'ng minglab kishilarni o'ldirib, ko'plab odamlarni asir olib, eson-otson qaytib keldi. Buning uchun podsho meni benihoya maqtadi*“.

4. Ilk podsholik davrida xo'jalik. Ilk podsholik davrida fir'avn **Jar** mamlakat xo'jaligining hamma tarmoqlariga katta e'tibor berganlar. Yer ochish va sug'orish inshootlarining qurilishi kuchaytirilishi munosabati bilan dehqonchilik rivoj topgan. Misr dehqonlari omoch bilan yer haydab arpa, bug'doy, zig'ir va boshqa boshqali ekinlardan yuqori hosil olganlar. Ularda bog'dorchilik rivoj topib, shimolda uzumchilikka, janubda xurmochilikka katta e'tibor berilgan.

Qadimgi misrliklar bu davrda chorvachilikka ham katta e'tibor berganlar.

Ilk podsholik davrida hunarmandchilik, ichki va tashqi savdo ham rivoj topgan. Misrliklar Nubiya, Liviya va o'rtayer dengizining sharqiy sohilidagi mamlakatlar bilan qizg'in savdo-sotiq olib berganlar. Savdo quruqlik va suv yo'li orqali olib borilgan.

5. Misrda tabaqalanish va qulchilikning kuchayishi. Misrda xojalik asta-sekinlik bilan rivojlanib borgan. Aholining yuqori tabaqalari fir'avn, amaldor, askarboshi, rulioniy va nufuzli oq'oqollar bo'yib ketganlar. Dehqonlar, hunarmandlar va mayda savdogarlar aholining o'rtahol tabaqasini tashkil etardi. Mamlakat aholisining ancha qismi kambag'al dehqonlar va qashshoqlardan iborat edi. Misr fir'avnlari urushda asir (ushganlarni qulga aylantirar) edilar. Dastlabki vaqtlarda asirlar dushman sifatida o'ldirib yuborilgan. Shuning uchun misrliklar ularni „**murdalar**“ deb atashardi. Keyinchalik esa asirga rushgan kishilarni o'ldirmaydigan bo'ldilar. Ular qul qilib sotilar, harbiylar va zodagonlarga botalib berilar edi. Omon qolgan asirlarni „**tirik murdalar**“ deyishardi. Bu „tirik murdalar“ qullar tabaqasini tashkil etib, ular hech qanday mol-mulkka va huquqqa ega emasdilar. Quldor qul ustidan cheksiz huquqqa ega bo'lib, uni sotish, jazolash, kaltaklash va hatto o'ldirishga ham haqqi bor edi. Qullarning barchasi, kon qazuv ishlarida, kanal, to'g'on, imorat, yol qurish ishlarida ishlatilar va qishloq xo'jaligidagi og'ir ishlarni bajarar edilar. Chorlar —

ayol quliyar ko`proq uy-xo`jalik yiimushlarida ishlar edilar. Qul egasi quldor deyilgan. Qullar quldorlar ucliun ishlaganlar. Quldorlar qullarga ular ishlay olishlari uchun ovqat berganlar xolos. Quldorlar esa qullar mehnati evaziga rohat-farog`atda yashaganlar. Shunday qilib Misr dunyodagi dastlabki quldorlik davlati edi.

1. Qadimgi podsholik davrida Misr. Hikoya qilganimizdek 1— 2- sulola fir'avnlari Misrni birlashtirishga asos solganlar. Qadimgi podsholik davri miloddan avvalgi 2800- yildan 2250- yilgacha davom etib, unda 3—6- sulola fir'avnlari hukmronlik qilganlar. Misr fir'avnlari podsholikni kengaytirish, mustahkamlash va markaz-lashtirish uchun kurash olib borganlar. Misr fir'avnlari boylik orttirish maqsadida qo`shni mamlakatlar ustiga qo`shin tortib borganlar. 4- sulola podshosi Snofru janubda Nubiya, shimoli-sharqda Sinoy yarim oroli, Falastinga qit'aga va shimoli-g'arbda Liviy qabilalari ustiga harbiy yurishlar qilgan. U misrda Sinay yarim orolida Misrga qo`shib olgan. Nubiyadan 7 ming asir, 200 ming chorva va juda ko`p qimmatbaho buyumlar olib ketilgan. 4- sulolaning so`nggi vakillari davridan boshlab mamlakatda ichki qarama-qarshilik kuchaygan, qo`zg`olonlar boslangan. 6- sulola namoyandalari davrida ya`ni miloddan avvalgi XXIV—XXIII asrlarda podsholik kuchsizlanib, qadimgi Misr davlati parchalanib keta boshlagan. Podsholikka itoat etgan davlatlar mustaqil bo`lish uchun intilganlar.

**2. Qadimgi podsholik davrida xo`jalikning rivojlanishi.** Qadimgi Misr podsholari va ularning amaldorlari mamlakat xo`jaligini rivojlantirish uchun yangi yerlar ochish, to`g`on, kanal va boshqa sug`orish shoxobchalarini qurish isbiga alohida e'tibor berganlar. Chunki Misrdek issiq mamlakatlarda sug`orma dehqonchilik xo`jalikning asosiy tashkil etgan. Misr dehqonlari don, dukakli ekinlar ekkanlar, poliz va sabzavotchilik mahsulotlari yetishtirganlar va bog`dorchilik bilan shug`ullanganlar.

Qadimgi podsholik davrida fir'avnlar chorvachilikka katta e'tibor berganlar. Ular qoramol, echki, cho`chqa, eshak va parranda boqqanlar. Dehqonchilik va chorvachilik misrliklarning asosiy oziq-ovqat manbai hisoblangan.

Bu davrda misrliklar hunarmandchilik sohasida jiddiy yutuqlarga erishganlar. Misrda *miskarlik*, *qurohiozlik* va *hunarmandchilikning* boshqa sohalari ancha rivoj topgan edi. Shu davrda *kuloichilik* charxi kashf etilib, *kulolchilik* yanada rivojlangan.

Misrda dehqonchilik, chorvachilik va hunarmandchilikning rivojlanishi natijasida ortiqcha inatsulyotlar ishlab chiqarilgan. Dehqonlar, chorvadorlar va hunarmandlar ixtiyorlaridagi ortiqcha narsalarni o`zaro almashganlar. o`zaro almasbuv ichki va tashqi bozorni vujudga keitirgan. Misrda shahar va qishloqlari orasidagi almashuv suv va quruqlik yo`llari orqali olib borilgan. Misr shaharlari va qishloqlaridan har tomonga aloqa yo`llari tarqagan edi. Nil daryosi bo`ylab shimoldan janubga va janubdan shimolga har xil mahsulot orilgan qayiqlar tinimsiz qatnab turardi.

3. Misrda mulkiy tengsizlik va tabaqalanish. Misrda dehqonchilik, chorvachilik, hunarmandchilik va buyumlar almashtirish rivojlanib borgan. Shuning natijasida fir'avlar, nomandar, amaldorlar, ruhoniylar, oqsoqollar va harbiy

boshliqlarning mulklari ortib boyib ketganlar. Aholining katta qismi esa o'rtahol bo'lib, ulaming mol-mulklan uncha ko'p bo'lmagan. mlarning ayrim guruhlarida arzimas mol-mulk bo'lib, ular qashOdashoq-kambag'al kishilar edilar.

Misr fir'avnlari qo'shni mamlakatlaiga lez-tez g'olibona urushJar uyushtirib turganlar. Aksariyat hollarda misr qo'shinlari qo'shni mamlakatlardan ko'plab asir o'lja va boyliklar oltb qaytganlar. o'sha davrda Misr aholiisi bir necha toifa-tabaqalarga bo'fingan edi. Fir'avn, a'yon va ruhoniylar aholining eng nufuzli kishilari hisob-langani. Kichik amaldorlar va jangchilar aholining ma'lumtabaqasini tashkil etganlar. Dehqonlar va hunarmandlar aholining meh-natkash tabaqasini tashidl elganlar. Misrda hech qanday mol-mulkka ega bolmagan, huquqsiz kishilar ham bo'lgan. Bular aholining eng quyi tabaqasi — qullar cdi. Misr fir'avnlari mam-lakatni vazirlari, qo/ikalonlari. katta-kichik amaldor-a'yonlari, ruhoniylari, sarkarda va kolp sonli qolshinigatayanib boshqarganlar. Lashkarboshilar va qolshin podsholikning asosiy tayanchi edi. Misr fir'avnlari mamlakatni niarkaziy, viloyat va mahalliy tashkilotlar orqali idora qilganlar. Qadimgi Misr fir'avnlari hukmronlik qiigan davlat edi.

4. Misr ehromlari. Qadimgi Misr ehromlari, yanni piramidalari me'morchilikning eng noyob obidalaridan hisoblanadi. Ehromlar asosi uch, to'rt va ko'p bur-chakli geometrikshakldabo'lib, asosi keng, yuqori tomoni to-rayib borgan.

Qadimgi podsholik davrida Misr fifavnlari va a'yonlari o'z-iari uchun toshdan ulkan sa-g'ana — ehromlar qurdii^antar.

Bu ehromlarni bizdagi maqbaralarga qiyos qilish mumkin. Bunday maqbaralarga vafot etgan misrlik fir'avnlari, uning oila a'zolari va amaldor — a'yonlari dafn etilgan. Ehrom — maqbaralar o'zining kattaligi va salobati bilan kishini hayratga soladi. Ehromlar misrlik fir'avn va amaldorlar kuch-qudratining ramzi ham bo'lgan. Misrda qurilgan eng katta va hashamatli ehrom Joser va **Hufii** maqbarasidir. *Memfes* shahri yaqinida miloddan avvaJgi 2600- yilda to'rtinchi sulola fir'avni Xufu qurdirgan maqbara o'zining ulkanligi va hashamati bi'an kishilarni lol qoldiradi. Ehromning tomonlari 250 metr bo'lib, uning atrofint aylanib chiqish uchun sayoh bir kilometr yo'l bosishi kerak. o'sha o'z davrida uning balandligi 150 metrdan ?iyod bolib, hozirgi holati 146 metrdir. Uni qurish uchun ikki million uch yuz ming dona tosh ishlatiigan. Maqbara qurilishiga tarashiab tayyorlangan toshlarning eng kichigi ikki yarim tonna, kattasi esa o'n besh tonnadan iborat bo'lgan. Yunon tarixchisi Gerodotning yozishicha bu ehrom maqbara 30 yil mobaynida qurilgan ekan. Uning quritishida 100 mingdan ortiq kishi doimiy ishlagan. Maqbara toshlari silliqalanib bir-biriga shunday zich qilib terilganki, toshlar oralig'iga fransuz imperatori Napoleon Bonapart qilichining tig'i ham sig'magan ekan. Ehromlar qadimgi Misr me'morchiiigining eng noyob yodgorliklaridan biri hisoblanadi. Xufu maqbarasini dunyodagi yelti mo'jizaning biri deydi.

1. Qadimgi podsholikning yemirilishi. Misr fir'avnlari, ruhoniylar va a'yonlari ulkan ehromlar, saroylar va ibodatxonalar quriltshiga ko'plab mablag'lar sarf etganlar. Ularning kundalik turmushi va dabdabali hayoti uchun ham behisob boyliklar sarf qilinardi. Tashqi mamlakatlarga uyushtiriigan bosqinchilik urushlari

oddiy xalq boshiga og'ir musibatlar olib kelar edi. Qadimgi podsholikning oxirlariga kelib mamlakatdagi hokimliklar — nomlar (kichik davlatlar) fir'avnlarga itoat etmay, mustaqil bo'lishga intilgahlar. SoHqiar miqdprining ortishi va qo'shimcha majburiy xizmatlar oddiy xalqning sabr kosasini to'ldirib, tnamlakatda qo'zg'olonlar boshlanishiga sabab bo'lgan.

Qadimgi podsholikning oxirlariga kelib markaziy hokimiyat zaiflashgan. Miloddan avvalgi XXIII asrda mamlakat mayda davlatchalarga bo'linib ketgan. Mayda davlaiiar esa bir-birlari bilan qonli urushlar olib borganlar. Shu tariqa Misrda tarqoqlik davri boshlangan.

2. O'tish davrida Misrdagi ahvol vao`rta podsholikning tashkiltopishi.

Misrda tarqoqlik davri miloddan avvalgi XXIII asr o`r-tatarigacha davom etgan. Bu davrda mamlakat xo`jaligi ishdan chiqqan. Kanallar, suv omborlarini o`t, loyqa bosib, sug`orish tarmoqlari yaroqsiz bolib qolgan. Unumdor yerlar botqoqlikka va to`qayzorlarga aylangan. Hunarmandchiiik, savdo-sotiq va chorvachilik ham izdan chiqqan.

Markazlashgan Misr davlatining yemiriUshi va parchalanishidan qo'shni qabilalar foydalanganlar. Ular Misrga bostirib kirib, mamlakatni vayron qilib, boyiiklarini talab qaytganlar. Qadimgi podsholikning tnarkazi Memfis ham inqirozga uchragan. Unda hukmronlik qilayotgan 8-sulola vakillari mamlakatni biriash-tirishning uddasidan chiqolmaganlar.

Miloddan avvalgi XXI asr oxirlariga kelib Misrni qaytadan birlashtirish uchun kurash boshlangan. Misrni yangidan birlasb-tirish shimol bilan janubda birvaqtda boshlandi. Shimoliy Misrdagi davlatlarni birlashtirish ishiga Gerakleopol shahrining hukmdorlari boshchilik qilganlar. Gerakleopol podsholari shimoldagi davlatlarni birlashtirib osiyo va liviyalik ko`chmanchilarni mamlakatdan haydab chiqarganlar. Ular o`zlarini Yuqori va Quyi Misr podshosi deb e'lon qilganlar. Ammo 9—10- sulola podsholari mamlakatni o`z qo`llarida saqlab qola olmaganlar. Shundan so`ng Misr janubida mamiakatni birlashtirish ishiga **Fiva** hukmdorlari boshchilik qilganlar. 11- sulola hukmdori **Mentuxatep** Gerakleopol podsholariga qarshi kurashib, Yuqori va Quyi Misrni birlashtirib **Markazlashgan Misr davlatini** qayta tikJagan. Fiva yagona Misr davlatining poytaxti bo`lib qolgan. Budavrda 11—13-sulolavakillari Misrda podsholik qilganlar. Bu Misr tarixida o`rta podshoiik nomi bilan mashhur bo'lgan.

O`rta podsholik Misrda miloddan avvalgi 2050- yildan 1750- yilgacha hukm surgan. o`rta podsholik davrida fifavnlar qo'shni mamla-katlarga talonchilik va bosqinchilik yurishlari qilganlar. Misr qo4-shinJari Nubiyaga, Sinayga, Finikiyaga, Palastinga, hatto Frot daryosi sohillarigacha kirib borganlar. Fir'avnlar buysundirilgan o`lkalardan *mis, oltin, kumush, qora yog`och, qimmatbaho buyumiar*, ko`p mingiab *asir* va *chorva mollarini* haydab oiib ket-ganlar.

3. O`rta podsholik davrida xo`jalik. Misrda markazlashgan kuclili davlatning tashkil topishi natijasida xo`jalik ancha rivoj topgan. Misr fir'avnlari yangi yerlar ochishga va sug`orish inshootlarmi qurish ishiga katta G`tibor berganlar. Fayum vohasidagi ko'1 chuqur-lashtirilib sun'iy suv omboriga aylantirilgan. Nil daryosidan suv ombori tomon kanal qazilib unga suv keltirilgan. Baland joylarga suv chiqarish uchun *shaduf* kashf etilib, ulardan foydalanilgan.

Shu tariqa Misrda dehqonchilik ancha rivojlangan. Voha atrofida chorvachilik ham rivoj topgan. Misr shaharlari va qishloqlarida hunarmandchilik, xususan shishasozlik ham shu davrda rivoj topib ichki va tashqi savdo taraqqiy etgan. Misr **Finikiya, Palastin, Nubiya, Kichik Osiyo** va ikki daryo oralig'idagi mamlakatlar bilan qizg'in savdo borgan. Savdo ishtari quruqlik va suv yo'llari orqali amalga oshirilgan. o'rta podsholik davrida Fayum vohasida **Ittaun** shahri qurilib, u fir'avnlarning qarorgohiga aylangan. 12- sulola davrida Misr Sharqdagi eng qudratli davlatga aylangan.

4. O'rta podsholikning tushkunlikka uchrashi, kambag'allar va cjullar qo'zg'oloni. Miloddan avvalgi XIX asrning ikkinchi yar-niidan bpslab o'rta podsholik tushkunlikka yuz tutadi. 13- sulola davridan boshlab o'zaro urushlar boshlanib tushkunlik yana kuchayadi. Mamlakatdagi ichki nizolar, soliqlar va fir'avnlarning bosqinchilik urushlari mehnatkash xalq va qullarning ahvolini yanada yomonlashtirib yubordi. Toj-taxt uchun kurash qizg'in tus olib, fir'avnlr tez-tez almashinib tuiganlar. Misrdagi tush-kunlikdan qo'shni mamlakatlar foydalanib, birin-ketin Misrga bostirib kiradilar. 13-sulola podsholari esa qo'shni qabilalarning hujumini qaytara olmaydilar. Ichki urush-janjanlar va qo'slini qabilalarning hitjumlari mamlakat xoljaligiga katta zarar keltiradi. Mamlakatdagi qiyinchiliklarning barcha og'irligi mehnatkash xalq va qullar yelkasiga tushar edi.

Og'ir jabr-zulm va qiyinchiliklardan sabr kosolari to'lgan mehnatkash xalq miloddan avvalgi 1750- yilda qo'zg'olon ko'taradi. Qo'zg'olonda jabrdiyda qullar ham faol ishtirok etadilar. Bu qo'z-g'olon butun podsholikni larzaga soladi.

Misrdagi bu voqealar o'sha vaqtda yaratilgan „**Ipuser so'zlari**“ degan yozma bitikda o'z ifodasini topgan. Bu bitik muallifi yirik mansabdor shaxs bo'lgan. U xalq ommasi va qullar qo'zg'oloniga nafrat bilan qaragan. „Ipuser so'zlari“ dagi ma'lumotlaiga qaraganda kambag'allar va qullar, zodagon va a'yonlarga qarshi bosh ko'targanlar.

„Ipuser“da qo'zg'olonning oqibati nima bilan tugagani bayon etilmagan. Keyinchalik qo'zg'olon bostirilgan bo'lsa kerakki, Misrda fir'avnlr hokimiyati qayta tiklangan. Qo'zg'olon bostirilgani bilan, oddiy xalq va qullar zolimlarga qarshi ko'p marta bosh ko'taiganlar.

Nazorat savollari.

1. misrning o'rta shohlik davri. Uning iqtisodiy ahvoli. Ijtimoiy munosabatlari.
2. Misrning yangi shohlik davri.
3. Qadimgi misr madaniyati.
4. «Vedalar davri» Hindiston shimolidagi ilk davlatlarining paydo bo'lishi.
5. Qadimgi Hindiston dini.
6. Qadimgi Eron dini va madaniyati.
7. Misrning qadimgi shohlik davridagi fir'avnlrining ichki va tashqi siyosatlar.
8. Exnatonning siyosiy-diniy islohatlari.

Mavzu №2

Kadimgi Misr madaniyati.

Tayanch atamalar. Koxinlar, Osiris, RA, Amon, Set, Ishtar, Tammuz, Sinuxet, matematika, geografiya, Luksor, Xarnak, geometriya ustozlari, piramidalar, xaykaltaroshlik

1. Qadimgi Misr yozuvi. Misr insoniyat madaniyatining eng qadimgi markazlaridan" biri hisoblanadi. Yozuv ma'naviy ma-daniyatning ajralmas qismidir. Qadimgi misrliklar bundan 6—7 ming yiliar muqaddam belgi-rasmlar shaklidagi **iyeroglif** yozuvini kashf etganlar. Bu yozuvlar 750 belgi-rasmlardan iborat bolgan.

Misr yozuvida narsa va hodisalar har turii rasm va belgilar yordamida ifoda ettiigan. Masalan, suv so`zi uch qator tolqinsimon chiziq, tog` so`zi ost tomoni tekis, yuqori tomoni qabariq, o`rtasi botiq shakl bilan ifoda etilgan. Qo`lida o`q-yoy ushlab turgan odam rasmi jangchi, o`roq ush-lab turgan kishi tasviri esa o`r-rnoq degan ina'noni bildirgan. Keyinchalik belgi-rasm shakli-dagi yozuv takomillashib sodda-lasbtirilgan. Zamonlar o`tishi bi-lan belgi-rasm shaklidagi yozuv-lar alifbo belgilariga aylangan. Qadimgi podsholik davrida misrliklar yozuvida 24 ta asosiy tovushni bildiradigan alifbo tizimi paydo bo`lgan. Misrliklar dastlab alifbo va xatlarni tosh. sopol, yog`och, po`stloq, taxta, teri kabi buyLirnlarga yozganlar. Nil sohillarida o`sadigan papirus o`simligining barglari yozuv qog`ozi o`rnida foydalanilgan. Misrliklar papirus barglaridan varaqlar tayyorlab, varaqlarni bir-biriga ulab uzunligi 45 metrgacha papirus o`ramlari tayyorlaganlar. Zaruriy ma'lumot, hodisa va boshqa narsalar papirusga yozib berilgan. Papimsga qamishdan tayyorlangan yozuv asbobi bilan yozilgan. Bu misrliklarning o`ziga xos kitobi edi. Misrning turli joylaridan arxeolog olimlar qadimgi *„papirus kitob“lanni* topishgan. Qadimgi Misr yozuvini o`qib-olrganishga qadimgi mualliflar urinib ko`rganlar. Lekin uiar bu sohada yaxshi natijalarga erisha olmaganlar. Keyingi davrlarda tilshunos oHmlar Misr iyerogiiflarini o`qib chiqishga harakat qilib ko`rganlar. Lckin ular bu sohada muvaffaqiyat qozcma oimaganlar.

Mashhur fransuz olimi Fransua Shampolon Misr iyeroglif-larini o`qib chiqib, shuhrat qozongan.

2. Qadimgi Misrda maorif va maktab. Qadimgi Mis,r murakkab davlat tizimiga va keng miqyosli xo`jalikka ega bo`lgan mamlakat bo`lgan. Mrsr davlali va xo`jaligini boshqarish uchun xat-savodli, bilimdon kishilar zarur bo`lgan. Shu tufayli Misr fir'avnlad va a'y`nteri xat-savodli va bilimdon xodimlar tayyorlashga atohida ahamiyat berganlar. Misrda o`qitish, tanlim-larbiya berish maskani maktablar edi. Mamlakatning hamma shaharlari va yirik qishloqlarida maktablar bor edi. Maktablarda fir'avnlr, a'yonlar, amaldorlar, ruhoniylarning bolalari va o`qishga havaslari bo`lgan kishilarning farzandlari ham o`qiganlar.

Misrda boshlang`ich, o`rta va oliy maktablar bo`lgan. Bosh-lang`ich maktablarga bolalar 5—6 yoshdan jalb etilib, harflar o`rgatilib, savodi chiqarilgan. Bolalar maktabda husnixat bilan shug`ullanib, ular har kuni 3 sahifa yozishlari

krak bo'lgan. Misr-dagi o'rta va oliy maktablarning ko'pchiligi *mirzolar* tayyorlab chiqarganlar. Uni *nMirzplar maktabi*" harn deyishgan.

Misr fir'avnlarning markaziy mahkamasi qoshida podsho xazinasini uchun maxsus amaldor mirzolar tayyorlaydigan maktablar ham bo'lgan. Bu maktablar katta lajribaga ega bo'lgan bilimli ustoz — o'qituvchiJar bilan ta'minlangan bo'lgan. Maktablarda *matematika, geometriya, astronomiya, tarix, tibbiyot, adabiyot* kabi dunyoviy va diniy bilimlar o'qitilgan.

Misr maktablarida intizom juda qattiq bo'lib, u tan jazosi bilan mustahkamlangan. o'sha vaqtda yozilgan „Nasiliatlar"da: „Ey mirza, dangasalik qilma, yo'qsa jazoga duchor bo'lasan. Qo'lingda kitob bo'lsin, ovoz chiqarib o'qigin va o'zingdan ko'p biladiganlar bilan maslahat qilib ish tut. Bir kun ham yatqovlik qilma yo'qsa kaltak eysan. Axir bolaning qulog'i yelkasida bo'ladi-da, qachon ursang, shunda uning qulog'iga gap kiradi", — deb yozilgan.

Misrda yozuv, ilmiy, amaliy va diniy bilimlarning vujudga kelishi va rivojlanishi mamlakat xo'jaligi bilan chambarchas bog'liq bo'lgan.

Misrda vujudga kelgan ilmiy-amaliy bilimlar xo'jaiikning hamma tarmoqlarini rivojigajudakattata'sir ko'rsatgan.

3. Qadimgi Misr adabiyoti. Qadimgi Misr adabiyoti bundan VI—VII ming yil muqaddam vujudga kelgan. o'rta podsholik davridayoq adabiyot juda yuksak darajaga ko'tarilgan. Qadimgi misrliklar juda ko'p xaiq maqollari, matallari, ertak, afsona, doston va qo'shiqlar yaratganlar. Xalq yaratgan og'zaki ijodiyotda dehqon, cho'pon, savdogar, hammol, amaldor, ruhoniylar va hatto Misr fir'avntarining turmush tarzlari sodda tilda bayon etilgan.

Qadimgi misrSiklarning „*Ikki og'a-inF*, „*To'g'ri va egri*" kabi ertaklari „*lzida va Osiris haqida*", „*Gor bilan Setifinjali*", „*Malokatga uchragan kema haqida hikoya*", „*Sinuxet hikoyasi*" kabi rivoyat, afsona, ertak va hikoyalari diqqatga sazovordir.

Qadimgi Misr adiblari sayohatnoma, pand-nasihat, diniy poeziya va gimnlarga katta e'tibor berganlar. Ular shu yo'nalishda ko'plab asarlar yaratishgan.

„*Halokatga uchragan kema haqida hikoya*"da podsho konlariga qilingan mashaqqatli sayohat haqida so'z yuritiladi. Hikoya qi-linisliicha sayyohlar dengizda dahshatli dovulga duch keladilar. Dovul ularni „*ruh oro*/"ga uloqtirib tashlaydi. Orola ulkan ilon qiyofasidagi oliyjanob podsho yashar ekan, Ilonshoh sayyohlarni yaxshi qabul qilibdi. Ularga ko'p oltin, kumush, fil tishlari, xushbo'y narsalar, it va maymunlar berib Misrga kuzatib yuboribdi.

„*Sinuxet hikoyasi*"da misrlik amaldor Sinuxetning Suriyaga safari, uning o'zga mamlakatda ko'rgan-bilganlari, boshidan o'tkazgan og'ir mashaqqatlari g'oyat go'zal iboralar bilan bayon etilgan.

Shunday qilib, Qadimgi Misr badiiy ijodi mazmun jihatidan xilma-xil va boy bo'lib, jahon adabiyotining durdonalari qatoridan munosib o'rin olgan.

4. Qadimgi Misr san'ati. Me'morchilik, haykaltaroshlik, ras-somchilik, musiqa, qo'shiq va xalq o'yinlari qadimgi Misr san'atining ajoyib namunalari hisoblanadi. San'atning bu turlari Misrda juda qadim zamondan boshlab rivoj topgan edi.

Misr fir'avnlari va yuqori tabaqaga mansub a'yonlar me'mor-chilikka katta e'tibor berganlar. Yuqori Nilning ikki sohilidagi tog'larda me'morchilikda ishlatiladigan har turli toshlar ko'p bo'lgan. Fir'avn, a'yon nomlari va ruhoniylarga qarashli saroylar, ibodatxonalar, maqbaralar va boshqa ma'muriy binolar ana shu toshlardan qurilgan. Tosh konlarida yuz minglab qullar va asirlar ishlatilgan. Misrga xos me'moriy obidalaridan biri piramidalar — *Misr ehromlaridir*. Bu jihatdan Sakkaradagi *Joser*, Gazadagi fir'avn *Xeopse* ehromlari, boshi odam, tanasi sher surat qilib ishlangan sfmks va boshqalar o'zlarining ulug'vorligi bilan kishilarni hayratga solib kelgan.

Misrda haykaltaroshlikka ham katta e'tibor berganlar. Misr haykaltaroshlari tosh bo'laklaridan, butun tog' qoyalaridan fir'avn, amaldor, ruhoni, oddiy kishilar va hayvonlarning haykallarini ishlaganlar. Bu jihatdan Ramzes II, Amenemhet III, Tutan-xamon, Ehnaton, uning xotini Ne-fertiti, amaldor Raxotep, mirzo haykallari diqqatga sazovordir.

o'sha vaqtlarda Misrda rassomlik ham ancha rivoj topgan edi. Saroy, ibodatxona va ma'muriy binolarning devorlariga fir'avnlar, amaldorlar va ruhoniylar, hamda afsonaviy voqea-lardan olingan rasmlar ishlangan.

Misrliklar saivatining yana bir turi kuy, qo'shiq va raqsdir. Misrda puflab, urib va chertib chalinadigan *not*, *sistra*, *qayroq*, *arfa*, *ud* va boshqa asboblarning keng tarqalgan edi. Misrda raqs san'ati ham yuksak darajada rivoj topgan edi.

17- §. Qadimgi Misr fani va diniy e'tiqodi.

1.Misrda ilmiy bilimlar. Dehqonchilik, savdo-sotiq, hunar-mandchilik, chorvachilik va boshqa sohalarni rivojlantirish uchun misrliklarga ilmiy-amaliy bilimlar zarur bo'lgan. Shuning uchun ham Misrda matematika, geometriya, geografiya, astronomiya,

tarix, tibbiyot, veterinariya va qishloq xo'jaligi bilimlari ancha erta rivoj topgan.

Qadimgi va o'rta podsholik davrida misrliklar matematika sohasida jiddiy yutuqlarni qo'lga kiritganlar. Ular 1,10, 100, 1000 lik va hokazolardan iborat son-sanoq tizimini kashf etganlar. Bu sonlar uchun atohida belgilar bo'lgan. Yarim doira o'nni, o'rilgan arqon yuzni, nilufar guli belgisi esa rning raqamini bildirgan.

Misrliklar geometriya — „yerni o'lchash" sohasida ham katta yutuqlarga erishganlar. Chunki, kanallar qazish, dalalarni pay-kallarga ajratish, binolar qurish, sath va hajmlarni o'lchashda geometriya fani ularga kerak bo'lgan. Misrliklarda kaft, barmoq, qarich va tirsak uzunlik o'lchovlari bo'lib xizmat qilgan.

Osmon jismlari va ularning harakatini o'rganuvchi fan astro-nomiya deyiladi. Shu sohaning olimlari esa astronomlar deyilgan. Qadimgi Misr astronomlari osmon jismlari — yulduzlar va say-yoralar harakatini o'rganib katta yutuqlarga erishganlar.

Ma'lumki, Misrda qishloq xo'jaligi ishlari boshlanishidan avval Nil daryosi toshadi. Bu voqea ravshan yulduz Sirius ertatabki shafaqda ko'ringandan ikki-uch kun keyin sodir bo'lar edi.

Astronomlar Siriusni ko'rishlari bilan Misr aholisini Nilning toshishi va ekish mavsumi boshlanishi haqida xabardor qilar edilar. Demak, Nil daryosining toshish mavsumini hisoblash ehtiyoji Misr astronomiyasini yaratdi.

Misr astronomlari dunyoda birinchi bo`lib, yulduz va sayyoralar xaritasini tuzganlar. Yulduz va sayyoralarning joylanishini ko`rsa-tadigan qadimgi xaritalar Misrdagi Senmut maqbarasi, Edfu va Dender ibodatxonalarining shiplarida saqlanib qolgan.

Misr astronomlari dunyoda birinchi bo`lib, o`zlarining alohida quyosh kalendar — taqvimlarini tuzganlar.

Taqvimga ko`ra bir yil 365 kun bo`lib u 12 oyga bo`lingan. Har bir oy 30 kundan iborat bo`lib, qolgan 5 kun bayram hisoblangan. Misrliklar tungi vaqtni yulduzlarga, kunduzgi vaqtni quyoshga qarab belgilaganlar. Vaqt — soatni belgilaydigan qum va suv soatlari ham ilk Lor Misrda kashf etilgan. Demak, qadimgi misrliklar Nil toshqini vaqtini bilish, kanal, to`g`on qurish, dalalami ekishga hoziriyatda astronomiya ma`lumotlariga tayanganlar. Ular daryo va dengizlarda suzganlarida, safarga chiqqanlarida astronomiya bi-limlariga suyanganiar. Astronomiya fani qishloq xo`jalik ishlarida, savdo-sotiq aloqalari va harbiy harakatlarda ham katta ahamiyatga ega bo`lgan.

2. Qadimgi Misr tabobati va bilimlar. Qadimgi Misr issiq marn-lakat bo`lganligi uchun kasalliklar ko`p bo`lgan. Misr tarixidagi ko`pdan-ko`p istilolar va urushlar natijasida juda ko`p odamlar, jangchilar jarohatlanganlar. Shu tufayli ham Misrda tabobat erta rivoj topgan.

Qadimgi solnomalar Misrda miloddan avvalgi IV ming yiilar-dayoq dastlabki shifoxonalar bo`lganligi haqida hikoya qiladi. Miloddan avvaigi 3600-yilda Memfis shahrida afsonaviy tabib Imxotep sharafiga maxsus ibodatxona qurilgan. Bu yerda bemorlarga libbiy yordam berish uchun alohida xonalar ajratilgan. Shifoxonada tabobalni yaxshi biladigan tabib — kohinlar ishlaganlar.

Misrning Sais, Geliopolis kabi shaharlarida tabiblar tayyor-laydigan maxsus maktablar bo`lgan. Ayni paytda misriik tabiblar tabobalga bag`ishJangan kitoblar ham yaratganiar.

Misr tabiblari mumiyolash uchun odamning ichki a'zolarini jarrohlik yo`li bilan ochganlar. Shuning uchun ular odamning hamma a'zolarini puxta bilganlar. Tabib-hakimlar kasailikni aniqlashda kishining lashqi holati va tomir urushiga alohida etibor qaratganlar. Tabibiar ko'z, bosh, tish, ichki, ruhiy, singan-chiqqan va boshqa kasalliklar bo`yicha ixtisoslashganlar. Ular jarohaili bemorlarni davolashda maxsus mis va jez asboblardan foydalanganlar.

Qadimgi Misrda Erazistrat, Xerofil, Tmxotep vaKoslik Filipp kabi mashhur tabiblar faoliyat ko`rsatganlar. Tabiblar bemoriarni davolashda shifobaxsh o`simlik, meva va hayvonot mahsulotidan tayyorlangan dori-darmonlardan foydalanganlar. Misr tabobati jahon tabobatida alohida o`rinni egaliagan. Misrliklar veterinariya sohasida ham muayan bilimga ega edilar.

3. Qadimgi Misrda tarixiy va geografik biliralar. Qadimgi misrliklar tarixiy va geografik bilimlarga qiziqib qaraganlar. Misr tarixiga oid dastlabki tarixiy ma`lumotlar shifer lavhalariga, fil suyagi bolaklariga, qora yog`och taxtaciialariga, Palesmos toshi, ibodatxona devorlariga bitilgaii yozuv va yilnomalarda saqlanib qoigan. bli jihatdan „Tutmos III yilnomasi" qimmatlidir. Qadimgi Misr liaqida papiruslarga yozilgan har turli nia'lumolar ham muhimdir.

Qadimgi Yunon tarixchisi Gerodot o'zining „Tarix“ kitobida Qadimgi Misr haqida juda ko'p ma'mumot beradi. U o'z kitobida „*Misr Nil tuhfasidir*“ deb yozgan edi.

Qadimgi misrliklar geografiya fani sohasida ham ma'lum bilimlarga egabolishgan. Ular Yeming chetlaritog'lar bilan o'ralib, airofi oqib turadigan okcan suvidan iborat deb tasavvur qilganlar.

Misrliklar Yerning Nil oqib keladigan tornoni janub, o'rtayer dciigizi tomoni shimol, daryoning so'l tomoni g'arb, o'ng tomoni sharq deb hisoblaganlar. Qadimgi Misr geograflari o'z o'lkalari va Arabiston yarimoroli xaritasini chizganlar. Arabiston cho'llaridagi oitin konlari belgilangan xarita zamonamizgacha saqlanib qolgan.

Qadimgi misrliklar konchilik, iqlimshurtosiik va boshqa sohalarda ham ancha bilimlarga ega bo'lganlar.

4. Misrliklarning diniva e-tiqodihaqida. Misrliklar eng qadimgi davrdan boshlab milodning III—IV asrlarigacha uzoq tarixiy taraqqiyot yo'lini bosib o'tganlar. Uiar turli fanJar sohasida ancha bilimlaiga ega bo'Isalarham hali tabiat hodisalari oldida ojiz edilar. [Jlar, Nil toshqini, zilzilalar, Sahroi Kabir tomondan esadigan qum bo'ronlari, momaqaldiroq, sayyoralar va yulduzlarning harakatida qandaydir g'ayritabiyy kuch bor deb tasawur qilganlar. Bu hodisalar misrliklarning dini va e'tiqodida olz ifodasini topgan. Qadimgi misrlikJarda *fetishizm, toiemizm, animizrn, quyoshparastlik, podshoni ilohiylashtirish* va diniy e'tiqodning boshqa shaJdlari keng tarqalgan edi.

Fetish e'tiqodi. Fetish eng qadimgi va qadimgi davrga xos e'tiqodlardan biridir. Misrliklar e'tiqodicha fetish buyumlar sehrli va muqaddas hisoblangan. Misrda juda qadim zamondan boshlab ma'buda **Neytnuig** muqaddas ramzi bo'lgan o'q-yoyga topinganJar. Shuningdek xudo **Sopduning** „o'tkir“ tishlariga, xudo Uxning pay va tasmalar bifan bezatilgan hassasiga, xudo Minaning yog'ochdan Jshlangan buyumiga sig'inganlar.

Shunday qilib, qadimgi misrliklarda xudolarning ayrim buyum-larini sehrli deb hisoblab, ularga topinish[^]wetisp e'iiqodl deyiladi.

Tabiatga sig'inish. Tabiatdagi buyumlar va hodisalarga sig'inish misrJUdarning qadimgi e'tiqodlaridan biri hisoblanadi. Misrdan g'arb tomonda ulJcan Sahroyi Kabir cho'li yastanib yotadi. Vaqt-vaqti bilan cho'I tomondan Nil vodiysiga qum aralash dahshatli dovul esib turgan. U toraonlarda har turli yirtqichlar izg'ib yurgan, hayvonJar odamlarga, ekin maydonlariga ko'plab zarar Jceltirgan. Cho'Ida yashagan ko'chmanchi qabilalar esa vodiya bostirib kirib, Ealonchilik, odamlarni olldirib vahshiylikJar qilganlar. Qadim zamondan boshlab misrlikJar tog'larga, muqaddas toshJarga si-g'inganlar. Misr dehqonlari va aholisi „Muqaddas yer“ xudosi Jebni, suv xudosi **Nunni** ilohiylashtirganlar, Suv uJarga butun tabiatning asosi bo'lib ko'ringan.

Misrlikiar Nil daryosini ilohiylashtirib uni **Xapi** deb ataganlar. Suvnj muqaddas bilib va ilohiylashtirib, unga topinish hamma uchun muqaddas burch bolgan. Suv xudosi bosiii ajdaho, tanasi odam qiyofasida ifoda etilgan.

Misrliklar quyosh va uning yerdagi ramzi olov-o'tni ham ilohiylashtirganlar. Rivoyatga ko'ra tanasi odam, qarchig'ay boshli Quyosh xudosi Ra

xudoJar podshosi hisoblangan. U har kuni oltin qayiqchasida osmonni kezib chiqadi va g'arbga tushadi. Misrlifdar Raga atab ibodatxonalar qurganlar.

Totem e'tiqodi. MisrlikJar juda qadim zamondan boshlab *sher, llmsoh, ilon, buqa, qo'chqor, lochin, asalari, mushuk* va boshqa hayvonJarni ilohiylashtirib ularga e'tiqod qijganlar. Ulai^a bag'ishlab ibodatxonalar qurib, haykallar ishlatganlar.

Misrda yovuzlik xudosi Set bo'lib, u odam tanali, eshak boshli qilib tasvirlangan. o'sitnliklar va dehqonchilik xudosi Osiris bo'lib, u Set tomonidan o'ldiriladi.

Misrda fir'avnlarni ilohiylashtirish ilk podsholik davriga borib taqaladi. Yangi podsholik davrida bu yanada kuchayadi. Fir'avnni xudo darajasiga ko'tarib *Amon fanftndl* deb ataydilar.

Shunday qilifa Qadimgi Misrda diniy e'tiqodning shakllari juda ko'p bo'lgan. Qadimgi misrliklar diniy G'tiqodlar bilan bog'liq turli irim, urf-odat va marosimlarni tanlanali ravishda o'tkazganlar.

Misr-Xett sulhi tuzilganda hujjatga har ikki tomondan mingtadan xudoning nomi yozib qo'yilgan ekan. Misr madaniyati o'ziga xos tarixiy yo'lni bosib o'tib, jahon madaniyatiga o'zining ijobiy ta'siriii o'tkazgan. Misrtiklar boshqa xalqlar tnadaniyatidan ham bahramand boMganiar. Shunday qilib Misr madaniyati jahon xalqlari sivilizat-siyasi rivojiga juda katta hissa qo'shgan.

Nazorat savollari.

1. Ibtidoiy jamoa tuzumi madaniyati.
2. Dinning kelib chiqishi.
3. EramizdanavvalgiVIII-VIasrlardaBobiljamiyativauningiqtisodiyoti.
4. misrning o'rta shohlik davri. Uning iqtisodiy ahvoli. Ijtimoiy munosabatlari.
5. Misrning yangi shohlik davri.
6. Qadimgi misr madaniyati.

Mavzu №3

Shumer va Akkad davlatlari.

Tayanch atamalar.Dajla, Frot, shumeriylar, akkadlar, kishlok jamoasi, Ur, Uruk, Kish Umma, lagash, Erudu, Sargon, Gutiyar, Gudea,

Kadimgi ikki daryo oraligi tarixini urganish uchun Bibliyadagi, Gerodot asaridagi ma'lumotlardan foydalaniladi. Ayniksa, miloddan avvalgi III asrda Bobilda yashagan Beros tomonidan yozilgan «Bobil tarixi»da kimmatli ma'lumotlar kup.

XVII-XVIII asrlarda Persepol saroyidan topilib, nemis olimi Grotefend tomonidan ukib chikilgan Bexistun mixxat yozuvlarida, XIX asrning 40- yillarida

arxeolog Leyard tomonidan tomonidan Nineviya xarobalaridan topilgan 20 ming sopol kitoblardagi ma'lumotlar kimmatli manbalardir.

XIX asr oxirida kovlab olingan Bobil, XX asr boshlarida ochilgan Suza shaxarlaridan topilgan moddiy- ashyoviy dalillar va Xamurapi konunlari ma'lumotlari asosida bu ulka tarixi bizga ma'lum buldi.

Frot va Dajla daryo oraligidagi kadimgi stivilizaniya markazlaridan birini Mesopotamiya xam deyiladi. Ikki azim daryoning xizmatlari tufayli bu joyning tuprogi serunum va xosildorligi bulganligi xakida kadimgi yunon tarixchisi Gerodot ma'lumot beradi.

Mesopotamiyadagi Dajla daryosining Zab irmogi buylaridan bundan 70-80 ming yil oldindan boshlab axoli yashab kelgan balsa, pasttekislik kismiga ov zururiyatidan miloddan avvalgi IX-VIII ming yilliklardan boshlab odamlar olib joylasha boshlagan.

Keyinchalik Mesopotamiyaga Arabiston yarim oroli, Shimoliy Afrikadan semit kabilalari, janubi-shark tomondan esa boshka kabilalar kirib kelib joylashganlar. Zagros toglari orkasidan voxaga gutey, kassit, ossur, lulubey, janubdan esa xolday va boshka jangovar kabilalar bostirib kirganlar. Miloddan avvalgi IV—III ming yilliklarda togli joylarda yashagan elam kabilalari janubi-shark tomondan bostirib kirib, Mesopotamiya janubidagi Shumerda urnashib kolganlar. Keyinchalik bu erga arameylar, eronliklar, parfiyaliklar, yunonlar, rimliklar va boshka kabilalar xam kirib kelishgan. Shunday kilib, Mesopotamiya xalklari atrofda kelgan juda kup kabilalarning maxalliy axoli bilan kushilib aralashuvi natijasida vujudga kelgan. Kadimda mamlakat janubini Shumer, axolisini shumerlar. shimoldagi erlarni Akkad, axolisini esa akkadlar deb atashgan. Shumer va Akkad axolisi tashki kiyofalari jixatidan bir-birlaridan fark kilganlar. Shumerlar past buyli, kaltabakay, jussador, kulcha yuzli, tankaygan burunli, sokol va muylovining siyrakligi bilan akkadlardan ajralib turganlar. Semit kabilalariga mansub akkadlar esa kelishgan jussali, norgil, kirra burun, yuzlari chuzik, kuzlari katta-katta, sersokol va sermuylov bulishgan.

Miloddan avvalgi V-IV yilliklarda irrigastiya va kishlok xujaligining rivojlanishi natijasida Ur, Uruk, Erudu, Larsa, Kish, Lagash, Umma singari katta-katta kishloklar paydo buldi.

Miloddan avvalgi IV ming yilliklarda Janubiy Mesopotamiyaga janubi-shark tomondan shumerlar kelib joylashganlar. Ular maxalliy axoli bilan aralashib istikomat kilganlar. Shu vaktdan boshlab bu joy Shumer viloyati nomini olgan. Janubiy Mesopotamiyada dexkonchilik, chorvachilik va xunarmandchilikning rivojlanishi natijasida badavlat kishilar, erkin jamoachi dexkonlar. xunarmandlar va kullar kupaya boshlagan. Bu Mesopotamiya dunyosidagi tabakalar edi. Endilikda jamiyatni boshkarish uchun kandaydir tashkilot zarur bulib kolgan. Bu tashkilot Shumerdagi shaxar-davlatlar edi. Xar bir shaxar-davlatning uz podshosi, amaldorlari, vaziru vuzarolari, kushinlari, kurikchilari, ruxoniylari, jinoyatchilarini jazolovchilari va kamokxonalari bulgan. Butun shaxar, unga karashli kishlok axli podshoning fukarosi xisoblangan. Kadimgi Mesopotamiya shaxar-davlatlarini fakat jazolovchi tashkilot deb karash kerak emas. Bu shaxar-davlatlar zimmasida sugorish inshootlarini tartibga keltirish, dexkonchilikni, chorvachilikni,

xunarmandchilikni, savdo-sotikni rivojlantirish va mamlakatni mudofaa qilishdek juda muxim ishlar turgan. Bu jarayonlar Mesopotamiyada miloddan avvalgi IV ming yillikning ikkinchi yarmi va III ming yillik boshlarida sodir bulgan.

Miloddan avvalgi III ming yillik boshlarida Janubiy Mesopotamiyada xil tillarda gaplashuvchi kabilalar yashar edi. Janubda maxalliy axoli bilan aralashgan shumerlar, Dajla va Frot voxasining urta kismida esa maxalliy axoli bilan birga akkadlar xam yashar edilar. Ulardan shimolda esa xurrit kabilalari istikomat kilgan. III ming yillikning birinchi yarmida Shumerda Eredu, Ur, Larsa, Uruk, Lagash, Umma, Shuruppak, Isin, Nishur, Kish, ulardan shimolda esa Ashshur, Mari, Nineviya va boshka yirik shaxar-davlatlar bor edi. Ularning xammasida xam asosan sugorma dexkonchilikka asoslangan xujalik rivojlangan edi.

Janubiy Mesopotamiyada kulchilik endigina shakllanayotgan edi. Urushda asir tushgan odamlar va karzdor kishilarni kulga aylantirish boshlangan. Ulardan ibodatxona, uy va xujalikning xamma soxalarida foydalanilgan. Kullar kul egalari tomonidan tamgalanib sotilgan va sotib olingan. Ularda xech kanday xukuk bulmagan. Shumer jamiyatidagi aslzodalar, kul egalari, ruxoniylar va boshkalar oliy tabaka vakillari xisoblangan. Axolining kupchiligini mayda ishlab chikaruvchilar, xunarmandlar, dexkonlar, mayda savdogarlar, askarlar tashkil etgan. Er egaligining bir necha shakli mavjud bulgan. Ularning biri xususiy erlar bulib, ular sotilgan va sotib olingan. Ikkinchisi esa davlat va ibodatxonaga karashli erlardir. Mesopotamiyada xamma foydalaniladigan jamoa erlari xam bulgan. Yirik kuldorlar jamiyatning oliy tabaka aslzodalari xisoblangan. Usha vaktdagi shaxar-davlatlar "en" deb atalgan, uni oliy ruxoniy boshkargan. Shaxar-davlat boshligini lugal deb xam atashgan. Ular axolining yukori tabakasi orasidan saylangan. U kushin kumondoni xam bulgan.

Ilk Shumer shaxar-davlatlari uncha katta bulmagan. Eng kadimgi shaxar-davlatlar katoriga Eredu, Sishar, Shurutshak va boshkalarni kiritish mumkin, Xar bir shaxar-davlat uziga mustakil bulib, ularning uz podshosi bulgan. Shumerdagi shaxar-davlatlar urtasida siyosiy xukmronlik qilish uchun ayovsiz janglar bulib turar edi. Miloddan avvalgi XXVIII—XXVII asrlarda Kish shaxar-davlati kuchaygan. Dastlab Shumerda I Kish sulolasi podsholari xukmronlik qilishgan. Miloddan avvalgi XXVII asr oxiridan boshlab Uruk shaxar-davlatining kudrati oshgan. Gilgamesh davrida Uruk kuchayib, Kish xukmronligidan ozod bulgan. Miloddan avvalgi XXVII—XXVI asrlarda Gilgamesh va u nish avlodlari davrida Urukda kuchli kushin tuzilib, Lagash, Kishur kabi shaxarlar Urukka itoat etgan.

Kattik urushlardan sung miloddan avvalgi XXV—XXIV asrlarda Ur shaxar-davlati kuchayib, I Ur sulolasi vakillari Shumerda xukmronlik kiladilar. Undan keyin bu ulkada Lagash kuchayadi. Podsho Eannatum zamonida butun Shumer Lagash xukmronligiga utadi. Eannatum Elam ustidan xam galaba kiladi. Mamlakatning Lagash kul ostida birlashtirilishi xujalikning rivojlanishiga yordam bergan bulsa xam, miloddan avvalgi XXIV asr oxiriga kelib mamlakatdagi tinimsiz urush, ogir soliklardan axolining noroziligi kuchaygan. Natijada Lagashda davlat tuntarishi bulib, xokimiyat tepasiga Uruinimgin keladi (2318—2312). U Lagashda 6 yil podsholik kilib, ba'zi isloxotlar utkazib, axoliga ancha engilliklar bergan va uz mavkeini mustaxkamlab ,olgan. Lekin Lagashning ravnaki uzok davom

etmagan. Miloddan avvalgi XXIV asr oxirida Umma shaxar-davlati kuchaygan va butun Shumer ustidan xukmronlik qilgan. Uruinimgin podsholigining sunggi yilida Umma shaxar-davlati xokimi Lugal-zaggisi Lagashga bostirib kirib, uni vayron qilgan, boyliklarini talagan. U Ur, Uruk, Larsa, Adab, Nishur shaxar-davlatlarni uziga itoat ettirib, Shumer podsholigini tashkil etgan. Lugal-zaggisi davrida Shumer birmuncha ravnak topgan. Ammo Shumer podsholigining mustakilligi uzok davom etmagan. Akkادلarning xujumi uni barbod qilgan.

Mamlakat janubida yashagan shumerlar bilan shimolda yashagan semitlar urtasida konli urushlar davom etgan. Uzok davom etgan janglar natijasida semitlar golib chikkanlar va Akkad davlatini tuzganlar. Bu davlatning asoschisi uz davrining yirik siyoiy arbobi Sargon I (2316—2261) edi. Usha davrdan kolgan afsonalarda Sargonning tashlandik bola bulganligi aytiladi. Xikoyada aytilishicha, uning onasi kambagal bir ayol bulgan. U gudak uglini boka olmay, kamishdan yasalgan savatga solib Frot daryosi buyiga tashlab ketgan. Akki degan suv tashuvchi—meshkop uni topib olib tarbiya qilgan. Ma'buda Ishtar voyaga etgan Sargonni yaxshi kurib kolib, uni Akkadga podsho kilib kuygan. Sargon (xakikiy podsho degani) dastlab Akkadda uz xokimiyatini mustaxkamlab olgach, yanada kuchli kushin tuzib, Kishni bosib olgan. Uzini "Kish podshosi" va "Akkad podshosi" deb e'lon qilgan.

Sargon I Shumer shaxarlari ustiga kushin tortib, Lugal-zagissi va uni kullab-kuvvatlagan 50 xukmdorni xam tor-mor etgan. Lugal-zaggisini asir kilib Nishurga keltirgan va uni xudo Enlila sharafiga kurbon qilgan. Sargon I butun Shumerni uziga karatib, Elamga kushin tortib, uning bir kancha shaxarlarini bosib olgan. Fors kultigida xam uz xokimiyatini mustaxkamlagan.

Sargon. I navbatdagi xujumlarini Akkadning shimol va shimoli-garbidagi ulkalariga karatgan. Uning kushinlari Suriya, Falastinni bosib olib, Urta er dengizi soxillariga chikkan. Sargon I Elam, butun Mesopotamiya va Old Osiyoni uz ichiga olgan goyat katta xarbiy davlat barpo etib, uzini "turt iklim podshosi" deb e'lon qilgan. Bu Janubi-Garbiy Osiyodagi eng yirik dastlabki kuldorlik davlati edi.

Sargon I 55 yil bu saltanatning podshosi bulib turgan. Bu davrda dexkonchilik, chorvachilik, xunarmandchilik va savdo-sotik ancha rivoj topgan. Yirik sugorish inshootlari kkurilgan, ayniksa savdo-sotikka keng yul ochib berilgan. Ammo Sargon I podsholigining oxirlarida Mesopotamiyada xam, boshka ulkalardagidek, noroziliklar kuchayib, kuzgolonlar boshlangan. Sargon I kushinlari bu kuzgolonlarni kiyinchilik bilan bostirganlar.

Sargon I vafotidan keyin uning taxtiga vorislari Rimush, Manishtush, Karamsin va boshkalar (2261—2200) utirib davlatni boshkarganlar. Rimush kuzgolon kutargan Shumer shaxarlari va Elam ustiga bir necha bor kushin tortgan. U kuzgoloini bostirib, kuzgolonchilardan shafkatsizlik bilan uch olgan. Ularni kaytadan uziga buysundirgan. U Akkadning yanada ravnak topishiga erishgan. Rimush uz saroyidagi fitnachilar tomonidan uldirilgan.

Rimushning vafotidan keyin taxtga uning ukasi Manishtush utirgan. U xam mustakillik uchun kurash boshlagan kuzgolonchilarni tor-mor qilgan. U Shumer va Elamdagi ruxoniy aslzodalarga katta-katta xadyalar berib, ularni uziga karatib olgan. Manishtush Akkad va Shumer aslzodalariga va uz askarlariga erlar

bulib bergan. Shu yul bilan markaziy xokimiyatni mustaxkamlab olishga xarakat kilgan. U xam fitnachilar tomonidan uldirilgan.

Sargoniylardan chikkan sungi podsho Sharkalisharri davrida mamlakatning turli burchaklarida isyonlar yana kuchaygan. Mesopotamiyaga shimoli-garbdan amoriylar, janubi-sharkdan elamliklar bostirib kirganlar. Sharkalisharri shiddatli janglardan sung uz dushmanlari ustidan galaba kozongan. Ammo shu davrda Zagros toglari ortida yashovchi guteylar Mesopotamiyaga bostirib kirib, golib chikkanlar. Shu bilan sargoniylar saltanati emirilgan va kulagan.

Miloddan avvalgi XXIP asrning oxiri — XXII asrning boshlarida sargoniylar saltanati kuchsizlangach, guteylar Mesopotamiyaga bostirib kirib, uni bosib oladilar va talaydilar. Ular bu mamlakatni Shumer va Akkad amaldorlari orkali boshkarganlar. Ularning biri Lagash xokimi Gudea bulib, u Shumerni guteylar nomidan 20 yil boshkargan. Guteylar Mesopotamiyada 125 yil xukm surganlar va ularning madaniyatini kabul kilganlar.

Miloddan avvalgi II ming yillik boshlarida Mesopotamiyaga shimoli-garbdan amoriy kabilalari bostirib kirganlar va uni ishgol kilganlar. Ular Larsa, Isin, Mari, Ashshur, Eshkunna va Bobyal kabi mustakil davlatlarning xokimlari bulib olganlar. Mesopotamiyada xukmron bulish uchun ular bir-birlari bilan konli urushlar olib borganlar. Bu urushlarda Bobil podsholigi golib chikib, amoriylar sulolasiga asos solingan. Sulola asoschisi Sumuabum bulgan. Bu sulola vakillari miloddan avvalgi 1894—1595 yillar orasida Bobil podsholigida xukmronlik kilganlar. Bu tarixda Kadimgi Bobil podsholigi deb nom olgan.

Elam podshosi Rimsin (1822—1763) Shumer shaxarlarini bosib olib, Larsani uzining tayanch istexkomiga aylantirgan. U Shumerda kanallar kazdirib, xashamatli ibodatxonalar kurdirgan. Ibodatxonalarga Shumer va Elam xudolarining mis va oltindan ishlangan xaykallarini kuydirgan. Bobil podsholigi Xammurapi davrida (1792—1750) ravnak topgan. U butun ikki daryo oraligini birlashtirib, yirik va kuchli davlat tuzish uchun matonat bilan kurash olib borgan. Xammurapi Elam podshosi Rimsin bilan shiddatli kurash olib borib, uni maglubiyatga uchratgan. Shumer xam uz podsholigiga kushib olgan. U dastlab Mari podshosi Zimrilim bilan ittifok bulib, Shimoliy Mesopotamiya shaxarlarini istilo kilib, Bobil tarkibiga kushib olgan. Miloddan avvalgi 1759 yilda Xammurapi sobik ittifokchisi Zimrilim kushinlarini engib Marini xam bosib olgan. Kup utmay Zimrilim Xammurap-iga karshi kuzgolon kutargan. Xammurapi Mari ustiga kushin tortib, uni ikkinchi marta ishgol kilgan. Shaxar devorlari buzib tashlanib, Mari xokimlari saroyi yokib yuborilgan. U ustalik bilan butun Mesopotamiyani uziga itoat kildirib, kudratli Bobil podsholigini tashkil etgan.

Xammurapi davrida Mesopotamiyada dexkonchilik, xunarmandchilik, chorvachilik, xususan savdo-sotik ishlari goyatda rivoj topgan. Bu davrda mamlakatda katta-katta sugorish inshootlari, ibodatxonalar va muxtasham saroylar kurilgan. Xammurapi vafotidan keyin Bobil taxtiga uning ugli Samsuilun (1749—1712) utirgan.

Amoriylar sulolasining sungi vakillari davrida Bobil podsholigi kuchsizlanib koladi. Bu axvoldan foydalanib, janubi-sharkdan elam, sharkdan esa

kassit kabilalari Mesopotamiyaga xujum boshlaydilar. Mesopotamiyaning shimoli-garbida yangi Mitanni davlati tashkil topadi. U bobilliklarni Kichik Osiyo va Urta er dengiziga utadigan juda muxim savdo yulidan maxrum etadi. Nixoyat, miloddan avvalgi 1595 yilda Bobilga pshmoli-garbdan xetlar xam bostirib kiradilar. Kassit kabilalarining sharkdan kilgan shiddatli xujumlari Bobil podsholigini larzaga keltiradi. Shu bilan amoriylarning uch yuz yil davom etgan kadimgi Bobil podsholigiga barxam beriladi. Mesopotamiya kassitlar sulolasining xukmronligi ostita tushib koladi.

Xammurapi yirik davlat tuzib, bu davlatni uzi tuzgan konunlar asosida boshkargan. Bu tarixda Xammurapi konunlari deb ataladi. Xammurapi tuplami mixxat yozuvida bazalt tosh ustuni satxiga yozilgan. Konunlar tuplami 247 moddadan iborat bulib, u kirish, konunlar va xulosadan iborat. Kirish kismida. konunlarni chikarishdan asosiy maksad mamlakatda adolat urnatishdir, deb kursatilgan. Unda podsho uluglanib, kuklarga kutarilgan.

Konunlarning asosiy kismida esa mamlakat xujaligining urmonchilik, chorvachilik va chorva mollari, ekinzorlar, kishlok xujaligi bilan boglik kup masalalari uz ifodasini topgan. Konunlarning birida "Ekinzorlar mamlakatning xayoti ekanligini bilmaysanmi?»— deb yozilgan. Unda xususiy mulk ximoya kilingan.

Xammurapi davrida Shumer va Akkad axolisini doimiy suv bilan ta'minlab turuvchi Nor-Xammurapi degan kanal kazilgan. Konunlar tuplamida savdo-sotik, xunarmandchilik, sudxurlik, kul va kulchilik munosabatlari xakida xam gapirilgan. Konunda oilaviy munosabatlar va turli xil jinoyatlarga xam katta e'tibor berilgan. Konunda kursatilishicha, jinoyat kilgan kishilar kim bulishidan katiy nazar kattik jazolangan. Konunda podsho xukukining cheklanmaganligi aytilgan. Xammurapi konunlari usha davrdagi kup soxalarni uz ichiga olgan xujjat bulib, Kadimgi Mesopotamiya konunchiligining rivojlanishiga ijobiy ta'sir kilgan. Mamlakatda joriy kilingan konun - koidalarni buzgan kishilar Xammurapi konunlari asosida sud kilinib jazolangan.

Konunning sungida shunday deyilgan: "Men Xammurapi, adolatli podshodirman, menga konunlarni Kuyosh xudosining uzi yuborgan, Mening suzlarim bebaxo suzlar, ishlarim tengi yuk, ishlardir". Xammurapi konunlari usha davr tarixinn urganishda kimmatli manbadir.

Nazorat savollari.

1. Qadimgi Messopotamiyaning tabiiy sharoiti va aholisi.
2. Xammurapi qonunlari. Bobilning sotsial iqtisodiy, siyosiy tuzumi.
3. Ossuriyaning emirilishi, YangiBobildavlatiningvujudgakelishi.
4. EramizdanavvalgiVIII-VIasrlardaBobiljamiyativauningiqtisodiyoti.
5. misrning o`rta shohlik davri. Uning iqtisodiy ahvoli. Ijtimoiy munosabatlari.

Mavzu №4

Kadimgi Bobil davlati.

Janubiy Mesopotamiyada kulchilik endigina shakllanayotgan edi. Urushda asir tushgan odamlar va karzdor kishilarni kulga aylantirish boshlangan. Ulardan ibodatxona, uy va xujalikning xamma soxalarida foydalanilgan. Kullar kul egalari tomonidan tamgalanib sotilgan va sotib olingan. Ularda xech kanday xukuk bulmagan. Shumer jamiyatidagi aslzodalar, kul egalari, ruxoniylar va boshkalar oliy tabaka vakillari xisoblangan. Axolining kupchiligini mayda ishlab chikaruvchilar, xunarmandlar, dexkonlar, mayda savdogarlar, askarlar tashkil etgan. Er egaligining bir necha shakli mavjud bulgan. Ularning biri xususiy erlar bulib, ular sotilgan va sotib olingan. Ikkinchisi esa davlat va ibodatxonaga karashli erlardir. Mesopotamiyada xamma foydalaniladigan jamoa erlari xam bulgan. Yirik kuldorlar jamiyatning oliy tabaka aslzodalari xisoblangan. Usha vaktdagi shaxar-davlatlar "en" deb atalgan, uni oliy ruxoniy boshkargan. Shaxar-davlat boshligini lugal deb xam atashgan. Ular axolining yukori tabakasi orasidan saylangan. U kushin kumondoni xam bulgan.

Ilk Shumer shaxar-davlatlari uncha katta bulmagan. Eng kadimgi shaxar-davlatlar katoriga Eredu, Sishar, Shurutshak va boshkalarni kiritish mumkin, Xar bir shaxar-davlat uziga mustakil bulib, ularning uz podshosi bulgan. Shumerdagi shaxar-davlatlar urtasida siyosiy xukmronlik kilish uchun ayovsiz janglar bulib turar edi. Miloddan avvalgi XXVIII—XXVII asrlarda Kish shaxar-davlati kuchaygan. Dastlab Shumerda I Kish sulolasi podsholari xukmronlik kilishgan. Miloddan avvalgi XXVII asr oxiridan boshlab Uruk shaxar-davlatining kudrati oshgan. Gilgamesh davrida Uruk kuchayib, Kish xukmronligidan ozod bulgan. Miloddan avvalgi XXVII—XXVI asrlarda Gilgamish va u nish avlodlari davrida Urukda kuchli kushin tuzilib, Lagash, Kishur kabi shaxarlar Urukka itoat etgan.

Kattik urushlardan sung miloddan avvalgi XXV—XXIV asrlarda Ur shaxar-davlati kuchayib, I Ur sulolasi vakillari Shumerda xukmronlik kiladilar. Undan keyin bu ulkada Lagash kuchayadi. Podsho Eannatum zamonida butun Shumer Lagash xukmronlitiga utadi. Eannatum Elam ustidan xam galaba kiladi. Mamlakatning Lagash kul ostida birlashtirilishi xujalikning rivojlanishiga yordam bergan bulsa xam, miloddan avvalgi XXIV asr oxiriga kelib mamlakatdagi tinimsiz urush, ogir soliklardan axolining noroziligi kuchaygan. Natijada Lagashda davlat tuntarishi bulib, xokimiyat tepasiga Uruinimgin keladi (2318—2312). U Lagashda 6 yil podsholik kilib, ba'zi isloxotlar utkazib, axoliga ancha engilliklar bergan va uz mavkeini mustaxkamlab ,olgan. Lekin Lagashning ravnaki uzok davom etmagan. Miloddan avvalgi XXIV asr oxirida Umma shaxar-davlati kuchaygan va butun Shumer ustidan xukmronlik kilgan. Uruinimgin podsholigining sunggi yilida Umma shaxar-davlati xokimi Lugal-zaggisi Lagashga bostirib kirib, uni vayron kilgan, boyliklarini talagan. U Ur, Uruk, Larsa, Adab, Nishur shaxar-davlatlarni uziga itoat ettirib, Shumer podsholigini tashkil etgan. Lugal-zaggisi davrida Shumer birmuncha ravnak topgan. Ammo Shumer podsholigining mustakilligi uzok davom etmagan. Akkadlarning xujumi uni barbod kilgan.

Mamlakat janubida yashagan shumerlar bilan shimolda yashagan semitlar urtasida konli urushlar davom etgan. Uzoq davom etgan janglar natijasida semitlar golib chikkanlar va Akkad davlatini tuzganlar. Bu davlatning asoschisi uz davrining yirik siyoiy arbobi Sargon I (2316—2261) edi. Usha davrdan kolgan afsonalarda Sargonning tashlandik bola bulganligi aytiladi. Xikoyada aytilishicha, uning onasi kambagal bir ayol bulgan. U gudak uglini boka olmay, kamishdan yasalgan savatga solib Frot daryosi buyiga tashlab ketgan. Akki degan suv tashuvchi—meshkop uni topib olib tarbiya kilgan. Ma'buda Ishtar voyaga etgan Sargonni yaxshi kurib kolib, uni Akkadga podsho kilib kuygan. Sargon (xakikiy podsho degani) dastlab Akkadda uz xokimiyatini mustaxkamlab olgach, yanada kuchli kushin tuzib, Kishni bosib olgan. Uzini "Kish podshosi" va "Akkad podshosi" deb e'lon kilgan.

Sargon I Shumer shaxarlari ustiga kushin tortib, Lugal-zagissi va uni kullab-kuvvatlagan 50 xukmdorni xam tor-mor etgan. Lugal-zaggisini asir kilib Nishurga keltirgan va uni xudo Enlila sharafiga kurbon kilgan. Sargon I butun Shumerni uziga karatib, Elamga kushin tortib, uning bir kancha shaxarlarini bosib olgan. Fors kultigida xam uz xokimiyatini mustaxkamlagan.

Sargon. I navbatdagi xujumlarini Akkadning shimol va shimoli-garbidagi ulkalariga karatgan. Uning kushinlari Suriya, Falastinni bosib olib, Urta er dengizi soxillariga chikkan. Sargon I Elam, butun Mesopotamiya va Old Osiyoni uz ichiga olgan goyat katta xarbiy davlat barpo etib, uzini "turt iklim podshosi" deb e'lon kilgan. Bu Janubi-Garbiy Osiyodagi eng yirik dastlabki kuldorlik davlati edi.

Sargon I 55 yil bu saltanatning podshosi bulib turgan. Bu davrda dexkonchilik, chorvachilik, xunarmandchilik va savdo-sotik ancha rivoj topgan. Yirik sugorish inshootlari kkurilgan, ayniksa savdo-sotikka keng yul ochib berilgan. Ammo Sargon I podsholigining oxirlarida Mesopotamiyada xam, boshka ulkalardagidek, noroziliklar kuchayib, kuzgolonlar boshlangan. Sargon I kushinlari bu kuzgolonlarni kiyinchilik bilan bostirganlar.

Sargon I vafotidan keyin uning taxtiga vorislari Rimush, Manishtush, Karamsin va boshkalar (2261—2200) utirib davlatni boshkarganlar. Rimush kuzgolon kutargan Shumer shaxarlari va Elam ustiga bir necha bor kushin tortgan. U kuzgoloini bostirib, kuzgolonchilardan shafkatsizlik bilan uch olgan. Ularni kaytadan uziga buysundirgan. U Akkadning yanada ravnak topishiga erishgan. Rimush uz saroyidagi fitnachilar tomonidan uldirilgan.

Rimushning vafotidan keyin taxtga uning ukasi Manishtush utirgan. U xam mustakillik uchun kurash boshlagan kuzgolonchilarni tor-mor kilgan. U Shumer va Elamdagi ruxoniy aslzodalarga katta-katta xadyalar berib, ularni uziga karatib olgan. Manishtush Akkad va Shumer aslzodalariga va uz askarlariga erlar bulib bergan. Shu yul bilan markaziy xokimiyatni mustaxkamlab olishga xarakat kilgan. U xam fitnachilar tomonidan uldirilgan.

Sargoniylardan chikkan sungi podsho Sharkalisharri davrida mamlakatning turli burchaklarida isyonlar yana kuchaygan. Mesopotamiyaga shimoli-garbdan amoriylar, janubi-sharkdan elamliliklar bostirib kirganlar. Sharkalisharri shiddatli janglardan sung uz dushmanlari ustidan galaba kozongan. Ammo shu davrda Zagros toglari ortida yashovchi guteylar Mesopotamiyaga

bostirib kirib, golib chikkanlar. Shu bilan sargoniylar saltanati emirilgan va kulagan.

Miloddan avvalgi XX1P asrning oxiri — XXII asrning boshlarida sargoniylar saltanati kuchsizlangach, guteylar Mesopotamiyaga bostirib kirib, uni bosib oladilar va talaydilar. Ular bu mamlakatni Shumer va Akkad amaldorlari orkali boshkarganlar. Ularning biri Lagash xokimi Gudea bulib, u Shumerni guteylar nomidan 20 yil boshkargan. Guteylar Mesopotamiyada 125 yil xukm surganlar va ularning madaniyatini kabul kilganlar.

Miloddan avvalgi II ming yillik boshlarida Mesopotamiyaga shimoli-garbdan amoriy kabilalari bostirib kirganlar va uni ishgol kilganlar. Ular Larsa, Isin, Mari, Ashshur, Eshkunna va Bobyal kabi mustakil davlatlarning xokimlari bulib olganlar. Mesopotamiyada xukmron bulish uchun ular bir-birlari bilan konli urushlar olib borganlar. Bu urushlarda Bobil podsholigi golib chikib, amoriylar sulolasiga asos solingan. Sulola asoschisi Sumuabum bulgan. Bu sulola vakillari miloddan avvalgi 1894—1595 yillar orasida Bobil podsholigida xukmronlik kilganlar. Bu tarixda Kadimgi Bobil podsholigi deb nom olgan.

Elam podshosi Rimsin (1822—1763) Shumer shaxarlarini bosib olib, Larsani uzining tayanch istexkomiga aylantirgan. U Shumerda kanallar kazdirib, xashamatli ibodatxonalar kurdirgan. Ibodatxonalarga Shumer va Elam xudolarining mis va oltindan ishlangan xaykallarini kuydirgan. Bobil podsholigi Xammurapi davrida (1792—1750) ravnak topgan. U butun ikki daryo oraligini birlashtirib, yirik va kuchli davlat tuzish uchun matonat bilan kurash olib borgan. Xammurapi Elam podshosi Rimsin bilan shiddatli kurash olib borib, uni maglubiyatga uchratgan. Shumer xam uz podsholigiga kushib olgan. U dastlab Mari podshosi Zimrilim bilan ittifok bulib, Shimoliy Mesopotamiya shaxarlarini istilo kilib, Bobil tarkibiga kushib olgan. Miloddan avvalgi 1759 yilda Xammurapi sobik ittifokchisi Zimrilim kushinlarini engib Marini xam bosib olgan. Kup utmay Zimrilim Xammurap-iga karshi kuzgonon kutargan. Xammurapi Mari ustiga kushin tortib, uni ikkinchi marta ishgol kilgan. Shaxar devorlari buzib tashlanib, Mari xokimlari saroyi yokib yuborilgan. U ustalik bilan butun Mesopotamiyani uziga itoat kildirib, kudratli Bobil podsholigini tashkil etgan.

Xammurapi davrida Mesopotamiyada dexkonchilik, xunarmandchilik, chorvachilik, xususan savdo-sotik ishlari goyatda rivoj topgan. Bu davrda mamlakatda katta-katta sugorish inshootlari, ibodatxonalar va muxtasham saroylar kurilgan. Xammurapi vafotidan keyin Bobil taxtiga uning ugli Samsuilun (1749—1712) utirgan.

Amoriylar sulolasining sungi vakillari davrida Bobil podsholigi kuchsizlanib koladi. Bu axvoldan foydalanib, janubi-sharkdan elam, sharkdan esa kassit kabilalari Mesopotamiyaga xujum boshlaydilar. Mesopotamiyaning shimoli-garbida yangi Mitanni davlati tashkil topadi. U bobilliklarni Kichik Osiyo va Urta er dengiziga utadigan juda muxim savdo yulidan maxrum etadi. Nixoyat, miloddan avvalgi 1595 yilda Bobilga pshmoli-garbdan xetlar xam bostirib kiradilar. Kassit kabilalarining sharkdan kilgan shiddatli xujumlari Bobil podsholigini larzaga keltiradi. Shu bilan amoriylarning uch yuz yil davom etgan kadimgi Bobil

podsholigiga barxam beriladi. Mesopotamiya kassitlar sulolasining xukmronligi ostita tushib koladi.

Xammurapi yirik davlat tuzib, bu davlatni uzi tuzgan konunlar asosida boshkargan. Bu tarixda Xammurapi konunlari deb ataladi. Xammurapi tuplami mixxat yozuvida bazalt tosh ustuni satxiga yozilgan. Konunlar tuplami 247 moddadan iborat bulib, u kirish, konunlar va xulosadan iborat. Kirish kismida. konunlarni chikarishdan asosiy maksad mamlakatda adolat urnatishdir, deb kursatilgan. Unda podsho uluglanib, kuklarga kutarilgan.

Konunlarning asosiy kismida esa mamlakat xujaligining urmonchilik, chorvachilik va chorva mollari, ekinzorlar, kishlok xujaligi bilan boglik kup masalalari uz ifodasini topgan. Konunlarning birida "Ekinzorlar mamlakatning xayoti ekanligini bilmaysanmi?»— deb yozilgan. Unda xususiy mulk ximoya kilingan.

Xammurapi davrida Shumer va Akkad axolisini doimiy suv bilan ta'minlab turuvchi Nor-Xammurapi degan kanal kazilgan. Konunlar tuplamida savdo-sotik, xunarmandchilik, sudxurlik, kul va kulchilik munosabatlari xakida xam gapirilgan. Konunda oilaviy munosabatlar va turli xil jinoyatlarga xam katta e'tibor berilgan. Konunda kursatilishicha, jinoyat kilgan kishilar kim bulishidan katiy nazar kattik jazolangan. Konunda podsho xukukining cheklanmaganligi aytilgan. Xammurapi konunlari usha davrdagi kup soxalarni uz ichiga olgan xujjat bulib, Kadimgi Mesopotamiya konunchiligining rivojlanishiga ijobiy ta'sir kilgan. Mamlakatda joriy kilingan konun - koidalarni buzgan kishilar Xammurapi konunlari asosida sud kilinib jazolangan.

Konunning sungida shunday deyilgan: "Men Xammurapi, adolatli podshodirman, menga konunlarni Kuyosh xudosining uzi yuborgan, Mening suzlarim bebaxo suzlar, ishlarim tengi yuk, ishlardir". Xammurapi konunlari usha davr tarixinn urganishda kimmatli manbadir.

Nazorat savollari.

1. Xammurapi qonunlari. Bobilning sotsial iqtisodiy, siyosiy tuzumi.
2. Ossuriyaning emirilishi, YangiBobildavlatiningvujudgakelishi.
3. EramizdanavvalgiVIII-VIasrlardaBobiljamiyativauningiqtisodiyoti.
4. misrning o`rta shohlik davri. Uning iqtisodiy ahvoli. Ijtimoiy munosabatlari.
5. Misrning yangi shohlik davri.

Mavzu: № 5

Kadimgi Ikki daryo oraligi madaniyati.

Tayanch tushunchalar.

Shumer tili va yozuvi, Kramer, ieroglif, Mixxat, Tiamat, Anu, Ki, Enlil, Marduk, Ishtar, Tammuz, Eposlar, Gilgamshi, diniy dunyoxarash, matematika va astronomiya, tibbiyot, me'morchilik

Dunyodagi Kadimgi madaniyat uchoklaridan biri bulgan Ikkidaryo oraligi yoki Mesopotamiya xalklari jaxon xazinasiga ilmiy bilimlar, yozuv, adabiyot va san'at, diniy e'tikodlar bobida erishgan yutuklari bilan munosib xissa kushganlar.

Bu erda kadimgi madaniyatning ildizlari miloddan avvalgi XI-IX ming yilliklardan boshlab shakllana boshlagan. Mesopotamiya xalgklarining eng katta yutuklaridan biri bu yozuvning ixtiro kilinishi edi. Ilk yozuv avloddan avvalgi IV ming yillikda Janubiy Mesopotamiyada kashf kilingan. Bu erga kuchib kelgan shumerlar xam ushbu yozuvni kabul kilganlar. U suratli yozuv bulib, aytilmokchi bulgan suz rasm bilan ifoda etilgan. Bu fanda ieroglif yozuvi deb nomlangan. Masalan, kush suzi kushning tasviri bilan, suv suzi uch kator tulkinsimon chizik bilan, yulduz suzi yulduz tasviri bilan ifoda etilgan. Ammo suratli yozuv bilan kup tushunchalarni ifoda etib bulmagan. Turmush shumerlarning bu yozuvini soddalashtirishni talab kilgan. Zamonlar utishi bilan Mesopotamiyada ponasimon shakldagi mixxat yozuvi kashf e tilgan. Ular kotmagan loy lavxalar satxiga uyib tushirilgan. Ular lavxa ustida kundalang, tik va egri tushirilgan pona—mixlar shaklidagi belgilar yigindisidan iborat yozuv tusini olgan. U 600 ga yaqin belgidan iborat bulgan. Bu yozuvning asoschilari shumerlar bulib, uni keyinchalik bobilliklar, ossuriyaliklar xam kabul kilishdi. Bu yozuv keyinchalik butun Janubi-Garbiy Osiyo xalklari orasiga tarkalgan, xatto Misr fnravnlari xatto yozuvdan foydalanganlar. Juda kadimdan boshlab Mesopotamiya mirzolari adabiy, tarixiy va ilmiy mavzudagi gaplarni sopol, teri, loy lavxalar va boshka buyumlarga kuchirib yozib, uziga xos kitoblar yaratganlar. Bu kitoblardan esa ajoyib kutubxonalar tashkil etilgan. Bunday kutubxonalar Ur, Nishur, Nineviya, Bobil, Ashshur va boshka shaxarlarda bulgan. Bu jixatdan Ossuriya podshosi Ashshurbanipalning Nineviyadagi kutubxonasi ajralib turgan. Unda 30 mingdan ortik xatli lavxa saklangan bulib, Mesopotamiya madaniyati va tarixining kup tomonlari uz ifodasini topgan.

Mesopotamiyaliklar kadim zamonlardan boshlab uz maktablariga ega bulganlar. Bu maktablarda kuprok badavlat kishilar, amaldorlar, uziga tuk kishilarning farzandlari ukiganlar. Ammo maktabda erkin jamoadan chikkan oddiy kishilar xam ukigan bulsa kerak Maktablarning kuyi sinflarida adabiyot, til, grammatika ukitilgan.

Yukori sinflarda esa matematika, geometriya, astronomiya, tibbiyot va veterinariya fanlari ukitilgan. Maktablar davlatni boshkarish ishini amalga oshiradigan xujalik va savdo xodimlari xam tayyorlagan. Maktablarda diniy darslar xam ukitilgan. Shumer, akkad va ossur maktablarida mirzolar tayyorlashga xam katta axamiyat berilgan.

Shunday kilib, Mesopotamiya maktablari maorif va madaniyat markazi xisoblangan. Bu maktablarda intizom xam ancha kattik bulib, ukituvchilar ukuvchilarni kunt bilan ukishga undaganlar.

Kadimgi Mesopotamiya shaxar va xarobalari kazilganda u erlardan. arxiv va kutubxonalar topilgan. Loy va sopol lavxalardan yozuvlar ukilganda, ularning

bir kismi adabiy asarlar ekanligi aniklangan. Mesopotamiyadagi adabiy asarlar eng kadimgisi miloddan avvalgi IV ming yilliklarda yozilgan.

Shumer, Bobil va Ossuriya adabiyoti kadimgi xalk ogzaki ijodiyotidan kelib chikkan. Adabiy asarlar diniy ruxda xam, dunyoviy ruxda xam yozilgan. Mesopotamiya adiblari bizga "Dunyoning yaratilishi xakida mif", "Agushaya xakidagi doston", « Adapa xakidagi doston", " Etava xakidagi doston" kabi kuplab asarlar koldirishgan. U erda diniy, falsafiy va drammatik asarlar xam yaratilgan. Adabiy asarlarning mazmuni xilma-xil bulgan.

Markazlashgan Bobil davlati tashkil topgan vaktida koxinlar—ruxoniylar Mardukni butun olamni yaratuvchi bosh xudo deb ta'riflaganlar. Bu "Dunyoning yaratilishi xakidagi" dostonda uz ifodasinn topgan.

"Agushayya xakidagi doston" ma'budalar Ishtar va Saltu urtasidagi rakiblik xikoya kilingan. Mesopotamiyada yaratilgan eng mashxur dostonlardan biri "Gilgamesh xakidagi doston" bulib, unda Gilgamesh va Enkidularning dustligi, kaxramonliklari va sarguzashtlari xakida xikoya kilinadi. "Jafokash avliyo xakida doston" da bechora bir avliyoning ogir kechmishi xakida xikoya kilsa, "Xujayinning kul bilan suxbati dostoni» esa xujayinning uz kuli bilan xayoti, mexnat va ulim xakidagi munozaralardan iboratdir. Mesopotamiya adabiyoti boy merosga ega bulib kadimdan shark va jaxon xalklari adabiyotiga xam ijobiy ta'sir kursatgan.

Mesopotamiyada matematika, geometriya, astronomiya, tibbiyot, tarix va boshka fanlarga kizikish ancha erta boshlangan. Erlarni ulchash, masofani aniklash, xosilni xisoblash va savdo-sotik ishlarini yuritish uchun matematika va geometriya kerak edi. Bu fanlar chorvachilik, dexkonchilik, savdo-sotik va xunarmandchilik bilan xam chambarchas boglik edi. Kadimgi mesopotamiyaliklar son va sanashni bilganlar, ya'ni birlik, unlik, yuzlik va mingliklarni bilganlar. 100 va 1000 liklarni aloxida belgi bilan ifoda etganlar. Ular yilning 365 kundan, doiraning 360 bulakdan iborat ekanligini aniklaganlar.

Dexkonchilik, savdo-sotik, chorvachilikni rivojlantirishda kun, oy va yillarni bilish zaruriyati astronomiyaning rivojlanishiga olib ketdi. Olti-etti kavatli zikkurit—uziga xos observatoriyalar kurilib, osmon jismlari, oy va kuyoshning xarakatlari kuzatilgan.

Bunday observatoriya minoralari Ur, Uruk, Nuppur, Bobil va Akkad shaxarlarida bulgan. Osmon jismlari xarakatini kuzatish bilan astronom koxinlar shugullanishgan. Kadimgi Mesopotamiya astronomlari, kuyosh va oy tutilishi xodisalarini oldindan bilganlar. Ular kuyosh yili 365, oy yili 354 kun ekanligini bilganlar. Demak, Mesopotamiya olimlari astronomiya takvimini tuzganlar.

Mesopotamiyada tabiat fanlari soxasida xam ancha yutuklarga erishilgan. Yozuvlarda bayon etilishicha, Shumer, Bobil, Ossuriya va boshka joylarning mirzolari usimliklar, xayvonlar va minerallar ruyxatini tuzganlar.

Miloddan avvalgi III ming yillikdayok shumer tilida astronomiyadan ilmiy asar tuzilganligi ma'lum. Mesopotamiya arxiv va kutubxonalaridan mamlakat tarixi va geografiyasiga oid ma'lumotlar topilgan. Xususan, Ashshurbanipal kutubxonasidan topilgan Misr, Urartu, Bobil va atrofdagi ulkalar xaritasi shular jumlasidandir.

Koxinlar mamlakat va atrofda bulib utgan eng muxim voqealarning yillik ruyxatini tuzib, podsholarning binokorlik faoliyatini xam yozib borganlar. Ayni paytda ilmiy bilimlar bilan birga me'morchilik, xaykaltaroshlik va rassom-nakkoshlik xam ancha rivoj topgan. Mesopotamiya shaxarlarida ibodatxonalar, shox saroylari, ma'muriy binolar va ajoyib observatoriyalar kurilgan.

Kadimgi Mesopotamiyada tibbiyot va veterinariya xam erta rivoj topgan. Ikkidaryo oraligidagi xakimlar — tibbiyot xodimlari yurak, jigar, buyrak, tumov, korin ogrigi bezgak falaj, kuz, kulok, tish, teri, sarik suv, siydik yuli, xotin-kizlar xastaliklari, shuningdek ruxiy kasalliklarni yaxshigina davolaganlar. Ayni paytda xakimlar singan, chikkan suyak va et uzilgan joylarni davolashda xam katta yutuklarga erishganlar. Mana shu kasalliklarni davolashda sodda va murakkab dorilar kullanilgan. Bu dorilar xayvon, xashorat, shifobaxsh, usimlik, mineral moddalar va boshka buyumlardan tayyorlangan. Bemorlarni davolashda silash, ukalash, yuvish va kompress usullaridan xam keng foydalanilgan.

Mesopotamiya tibbiyotining paydo bulishi uzok utmishga borib takaladi. Tibbiyot jarroxlik, kuz, ichki va boshka maxsus tarmoklarga bulingan. Tibbiyot xodimlari oldiga juda katta; talablar kuyilgan. Xususan, Xammurapi konunlarining birida jarrox bemorning shikastlangan joyini notugri kesib kuysa, yoki notugri davolasa uning kuli kesib tashlanishi aytiladi. Tibbiyot ishlari bilan, asosan ruxoniylar shugullanishgan. U erda uy xayvonlarini davolash xam keng rivojlangan. Bu veterinariya fanining rivojiga asos solgan. Xullas, Mesopotamiya tibbiyoti usha davrda etakchi urinni egallagan.

Mesopotamiya xaklari eng kadimgi zamonlarda tabiatdagi buyumlar—suv, tosh, daraxt, xayvon va osmon jismlariga e'tikod kilganlar. Davlat vujudga kelishi munosabati bilan ularning diniy e'tikodini xam uzgara borgan. Xudolarning kupchiligi odamsimon kiyofaga kirgan. Dastlab ayol xudolar ustunlikka ega bulganlar.

Xususan, ibtidoiy suv ofati ma'budasi ayol kiyofasida bulgan. Bu usha davrda ona urugi mavkeining balandligi bilan izoxlanadi.

Keyinchalik erkak xudolarning soni ortib borgan. Xar bir shaxar, kishlok, maxalla uzining iloxiy xomiysiga xudosiga ega bulgan. Ammo ba'zi xudolar mamlakat miykyosida izzat-ikrom kilingan.

An—osmon, Ki—Er xudosi xisoblangan. Xikoya kilinishicha, bu ikki xudo er-xotin bulib, ulardan xavo xudosi Enlil tugilgan. U usib ulgaygach, Erni idora kiladigan bulgan va xudolar avlodini vujudga keltirgan. Oy xudosini shumerliklar Ninnar, akkadliklar esa Sin deganlar, kuyosh xudosini shumerliklar Utu desalar, akkadliklar Shamash deb ataganlar. Venera sayyorasining xudosini shumerlar Ianna, akkadliklar uz ma'budasi Ishtar bilan takkoslaganlar. Ianna erdagi xosildorlik va muxabbat ma'budasi xisoblangan. Bobil Ikkidaryo oraligining markaziga aylangach, Marduk; uning xomiysi bulib kolgan. U bosh xomiylikka ma'buda Tiamatni engib erishgan.

Shunday kilib, Mesopotamiya kup xudolik mamlakati bulgan. Odamlar ularga e'tikod kilib, bayram kunlarida kurbonliklar kilishgan. Dastlab kurbonlikka odamlar kuyilgan, keyinchalik kuy-kuzilar kurbon kilingan.

Xulosa kilib shuni aytish mumkinki, Mesopotamiya jaxon xalklari tarixi va madaniyatining eng kadimgi markazlaridan biri bulgan. Bu ulkada davlatlar boshka joylarga karaganda ertarok vujudga kelgan. Sun'iy sugorishga asoslangan dextronchilik xam ilk shu mamlakatda karor topib, xunarmandchilik va savdo-sotik ravnak topgan.

Dajla va Frot havzasida yaratilgan madaniyat bir qancha xalklar ijodiy faoliyatining natijasi bo'lib, ular adabiyot, fan, kurilish ishi va san'at sohalaridagi yutuklar bo'lib ular o'zaro bir —birini boyitib borganlar.

Ikki daryo oraligi xalklari madaniyati shakllanishi miloddan avvalgi XI — IX ming yilliklarga borib takaladi. Miloddan avvalgi VIII — V ming yilliklardan boshlab Ikki daryo oraligi madaniyati ravnak topgan.

Ikki daryo oraligi xalklarining eng katta yutuklaridan biri bu yozuvning ixtiro kilinishi bo'ldi. Ilk yozuv miloddan avvalgi IV ming yillikda janubiy Ikki daryo oraligida kashf kilingan. U suratli yozuv bo'lib aytilmokchi bo'lgan so'z rasm bilan ifoda etilgan.

Bu fanda ieroglif yozuvi deb nomlangan. Masalan kush so'zi kushning tasviri bilan, suv so'zi uch kator to'kimsimon chizik bilan, yulduz so'zi yulduz tasviri bilan ifoda etilgan. Ammo suratli yozuv bilan ko'p tushunchalarni ifoda etib bo'lmagan. Turmush shumerliklarni bu yozuvni soddalashtirishni talab etgan.

Zamonlar o'tishi bilan III ming yilliklarda Ikki daryo oraligida ponasimon shakldagi mixxat yozuvi kashf etilgan. U 600 ga yakin belgidan iborat bo'lgan.

U katmagan loy taxtachalarga va metal buyumlarga, teriga o'yib yozilgan bularning ko'pchiligi bizgacha etib kelgan.

Bu yozuvni asoschilari shumerliklar bo'lib undan bobilliklar, ossuriyaliklar kabul kilgan. Keyinchalik bu yozuv butun janubiy — garbiy Osiyo xatto Misr fir'avnlari ham foydalanishgan.

SHu yozuvlar orkali kadimdan boshlab Ikki daryo oraligi mirzolari adabiy, tarixiy, ilmiy mazmundagi goyalarni yozib o'ziga xos kitoblar yaratgan. Bu kitoblardan ajoyib kutubxonalar tashkil etilgan. Bunday kutubxonalar Ur, Nippur, Nineviya, Bobil, Ashshur va boshqa shaxarlarda bo'lgan. Bu jihatdan ossur shohi Ashshurbanipalning Nineviyadagi kutubxonasi ajralib turgan. Unda 30 mingdan ortik xatli lavxa saklangan bo'lib, Ikki

daryo oraligining madaniyati va tarixining ko'p tomonlari o'z ifodasini topgan.

Ikki daryo oraligidagi savodlilik, kadimgi SHarkning boshqa mamalkatlaridagi kabi, juda ozchilikning imtiyozi bo'lgan. Kiz bolalar umuman maktabga katnamagan. Bu erda faqat o'gil bolalargina o'qishgan. Ularning aksariyati koxinlarning, boshkaruvchilarning, amaldor, kema kapitanlari va shu singari yukori mansabli kishilarning farzandlari bo'lgan. Maktablar, ibodatxona va saroylar qoshida bo'lgan, chunki ibodatxona xo'jaligi va davlat muassasalari uchun savodli kishilar bo'lishini talab etar edi.

O'qish pullik hisoblanib, ko'shimcha sovgalar ham berilib turilar edi. Maktabda tartib intizomga alohida e'tibor berilgan. Etarli ravishda qobiliyatli va tirishkok bo'lmagan o'quvchilar jazoga tortilgan. Ularning kunlik bilimi tekshirib borilgan agarda bola o'z vaktida o'qishga tayyorlanmagan bo'lsa, uni maktabdagi «xivich

bilan savalovchi» maxsus nazoratchiga topshirilgan shu intizom hisobiga o`quvchilarni darsga tayyorgaligi yaxshi bo`lib, ular jismoniy mehnatdan ozod kilinib, maktabni muvaffaqiyatli bitirganlarga serdaromad mansabla takdim etilgan.

Ikki daryo oraligi xalqlari eng qadimgi zamonlardan boshlab o`zlarini diniy tassavurlariga va diniy e`tikodlariga ega bo`lib, ular tabiat i`om etgan buyumlarga suv, tosh, daraht, xayvon va osmon jismlariga e`tikod qilgan, keyinchalik ijtimoiy — iqtisodiy taraqqiyotning rivojlanib borishi ularning hayoti va diniy e`tikodlarini asta — sekin o`zgarishga olib kelgan.

Qadimgi SHumerliklar kosmoganiya ya`ni olamning paydo bo`lishi haqidagi ta`limotni ishlab chikkanlar. Ularning fikricha xudolar dastlab ayol kiyofasida (Nammu) berilgan. Ularning fikriga ko`ra olam okeandan iborat bo`lib, okean tagida goyat katta tog shaklidagi kattiklik paydo bo`lgan. Uning cho`kkisi An deb atalib, tag kismi Ki deb tassavur qilingan.

An osmon xudosi hisoblanib, Ki er ma`budasi hisoblangan. Bu ikki xudo bir — biri bilan topishib keyinchalik ulardan havo xudosi enlil` tugilgan. U tugilgach bu er unga torlik qilgan, shundan so`ng okean

tagidagi togni pichok bilan kesib osmon otasini onasi erdan abadiy ajratib ko`ygan.

SHu vaqtdan boshlab enlil` erni idora qiladigan bo`lgan va xudolar avlodini vujudga keltirgan.

Oy xudosini katta o`gli, Quyosh va Venera planetasining ma`budasi Inanna esa oy xudosining bolalari bo`lgan. SHuningdek Inanna erdagi hosildorlik va muxabbat ma`budasi hisoblangan.

Bobil Ikki daryo oraligini bosh markaziga aylangach olam haqidagi afsona kaytadan ishlangan. YAngi poytaxt xomiysi hisoblangan xudo Marduk olamning markazidan turganligi ma`lum bo`lgan.

Ammo koxinlar hiylagarlik yo`lini topishib o`z xudosining ko`rsatgan aloxida xizmatlari tufayli boshqa xudolardan ustunligini asoslab berishga qaror qilishgan. Ibtidoiy okean mabudasi Tiamat Bobil rivoyatida yovuz va yirtkich baxaybat ro`dapo («maxluk») qilib tasvirlangan. U o`z zamonidan yuzaga kelgan barcha xudolar va ma`budalarni yo`q qilishga urinardi. Ana shunday vaqtda ular kutilish yo`lini kidirib kengashga yigiladilar. Marduk jasur va dovyurak bo`lib chikkan. U Tiamat bilan yakkama — yakkam

olishishga kirishini taklif qilgan. Lekin buning e`vaziga xudolar uning oliy xokimligini e`tirof etishlari kerakligini talab etgan. Xudolar ziyofat berganlar, sharob ichishib vaqti chok bo`lib o`zlarinig hamkasabasini shartlarini xech bir so`zsiz kabul qilganlar. Marduk qurollanib daxshatli Dumma bilan jangga kirgan. Tiamat raqibini ko`rib katta ogzini ochgan lekin Marduk uning ichiga etti shamolni kirgizgan bu shamollar Tiamatning ichak — chavogini dabdala qilgan ana shundan sung yosh xudo kuchdan tolgan ro`doponi osongina maglubiyatga uchratgan va uning tanasini chiganokning ikki pallasi kabi yorib tashlagan. Ustki kismidan osmonni, pastki kismidan esa erni yaratdi. So`ngra barcha mavjudodlarni yaratgan.

Qadimgi Ikki daryo xalqlarida xudolar haqidagi afsonalar bilan bir qatorda epik

asarlari ham zamonamizgacha etib kelgan.

Bu asarlarda goyat katta kuch va donishmandlikka ega bo'lgan, ammo xudolardan farq qilib oxiri bir kun barcha odamlarga xos qismatga duchor bo'lib dunyodan o'tishlari kerak bo'lgan qahramonlarni mardonavor ishlari va botirliklari madx etilgan.

Ana shulardan biri afsonaviy qahramon Gilgameshga bagishlanadi. Bu asarda ayrim parchalar SHumer tilida saqlanib qolgan, bu parchalarni Akkadliklar o'zlashtirib olgandan so'ng ular tomomila sistemalashtirilgan va qayta ishlangan 12 kismdan iborat akkad tilida doston yaratilgan.

Qadimgi Ikki daryo orligidagi ilmiy faoliyat, xuddi badiiy adabiyot kabi, ayniksa bu ish bilan koxinlar shugullanganligi uchun u diniy afsonaviy dunyokarashning kuchli ta'siri ostida rivojlangan. Kuzatish va tajribalar o'tkazishda ko'pincha atrof muxitni chinakam o'rganib olishdan va chikarilgan xulosalarni amaliy hayotga tadbik qilishdan uzoq bo'lgan maqsadlar ko'yilgan. Har bir narsaning va har bir xodisaning real xarakatlari bilan bir qatorda, ularga hayoliy xususiyatlar nisbatan berilgan. Tabiatda ko'rilgan va sezilgan xodisalar afsonaviy sxemalarga ko'shilgan. Organik dunyo bilan anorganik dunyo o'rtasiga xali chegara ko'yilmagan va er, suv, havo, yoritgichlar jonli mavjudodlar hisoblanagan.

Matematika va astronomiya sohasida ancha katta muvaffaqiyatlarga erishilgan. SHumerdagi ibodatxonalarga va shohga qarashli yirik

xo'jaliklarda o'nlab hisobchilar ishlab, ular mahsulotlar va ish kuchini narsalarga (masalan, mehnat kuchlarini aniklash uchun) juda aniklik bilan hisoblab chikkanlar. Binolar qurilishi va irrigatsiya inshootlarida arifmetika va geometriyani bilish talab etilgan.

Olti kunlik (oltmishlik) sistemasi (6 raqami omadli edi) sexrli tassavurlarning koldigi bo'lgan. Bu sistemaning hamma noqulayliklariga qaramay, undan tamomila qutilib bo'lmagan.

Keyinchalik ancha ratsional o'nli sistema va kompramiss sistemasi paydo bo'lgan, bunda 60 ($6 \cdot 10$), 360 va shu kabilar asosiy sonlar hisoblangan. Bir kecha — kunduzni 24 soatga, soatni 60 minutga, doirani 360 darajaga bo'lish ana shu sistemadan kelib chikkan. Pozitsion sistemaning yaratilishi SHumer — Akkad matematikasining katta yutugi bo'lgan: bu sistemada raqam ko'p qiymatli sonda tutgan o'niga qarab o'z qiymatini o'zgartiradi. Vertikal uch kirra narsa odatda bir raqamni bildirgan, ammo o'nlik belgisi (raqami) oldida odatda 60 kabi idrok etilgan, boshqa kominatsiyalarda esa 3600 qiymatiga ega bo'lgan, nol' uchun belgining yo'qligi katta kamchilik bo'lgan. YAna algebra kurtaklarini (kvadrat tenglamalari echilgan) va geometriya kurtaklarini (aylana, doira yuzi uzunligini xisoblash) ko'rsatib o'tish lozim. Astronomiya soxta fan astrologiya bilan chambarchas bogliq bo'lgan. Osmoniy yoritgichlarning ayrim odamlar va butun boshli xalqlar taqdiriga ta'sir etishiga ko'r — ko'rona ishonish yulduzli osmonni o'rganishga ragbatlantirgan. SHuning uchun osmoniy xodisalarning erda sodir bo'layotgan voqealarga tasodifan to'g'ri kelganligiga asoslangan fan taziylarini qalashtirib yuborish bilan bir qatorda, ilmiy qimmatga ega bo'lgan tamomila ishonchli xulosalar chikarilgan. Masalan: har 2000 yilda almashinadigan bahorgi kecha — kunduz barovar bo'lgan kunda (egiz erasi, sarv erasi) Quyosh bilan 12

burj o`rtasidagi o`zaro aloqalar aniqlangan. Quyosh va oy tutilishlari, Oyning erga eng yaqin kelish vaqti oldindan aytib beriladigan bo`lgan.

Ikki daryo oraligida quyosh, oy kalendar ishlab chiqilgan, bu kalendar butun Old Osiyo bo`ylab tarqalgan.

Qishloq xo`jalik ehtiyojlari kalendar` hisoblarining juda aniq bo`lishi kerakligini, chunki, quyosh yili bilan oy yilining barobarlash uchun har uch yilda kabisa yili (to`la yil) ga bir kun qo`shish lozimligini takazo qilgan.

Meditsinada ham sehr — joduning ana shunday bartaraf qilinish protsessini ko`ramiz. SHubhasiz ichki kasalliklarning sabablarini aniqlash ancha qiyin bo`lgan, shuning uchun ham odatda bunday sabablar jodugarlarning yovuz niyatlari yalmogiz kampirlarning fitna — fasodlari, xiyla — nayranglari tufayli ajinaning bemor tanasiga suqilib kirishi bilan izohlab berilgan. Jodu qilish, duo o`qish yalmogizlarning suratlarini kuydirib yuborish davolashning eng yaxshi vositalari hisoblangan, dori — darmon qo`shimcha rol` o`ynagan. Jarrohlik (xirurgiya) soxta ilmiy nazariyalardan ancha xoli bo`lgan, chunki bu boradagi ish yakkol va aniq xodisalar bilan bogliq bo`lgan. Bobil vrachlari Hammurapi zamonidayok (eramizdan avvalgi XVIII asr) ish o`ngmay kolgan taqdirda kattik jazoga tortilishi (ko`l panjasining kesib tashlanishi) xavfi ostida bo`lishlariga karamay, murakkab ko`z operatsiyalari qilishga (katarakta) ko`z gavxarining xiratortilishini (bronza pichok bilan olib tashlashga) jur`at etganlar.

Nazorat savollari.

1. Dinning kelib chiqishi.
2. Qadimgi Messopotamiyaning tabiiy sharoiti va aholisi.
3. Xammurapi qonunlari. Bobilning sotsial iqtisodiy, siyosiy tuzumi.
4. Ossuriyaning emirilishi, Yangi Bobildavlatining vujudgakeishi.
5. Eramizdan avvalgi VIII-VI asrlarda Bobil jamiyatida uning iqtisodiyoti.
6. Misrning o`rta shohlik davri. Uning iqtisodiy ahvoli. Ijtimoiy munosabatlari.

Mavzu №6 Urartu va Lidiya davlatlari.

Tayanch atamalar. G. Milikishvili, I. Orbali, B. Piatrovskiy, A. Seys, Tushpa, van, Sevan, Urmiya, Araks, Menua, Argishti I, Sarduri II, Argishtixinil, Teyshabaini.

1. Urartuning tabiati va aholisi. Urartu janubi-g`arbiy Osiyodagi qadimgi quldorlik davlatlaridan biri bo`lgan. Bu davlat kxtchaygan vaqtida Kavkazorti viloyatjari Dajla va Frot daryosining boshlanishidagi yerlarni egallagan edi. Uning katta qismini Kavkaz va Annan tog`lari egallab yotadi. Urartudan **Kura, Araks, Frot** va **Dajla** irmoqjari oqib o`tadi. Tog`lar orasida Van, Urmiya va Sevan ko`llari joylashgan. Ayni paytda tog`lar orasidan juda ko`p soy va jilg`alar oqib cbiqadi. o`lka iqlimi har xil bo`lib, yozi u qadar issiq emas. Qish va bahorda qor va yomg`ir ko`proq yog`adi. Tog`larda curli xil gilyohlar, butalar va daraxtlar o`sib,

unda xilma-xil hayvon va parrandalar yashaydi. Yer osti temir, qo`rg`oshin, misga boy. Tog`lar va daryo vodiylari go`zal bo`lib, yam-yashil o`tloqlar bilan qoplangan. Arxeolog olimlarning ina'lumotiga ko`ra Kavkazorti va Urartu hududida bir necha ming yillardan beri aholi yashab keladi. Dastlab ular ovchilik va termachilik bilan shug`ullanganlar. Miloddan avvalgi V—IV mingyilliklarda Kura va Araks daryolari vodiysida dehqonchilik va chorvachilik bilan shug`ullanuvchi qabilalar yashaganlar. Bular hozirgi annan va gruzinlarning otabobolari — urartlar edilar. Urartuda *xett*, *hurrit* va *ossur* qabilalariga mansub aholi ham yashagan.

2. Urartuda ilk davlatlarning tashkil topishi. Miloddan avvalgi XV—XIV asrlarda Kavkaz tog`lari ortidagi **Sevan, Van va Urmid** ko`llari atrofida Urartu nomi bilan mashhur bo`lgan juda ko`p jangovar qabilalar yashar edilar. Keyinchalik ichki va tashqi zaruriyat ularni alohida-alohida qabilalar ittifoqiga birlashib yashashga majbur etgan. Ular orasida urartu qabilalari ittifoqi ajralib turardi. Miloddan avvalgi XIII asrda ossur qo`shinlari bir necha bor bu qabilalarga ustiga bostirib kelganlar va jang qilganlar. Miloddan avvalgi XII asrda Ossur podshosi **Tiglatpaasar I** Van ko`li atrofida bostirib kirib o`z jangovar aravalari va saroylari bo`lgan 23 podsho ustidan g`alaba qilganligini qoyaga yozdirib qoldirgan.

Miloddan avvalgi XV—X asrlarda Van ko`li atrofida qabilalar Urartu atrofida birlashdilar. Birlashgan Urartu davlatining birindii hukmdori **Aramu edi**. **Aramu** miloddan avvalgi 864—845- yillarda Urartuda hukmronlik qilgan. U Ossuriya podshosi **Salamansar III** ning Urartuga bostirib kirgan qo`shinlariga qattiq zarbalar bergan.

Miloddan avvalgi IX asr o`rtalarida Urartu mustaqil davlat darajasiga ko`tarilgait edi.

3. Urartu podsholigining kuchayishi. Podsho Sarduri I miloddan avvalgi (835—825) yillar davrida Urartu davlati kuchayadi. Sarduri I qo`shinlari ossur qo`shinlari ustidan bir necha bor g`alabaga erishadi.

Sarduri I o`zini „*ulug` qudratli, jahon va Nairi mamlakatining podshosi-shahanshoh*“ deb e`lon qiladi. Sarduri I qo`shni qabilalar ustiga yurish qilib, Urartu yerlarini kengaytiradi. U bosib olingan qabilalardan boj-xiroj oladi. Sarduri I Van ko`li sohilida mustahkam devorli **Tushpa** shahrini barpo qilib, uni Urartu davlatining poytaxtiga aylantiradi.

Sarduri I ning o`g`li Ishpuini (miloddan avvalgi 825—810-yillar) davrida Urartu davlati mustahkamlanadi. Bu davrda Van ko`li shimolidagi joylar Urartuga birlashtiriladi. Urmiya ko`lining janubi va janubi-g`arbida joylashgan Muasasir Urartu davlatiga tobe etiladi.

Ishpuini qo`shinlari Urmiya ko`lining janubi-sharqidagi Manna podsholigining ichkarisigacha kirib boradilar va Ossuriya chegaralariga xavf soladilar. Urartu qo`shinlari Mannani bosib oladilar. U yerdan ko`plab qo`y, echki, qoramol, ot va behisob boyliklar olib qaytadilar. Animo mamlakatni vayron etmaydilar.

Ishpuinining o`g`li Menua (miloddan avvalgi 810—786- yillar) davrida Urartu davlati har jihatdan mustahkamlanadi. U qo`shinni qayta tuzib, mamlakatda

kuchli nazorat o`rnatadi. U shahar, ibo-datxona, ayniqsa harbiy istehkomlar qurish, mamlakatni obodon-lashtirish va suv inshootlari yaratishga katta e'tibor beradi. U Tushpa shaliri yaqinida 70 km uzunlikdagi „**Menua kanali**“ni qurdiradi.

Menua shimolda Araks daryosi vodiysi, janubi-g`arbda Frot daryosining yuqorisidagi mamlakatlar ustiga zafarli yurishlar qiladi. o`sha vaqtdagi toshga bitilgan yozuvlarning birida „*Menua mingan ot — Arsibinni 22 tirsak — 11 metr-u 20 sm kenglikdagi jarlik ustidan sakrab o`tgan*“, deyiladi. Shu tufayli **bo`Isa** kerak, otning o`zbekcha nomi „Burgut“ bo`lgan. Menua qo`rqmas jangchi, mashhur shoh va uzoqni ko`ruvchi siyosatchi bo`lgan. Menua davrida Urartu davlati har jihatdan gullab-yashnagan.

4. Argishti I Sarduri davrlarida Urartuning kuchayishi. Menua-ning o`g`li Argishti I davrida Urartu davlati yanada kuchaydi. U miloddan avvalgi 786—764- yillarda Urartuga hukmronlik qiladi. Argishti yilnomalarida *Urmiyaning janubi-sharqidagi Mannaga tez-tez yurishlar qilingani, u yerda ko`p sonli asirlar qo`lga kiritilgani va chorva moilari haydab ketilgani* to`g`risida gapiriladi. Argishti I qo`shinlari Ossur qolshinlarini mag`lub etadi. Bu davrda Urartu Old Osiyodagi eng kuchli davlat bo`lib qoladi.

Janubda Urartu qo`shinlari Diyala daryosi sohili va Bobil chegarasigacha kiribborganlar.

Janubi-g`arb tomonda esa Argishti I o`z qo`shinlarini Frot daryosining yuqorisidagi mamlakatlar va Shimoliy Suriyaga boshlab borgan. Argishti I qolshinlari shimolda Sevan ko`li bilan Qora dengiz oralig`idagi mamlakatlar ustiga g`olibona yurishlar qilib, ularni o`ziga itoat ettirganlar. U harbiy yurishlari davrida behisob o`lja, erkak va ayollardan iborat 280000 kishini asir qilib olib ketgan.

Argishti I davrida Urartu podsholigi olz kuch-qudratining cho`qqisiga ko`tariladi. Argishti I dan so`ng Urartu taxtiga uning o`g`li **Sarduri II** o`tiradi. U miloddan avvalgi 764—735- yillarda podsholik qilgan davrda Urartu davlatining qudratini mustah-kamlash borasida otasining siyosatini yuritadi. U harbiy islohot o`tkazib, ixtisoslashgan doimiy qo`shinni kuchaytiradi. Muntazam qo`shinga tayangan Sarduri II Kavkazortiga, xususan Eriax mamlakatiga bostirib boradi. G`arbda esa u Shimoliy Suriyaga qo`shin tortadi, Ossuriya qo`shinlariga qaqshatgich zarba beradi. Sarduri II davrida Urartu davlatining chegaralari boshqa mayda davlatlar hisobiga kengaytiriladi.

Sarduri II faoliyatining dastlabki o`n yilliklarida Urartu podsholigi o`z kuch-qudratini saqlab, Old Osiyoda birinchi darajali davlat bo`lib qoladi.

5. Urartu podsholigining kuchsizlanishi va parchalanishi. Miloddan avvalgi VIII asrning ikkinchi yannidan boshlab Urartu janubidagi Ossuriya kuchaya boshlaydi. Ossuriyaning kuchayishidan xavfsiragan Urartu Shimoliy Suriya va Kichik Osiyoning sharqiy qismidagi katta-kichik davlatlar bilan ittifoq tuzadi. Ossuriya podshosi **Tiglatpalasar III** qo`shinni qayta tuzib, miloddan avvalgi 743-yili Suriyaning Arpada shahri yaqinida bo`lgan jangda Sarduri II ittifoqchilarining qo`shinini tor-mor etadi. Jangda yengilgan Sarduri II qo`shinlari Urartuga chekinadilar.

Miloddan avvalgi 735- yili Ossur qo`shinlari Urartuga qo`shin tortib Urartu qo`shinlarini yengadilar. Sarduri II vafotidan keyin Urartu taxtiga uning o`g`li **Rusa I** (miloddan avvalgi 735—712-yillar) o`tiradi. Rusa I hukmronligi davrining dastlabki yillarida mamlakatda g`alayonlar va fitnalar boshlangan. Podsho mamlakatdagi ichki nizolarni bartaraf qilib, vaziyatni yaxshilagan. U Kavkaz va Sevan atroflarida 23 podsho ustidan g`alaba qozongan. Urartuni mustahkamlanayotganidan xavfsiragan Ossur podshosi Sargon II miloddan avvalgi 714- yili Urartuga qarshii qo`shin tortib

kelgan. Urmiya ko`li atrofidagi jangda ossurlar qo`shinlari Rusa I qo`shinlarini yengib, shahar va qishloqlarni vayron qiiganlar. Ossurlar juda katta boylik va ko`p sonli asirlar bilan orqaga qaytganlar. Qaytishda uyar *Musasirga* kirib uni ham vayron etib, boyliklarini talaganlar. Bu xabarni eshitgan Rusa I o`zini-o`zi o`ldirgan. Rusa I vorislari, xususan Rusa II davrida Urartu o`z mustaqilligini saqlab qolgan bo`lsa ham, awaigi shon-shuhratini boy bergan edi. Shu davrda Uraitu podshotari Ossuriya bilan osoyishta va tinch-totuv yashashga harakat qilganlar. Ammo Old Osiyodagi keyingi tushish voqealar natijasida Urartudagi osoyishtalik uzoqqa cho`zilmagan.

Xuddi shu davrda Urartuga shimoldan dastlab kimmeriylar, so`ng skiflar bostirib kirib mamlakatni xonavayron qilganlar. Sharqdan esa Midiya qo`shinlarining hujumi boshlangan. Dastlab ular Manani, so`ng Urartuni bosib olgalar.

Shunday qilib, janubdan ossur, shimoldan kimmeriy, skif va sharqdan midiyaliklar bergan zarbalar natijasida Urartu davlati o`z mustaqilligini yo`qotgan. Miloddan avvalgi 590-yili Urartu Midiyatomonidan bosib olmadj va barham topadi.

1. Mamlakatning ijtimoiy tuzumi. Urartu Old Osiyodagi boshqa davllar kabi quldorlik davlati edi. Urartuda xo`jalikning rivojlanishi talonchilik urushlari va boshqa omillar natijasida asta-sekin xususiy mulk paydo bo`la boshlaydi. Xususiy mulkning orta borishi oqibatida esa mulkiy tengsizlik kelib chiqadi. Mulkiy tengsizlik esa o`z navbatida tabaqalanishni keltirib chiqardi. **Tabaqalar** bu jamoa a'zolarining boy-badavlat, o`rtahol, kambag`al va qullarga bo`linishidir. Miloddan avvalgi II mingyillikning birinchi yarmida Kavkazortida yashagan qabilalar orasida ham tabaqalanish sodir bo`la boshlaydi. Jamoa tomonidan saylangan oqsoqollar va harbiy boshliqlar asta-sekin boyib bora boshlaganlar. Enditkda ular o`zlarini oddiy kishilar emas, balki mashhur kishilar **aslzodalar** — ya'ni **zodagonlar** deb hisoblaganlar. Boyib borayotgan Urartu qabilalarining harbiy yo`lboshchilari va oqsoqollari to`plagan boyliklarini farzand va aka-ukalariga meros qilib qoldirganlar. Bugina emas ular egallagan oqsoqollik va harbiy boshliqlik lavozimlarini ham o`g`il yoki aka-ukalariga meros qilib o`tkazganlar. Urartuda qabilalar ittifoqining harbiy boshliqlari va oqsoqollari asta-sekin qabila ittifoqining sardorlariga, hokimlariga aylana boshlaganlar. Hokim va sardorlar katta haq-huquqqa ega bo`lib, keyinchalik o`zlarini podsho deb hisoblaydigan bo`ldilar. Shunday qilib, podsho darajasiga ko`tarilgan kishi, podsholik lavozimini o`g`illari va ukalariga meros qilib qoldiradigan bo`lganlar. Urartu davlati tashkil topib, gullab-yashnab, inqirozga yuz tutib, parchalanguncha

bolgan davrda ham podsholik taxti otadan bolaga va aka-ukalarga tneros bo`lib o`tgan. Sharqdagi boshqa davlatlarda bo`lgani kabi Urartu podshoiari huzurida uning aka-ukalari, qabila oqsoqollari va harbiy boshliqlaridan iborat asfzodalar kengashi bo`lgan. Urartu podsholari katta huquqqa ega bo`lsa]ar-da, davlatni ana shu aslzodalar kengashiga tayanib boshqarganlar.

2. Dehqonchilik va chorvachilik. Arxeologlarning bergan ma'lumotlariga ko`ra Urartuda yashagan eng qadimgi kishilar dastlab, faqat, ovchilik va termachilik bilan kun kechirganlar. Keyinchalik ovchilikdan chorvachilik, termachilikdan esa dehqonchilik ajralib chiqqan. Markaziashgan Urartu podsholigining tashkil topishi munosabati bilan u yerda dehqonchilik, chorvachilik, Siunarmandchilik va savdo-sotiq rivojlangan.

Ma'lumki, Urartu hududidagi tog`lardan Araks, Kura, Frot, Dajla daryolari boshlanadi. Tog` oralaridan ko`plab soyiar oqib chiqadi. Tog` oralig`idagi daryo va soy sohilidagi uncha katta bo`lnagan vodiylarningtuprog`i unumdorbo`lgan. Qadimgi Urartu dehqonlari yerni omoch bilan haydaganlar. Yerga *arpa*, *bug`doy*, *rariq*, *kunjut* va boshqa don ekinlari ekib ulardan mo`1 hosil olganlar,

Urartuda bog`dorchilikka ham katta e`tibor beritgan. Urartu bog`bonlari uzumdan sifatli musalias tayyorlashni yaxshi bilganlar. Qadimgi Urartu shaharlari kovlanganda alohida musallasxonalar, bu xonalarda yarni yerga ko`milgan katta xunilar topilgan.

Qadimgi Urartuning katta qismi tog`lardan iborat bo`lgan. Tog`lar orasidagi vodiylarda sero`t yaylovlar yaslanib yotar edi.

Urartlar yilqichilikka katta ahamiyat berganlar. Araeologlarning ma'lumotlariga qaraganda Urartuda ot miloddan avvalgi II mingyillikning ikkinchi yarmida, tuyalar esa II mingyillik oxiri va I mingyillik boshlarida paydo bo`lgan ekan. Chorvadorlar ho`kiz, eshak, xachir va tuyalardan xo`jalik va harbiy maqsadlarda

foydalanganlar. Yilqichilikka katta e`tibor berilib, salt otlarning alohida zotlari o`rgatib parvarisli qilingan. Otlar jang aravalariga qo`shilgan. Urartu jangchilarining bir qismini otliq qo`shin tashkil etgan ekan.

Urartuning chorvaga boy ekanligi ossur va urartu yozuviarida ham o`z ifodasini topgan.

3. Hunarmandchilik va savdo. Qadimgi Urartuda hunarmand-chilik ham yaxshi rivoj topgan edi. U yerda *toshtarashlik*, *ma'-dansozlik*, *quroisozlik* rivoj topgan edi. Ustalar turli tosh va ma'danlardan *omoch tishi*, *o`roq*, *pichoq*, *xanjar*, *nayza* va *o`g uchlari*, *panshaha*, *dubulg`a*, *qalqon*, *zirh*, *fegirmon tosh*, *jang aravalari* va *oi afzallari* yasaganlar.

Qadimgi Urartuda to`qimachilik, kulolchilik va binokorlik ham rivoj topgan edi. Urarttar Kichik Osiyo, Kavkaz, Mesopotamiya, o`rtayer dengizining sharqiy sohilidagi mamlakatlar bilan qizg`in savdo-sotiq ishlarini olib borganlar.

4. Qadimgi Urartu madaniyati. Urartlar va uiarga qarindosh bo`lgan Kavkazorti qabilaiari Old Osiyoning eng azaliy xalqlaridan biri bo`lgan. Ular qo`shni xalqlar madaniyatidan foydalanib Urartu xalqlarining o`ziga xos madaniyatini yaratganlar.

Urartlar o'zining qadimiy yozuviga ega bo'lgan. **Ular iyeroglif va inix-ponasimon yozuvlardir.** Urartlar o'z yozuvlarini yaratishda Mesopotamiya yozuvlaridan foydalanganlar. Ular Mesopotamiyaning surat-belgi va inix-ponasimon yozuvlarini o'rganib, soddalashtirib va biroz mukammallashtirib o'z yozuvlarini yaratganlar. Qadimgi Kavkaz, Kavkazorti va unga qo'shni mamlakatlar hududidan iyeroglif va inix-ponasimon yozuvlari bilan sopol va toshlarga bitilgan so'z, matn-lavhalar topilgan. Bu matn-lavhalar Qadimgi Urartu tarixini o'rganishda eng muhim manbalardan biri hisoblanadi.

Mavzu №7 Yangi Bobil davlati.

Tayanch atamalar. G. Milikishvili, I. Orbali, B. Piotrovskiy, A. Seys, Tushpa, van, Sevan, Urmiya, Araks, Menua, Argishti I, Sarduri II, Argishtixinil, Teyshabaini.

Kassitlar hukmronligidan sung Bobil juda kuchsizlanib koladi. Miloddan avvalgi XIII asr oxiri— XII asr urtalarida shimoldan Ossuriya va janubdan Elam kushinlari Bobilga bir necha bor bostirib kiradilar. Shu asrning urtalarida Bobilning kup erlari Elam kushinlari tomonidan bosib olingan. Ammo elamliklar Bobilda uzak vakt hukmronlik kila olmaganlar. Isin shaxri xokimlari elamliklarga karshi kurashga boshchilik kiladilar. Navuxodonosor I (1126—1105) davrida Bobil kuchayib, uning kushinlari elamliklarni mamlakatdan xaydab chikaradilar. Miloddan avvalgi XI asr urtalarida esa arameylar Shimoli-Garbiy Mesopotamiyaga kelib urnashadilar. Miloddan avvalgi IX asr boshlaridai boshlab Fors kultigi soxillarida yashagan xaldeylar janubdan shimol tomon siljib, Mesopotamiya erlarini egallay boshlaydilar. Xaldey hukmdori Mardukaplaiddin II Bobilni egallab, uzini mamlakat podshosi deb e'lon kiladi. U elamliklar bilan ittifok tuzib, ossurlarga karshi kurash boshlaydi. Miloddan avvalgi 720 yilda Der kal'asi yonidagi jangda elamliklar ossurlarai engadilar. Miloddan avvalgi 710—709 yillarda Ossuriya podshosi Sargon II Bobilga yana xujum kilib, uni egallaydi. Miloddan avvalgi 703 yilda Mardukaplaiddin Ossuriyaning dushmanlari bilan ittifok tuzib, ossurlarga zarba beradi va Bobilni kayta egallaydi. Ammo Ossuriya podsholari Bobilga yana bir necha bor xujum kiladilar. Miloddan avvalgi 648 yilda Bobil vayron kilinadi, shaxarda vabo tarkalib, ocharchilik boshlanadi, kuplab axoli kirilib ketadi. Ocharchilik daxshatli tus olib, odamlar bir-birlarining gushtlarini eydilar.

Miloddan avvalgi 628 yili Bobilda ossurlarga karshi kuzgolon boshlanib, unga Xaldey hukmdori Nabopalasar raxbarlik kiladi. U ossurlarni engib, Yangi Bobil podsholigiga asos soladi. Ossuriya kushinlari Frot vodiysiga chekinganlar. Ular Misr fir'avni Nexo bilan ittifok bulib, bobilliklarga karshi kurashni davom ettirganlar.

Miloddan avvalgi 605 yilda Nabopalasar vafot etgach, uning ugli Navuxodonosor II (605—562) Bobil podshosi deb e'lon kilingan. Usha yili Karxamesh shaxri yonida bulgan jangda Navuxodonosor II ning kushinlari Misr bilan Ossuriyaning birlashgan kushini ustidan tuda galaba kozongan. U Suriyani ishgol kilib, misrliklarni Urta er dengizi soxillaridagi mamlakatlaridan surib chikargan va u erda uz ta'sirini kuchaytirgan.

Xaldeylar davrida Mesopotamiyada dexkonchilik, chorvachilik, xunarmandchilik va savdo-sotik ishlari rivoj topgan. Janubi-Garbiy Osiyodagi boshqa davlatlar kabi Yangi Babil podsholigi xam kuldorlikka asoslangan saltanat edi. Bu davrda Yangi Babil davlati kuchayib, Babil shaxri xam gullab-yashnaydi va shaharning eng obod va gavjum shaharlaridan biriga aylanadi.

Babil shaxri va avvallari kuprok kishlok xujaligi bilan band bulgan shaharlar endi chinakam savdo xunarmandchilik markaziga aylandi. Ularning kupi avtonom-shahar bulib, podsho xokimiyati ular xisoblashishga majbur edi. Savdo va sudxurlik bilan shugullanuvchi «Egibi xonadoni» kompaniyasining ta'siri katta edi.

Savdo-sotikda koxinlar muxim urin tutgan. Ular bilan rakobatchi xarbiy-zodagonlar esa koxinlardan ancha zaif edi. Bu zamonlarda kishlok axolisining axvoli ancha ogirlashgan.

Yangi Babil davlatida kulchilik masalalariga oid xujjatlarda yuzlab kullar nomi tilga olinadi. Bu davlatda kullar mexnatidan foydalanish yullari xam juda uzgargan. Endi kullarga uzining xususiy ustaxonasini ochib, yoki dukon ochib ishlab, olgan foydaning ma'lum kismini xujayiniga berib turishdan tashkari uz narxining 20 % mikdorida pul xam tulab turgan. Kulning omadi kelib, boyib ketsa, xatto kul sotib olishi va ba'zi xukularga ega bulishi xammumkin bulgan. Uning sud bilan mustakil aloka kilishi va ozod kishilar bilan shartnomalar tuzishi mumkin bulgan. Birok bunday kullar xam tulik ravishda xujayin ixtiyorida kolavergan, xujayin uni istagan vaktda sotib yuborishi yoki unga jazo tayinlashi mumkin bulgan.

Yangi Babilning ravnaki uzak chuzilmagan. Podsho Navuxodonosor II vafotidan keyin ruxoniylar bilan xarbiylar urtasida kuchli tuknashuvlar bulib, miloddan avvalgi 556 yilda Babil taxtiga ruxoniylar vakili Nabonid utiradi. U miloddan avvalgi 539 yilgacha podsholik kilgan. Nabonid podsholigi davrida mamlakatda fitna va kuzgolonlar avj olib, Yangi Babil podsholigi ancha kuchsizlangan. Ayni paytda Babil bilan Midiya urtasidagi ittifok buzilgan va Eron kuchayib Midiyani uziga kushib olgan.

Nabonid podsholigining oxirlari va uning ugli Valtasar davrida eroniylar shoxi Kayxusrav Babilni bosib olgan va butun Mesopotamiyani uziga karatgan. Urushda Nabonid asir tushib, ugli Valtasar esa eroniylarga karshi olib borilgan kucha janglarida kaxramonlarcha xalok bulgan. Shu bilan Mesopotamiyadagi Yangi Babil podsholigi tugab, butun Janubiy-Garbiy Osiyoda Eron podsholarining xukmronligi boshlangan. Babil miloddan avvalgi VI—IV asrlarda eroniylarga, IV asrning 30 yillaridan boshlab yunon-makedoniyaliklarga, sung salavkiylarga tobe bulib kolgan.

Kassitlar xukmronligidan so'ng Babil juda kuchsizlanib qoldi.

XIII asr oxiri va XII asr o'rtalarida shimoldan Ossuriya va janubdan elam ko'shinlari Babilga bir necha bor bostirib kiradilar. SHu asrning o'rtalarida Babilning ko'p erlari elam ko'shinlari tomonidan bosib olingan. Ammo elamlklar Bobilda uzak vakt xukmronlik qila olmadilar. Isin shaxri kohinlari elamlklarga karshi kurashga boshchilik kiladilar. Navuxodonosor I (1126—1105) davrida Babil kuchayib uning ko'shinlari elamlklarni mamlakatdan quvib chikardilar. Milloddan

avvalgi IX asr boshlaridan boshlab Fors ko'ltigi sohillarida yashagan xaldeylar janubdan shimol—tomon siljib, Ikki daryo oraligi erlarini egallay boshlaydi. Xaldehy xukmdori Mardukaplaiddin II Bobilni egallab, o'zini mamlakat shohi deb e'lon qildi. U elamliliklar bilan ittifoq tuzib, Ossuriyaga qarshi kurash boshlaydi. Miloddan avvalgi 720 yilda Der ka'lasidagi jangda elamliliklar Ossuriyani engadi. Miloddan avvalgi 710 — 709 yillarda Ossuriya shohi Sargon II Bobilga yana xujum qilib uni egallaydi. Miloddan avvalgi 703 yilda Mardukaplaiddin Ossuriya dushmanlari bilan ittifoq tuzib, ossurlarga zarba beradi va Bobilni qayta egallaydi.

Ammo Ossuriya shohlari Bobilga yana bir necha bor xujum qiladilar. Miloddan avvalgi 648 yilda Bobil vayron qilinadi.

SHarkda vabo tarqalib ocharchilik boshlanadi ko'plab axoli qirilib ketadi. Ocharchilik daxshatli tus olib, odamlar bir — birlari go'shtini eydilar.

Miloddan avvalgi 628 yilda Bobilda Ossuriyaga qarshi ko'zgalon boshlanib, unga Xaldehy xukmdori Nabopalasar rahbarlik qildi. U ossurlarni engib, yangi Bobil shohligiga asos soldi. Ossuriya ko'shinlari Frot vodiysiga chekinadilar.

Ular Misr fir'avini Nexo bilan ittifoq bo'lib bobilliklarga qarshi kurashni davom ettirganlar.

Miloddan avvalgi 605 yilda Novupalasar vafot etgan, uning o'gli Navuxodonosor II (605 — 562) Bobil shohi deb e'lon qilindi. U dadasi Novupalasar shohligi davrida armiyaga bosh bo'lgan dadasi vafotidan keyin uning aktiv istilochilik siyosatini davom ettirgan.

Suriya bilan Falastinga azalgi davosidan qaytmayotgan Misr Navuxodonosorning eng ashaddiy dushmani bo'lgan. Ayni zamonda xalkaro savdo — sotikda faoliyati kuchayib o'rta dengiz tayanch punktlariga extiyoji ortib borayotgan Yangi Bobil shohligi. U tayanch punktlarini Misrga borishini istamagan.

Midiya, Lidiya, Kilikiya bilan ittifoq tuzib, orqa tomonini mustaxkamlab olganidan keyin Navuxodonosor ossur shohlaridan farq qilib jangovor kuchlarni ko'p qismini Misrga qarshi otlantirishi mumkin bo'lgan. Misr fir'avnlari bu kurashda juda katta diplomatik ustalik qilib, ular faqat xarbiy kuchlarga ishonib qolmasdan, mayda davlatlar YAxudiya shohligi va Tirni Bobilga qarshi qilib ko'yg'an. YAxudiyada Misrga tarafdor gurux bo'lgan, saroy zadoganlari ayniksa Misrga moyil bo'lib, YAxudiyaning keyingi shohlariga kuchli tayziq ko'rsatganlar.

Ieremiya paygambari Misrga moyil xukmron guruxga qarshi chiqqan. U o'zini otashin nuqtalarida Bobilga qarshi nuqtalarlarida Bobilga qarshi kurashmaslikka chaqirgan, bu kurashni u foydasiz va xalokatga olib boradigan ish deb xisoblagan. Ieremiya bunday chiqishlari uchun bir necha bor ta'qibga uchragan. Bir marta loyga botib o'lishiga sal qolgan.

Ieremiyaning barcha noroziliklari, pand— nasihatlari va daxshatli bashoratiga karamay YAxudiya shohligi uzil—kesil Misr tomonga o'tgan va Navuxodonosor Misrga qarshi uzoq kurashgan.

Navuxodonosor birinchi gal Quddusni egallashda shaharni ayab axolini bir qismini kul qilib xaydash va shohini almashtirish bilan kifoyalandi. O'z kishisi TSidkiyaning taxtga o'tkazgan. Ammo bu kor qilmagan yangi shoh bir oz ikkilanishdan keyin Misrga moyil zodagonlarning tayziqi bilan Ieremiyaning nasihatlariga kulok solmay

Bobilga qarshi urush boshlagan. Bu orada Navuxodonosor yana Kuddus devorlari yoniga xujum qilib kelgan va uni 6 oy davomida qamal qilib turgan. Bobil askarlari eramizdan avvalga 586 yilda shahar devorlarini teshgan, shoh TSidkiya ko'chib kutilmokchi bo'ladi, lekin asirga tushadi va ko'zini ko'r qilingan. Uning o'gillari o'ldirilgan. Poytaxt axolisi asir qilinib Bobilga xaydab ketilgan. Faqatgina dexkonlar qolgan ularning bir qismi Misrga o'tib ketgan.

Finikiya bilan kurashish YAxudiyadan ko'ra ogir ko'chgan. Tir shahri judayam kattik qarshilik ko'rsatgan. O'lik orolidagi qismga umuman bobilliklarni ko'li etmagan.

Kurash o'zaro kelishish bilan tugagan. Tir Novuxodonosorni oliy xokimiyatini tan olgan xolda o'zini avtonomligini saqlab qolgan. Navuxodonosor Misrga bostirib kirishga uringan, ammo uning bu yurishi manbalardagi gira — shira ma'lumotlarga qaraganda, aytarli natija bermagan. Ikkinchi tomondan, Misr fir'avnlari ham bir zamonlar Falastin va Finikiya ustidan bo'lgan xukmronliklarni yana tiklash to'grisidagi amalga oshmaydigan da'volaridan kechishga majbur bo'ldi.

Navuxodonosor istilochilik urishlarida o'lja qilib olingan juda ko'p mablaglarni va asir qilib xaydab kelingan ish kuchini (ayniqsa xunarmandlarni bitta ko'ymay xaydab kelganlar) qurilishlarda ishlatgan. Bobil uch kator devor bilan kurshab olingan hamda yangi qurilgan muxtasham binolar uni bezatib turgan. Ibodat xonaning ajoyib minorasi (zikkurat) tiklangan, maxsus platformalar ustida tog manzaralarini eslatib turadigan «osma boglar» deb nom olgan juda ajoyib park barpo etilgan.

Navuxodonosor erishgan katta muvaffaqiyatlariga va kudratiga qaramay, murakkab xalqaro ahvolga hushyorlik bilan to'gri baho berib, SHarq tomondan bo'ladigan hatardan havsirab turgan. U Midiya bilan sulx to'grisidagi bitishuv vaqtinchagina tinchlik beradi deb bilgan va mamlakatning sharqiy — shimoliy chegaralarini mustahkamlashda katta gamxo'rlik ko'rsatgan. Unda o'zi sog vaqtidayok «Midiya devori» deb atalgan butun bir istexkomlar va shlyuzlar sistemasini kurdirgan. Zarur bo'lib qolganida mamlakatning ancha qismini

suv bostirib dushman yo'lini suv bilan to'sish mumkin bo'lsin uchun o'sha inshootlar qurilgan. YAxshi hamki, Navuxodonosorning o'ziga u inshootlardan foydalanishga to'gri kelmagan, chunki u shohlik qilgan davrda sharqiy ko'shnisi bilan totuvligi buzilmagan.

Navuxodonosor o'limidan keyin Bobilda kohinlar bilan xarbiy zodagonlar o'rtasidagi to'knashuvlar tufayli, galayonlar boshlangan. Atiga etti yil ichida uchta shoh almashgan, eramizdan avvalgi 555 yilda taxtni kohinlar tarafdori Nabonid egallagan va u yangi Bobilning so'ngi shohi bo'lgan.

.

8-mavzu: QADIMGI OSSURIYA SHOHLIGI.

TAYANCH IBORALAR VA ATAMALAR.

1. Ossuriya shohligi.
2. «Limmu»

3. Ossuriya shohligining tashqi siyosati.

4. Tiglapalasar Iichki va tashqi siyosati.

Ossuriya davlati Dajla daryosining yuqori oqimi, Quy va yuqori Zab daryolari havzasida (hozirgi Iroqning shimoliy — sharqiy qismi) joylashgan. SHimolda Arman toglari, sharqda Zagros toglari janubda Bobil, garbda cho'l va saxrolar bilan o'ralgan.

Maydonining katta qismi toglik, ozroq qismi qirlar va pasttekisliklardan iborat bo'lgan. Ossuriya erlari ko'proq chorvachilikka mos bo'lib, vodiy va dashtlarda dexqonchilik uchun imkoniyat bo'lgan. Bu erda kuz oylarida yomgir ko'p yogadi. Kish kiska, sovuk 14* —16* darajagacha bo'lgan. Bahori go'zal, yozi issiq avgust oyidagi saraton issigiga chidash ancha qiyin bo'lgan.

Ossuriya toglarida yaylovlar ko'p. O'rmonlari ancha qalin turli hayvonlar, kushlar, daryolarda baliklar serob bo'lgan. Zagros toglarida turli toshlar va ruda ko'p bo'lgan. Geografik sharoiti qulay Armanistonga, Kichik Osiyoga va O'rta er Dengiz mamlakatlariga boradigan eng kiska yo'l shu erdan o'tgan shuning uchun mamlakat xo'jalik tarakkiyotiga bu ta'sir etgan. Ossuriyada eng qadimgi davlat miloddan avvalgi III ming yillik oxiri II ming yillik boshlarida tashkil topdi. Bu Ashshur shaxar davlati edi. Ossuriya nomi ham shu davlat nomidan olingan. Davlat tepasida shoh turgan, shohlik otadan bolaga meros koigan. Muxim davlat ishlarini oqsokollar kengashi xal qilgan kengash a'zolari o'zlarini «limmu» deb ataganlar. Ularning har biri navbat bilan sheriklarining nazorati ostida bir yil muddatdan boshqaruvchilik vazifasini bajargan va xazinaga bosh bo'lgan. Limmu boshqaruvchilik qilgan yili o'sha limmu nomi bilan atalgan.

Miloddan avvalgi XX —XVIII asrlardan boshlab Ossuriya ancha mustaxkamlashib olgach ko'shni

viloyatlarga istilochilik yurishlari boshlagan. Ossuriya ko'shinlari janubda Fors ko'ltigiga, garbda Kichik Osiyo va O'rta er dengizi sohillaridagi boy malakatlar ustiga yurish natijasida u erlarda ossurlar o'z kolloniyalarini tashkil etgan.

Xammurapi davrida Ossuriya Bobil shohligiga karam bo'lib koigan. Mittani eramizdan avvalgi XVI asr oxirlarida eng yuksak kudratga erishgan shoh SHAushshatar sharqda kichik Zabdon, garbda Orontgacha bo'lgan erlarni o'z ko'l ostiga birlashtirgan. U Ashshurni tor —mor keltirib saroyini oltin va kumushdan yasalgan darvozalarini o'lja qilib olib ketgan. Ashshurga Mitani noiblarini ko'rgan. Bunday sharoitda Ashshurni Old Osiyodan savdo koloniyalaridagi savdo —sotik ishlari puchga chikkan bu xolat ilk Ossur shoxligini zaiflashuviga olib kelgan.

Miloddan avvalgi XV —XVI asrlarga kelib Ossuriya shoxligi kuchayib mustakil tashqi siyosat yurgaza boshlagan. endi bu davlatda birinchi o'rinni savdogarlar emas, balki xarbiy zodagonlar egallagan. Bunday o'zgarishlar Ashurubalit shohligi davridabo'lgan. Bu xolat Mitanne davlatini Misr va Xett davlatlari xujumi natijasida zaiflashuvi bilan kuchaydi.

Ashurubalit Mitanini zaiflashuvidan foydalanib taxminan 1400 yillarda mustakil tashqi siyosat yurgiza boshlagan va butun tashabbusini o'z ko'liga olgan. Ossuriya shohligi Salamansar I davrida kuchaydi. U Frot daryosi bo'yidagi katta Karxemish shahriga etib kelib Mitanni ko'shinlarini va ularga yordamga kelgan xettlarni tor—

mor keltirgan Mitanni bu maglubiyatdan keyin o'zini tiklay olmagan va Ossur shohligi xukumronligi ostiga tushib qolib, bir nechta mayda davlatlarga bo'linib ketgan.

Ossuriya ko'shinlari milloddan avvalgi XIII asrda Bobilga va elamga bir necha bor talonchilik yurishlari uyushtirgan ammo ularning mamlakatda qolish niyati bo'lmagan.

Eramizdan avvalgi XII asrda Ossur shohi Tiglatpalasar I shimolda qora dengiz soxiliga etib kelgan. Shimoliy Finikiyani o'ziga bo'ysindirib, finikiyaliklar kemasiga tushib, dengizda delfin ovlaganlar.

Lekin XI asrda garbdan arameylar bostirib kirishi Ossuriya davlatini tushkunlikka uchratdi.

Eramizdan avvalgi X asr oxirlarida Ossuriya yana kuchaygan. Bu vaqtda unga bas keladigan kuchli raqiblar bo'lmaganligi uchun unga katta qulaylik tugdirgan. Urishgan aramey qabilalari Ossuriyani eng katta dushmani bo'lgan, ammo arameylar birlashgan davlat tuza olmaganlar.

1. Arameylar joylashgan asosiy teritoriya bo'lmish Suriya mahalliy geografik sharoitlarga ko'ra tarkok bo'lib qolgan.

2. Ossuriyaning yashashiga taxlika solib arameylar istilosi xavfi ossur xukumron doiralarini ko'psatib ko'shin to'plashga va yangi texnika qurollarini yaratishga majbur etgan shu maksadda Ossuriya o'z ko'shinni sonini 120.000 kishiga etkazgan.

Jang aravalari, otliq askarlar ishga tushirilgan. Qala devorlarini maxsus taron yordami bilan qulatilgan. Devor teshar qurollar ishlatgan (ballist va kataful'ta).

SHu bilan birga aytish keraki, ossur shohlari, sarkardalari va ular rahbarligidagi jangchilarning

rahmsizligi va konxo'rliqi, urushda xech qachon insonparvarlik ko'rsatmagan boshqa qadimgi shark ko'shinlarining bizga ma'lum bo'lgan barcha jabr — zulmlaridan oshib o'tib ketgan. Maglub bo'lgan dushmanlarni eng vahshiyona usullar bilan jazolash Ossuriyada eng oddiy va konuniy ish hisoblangan. O'z buyurtmachilarining didini juda yaxshi bilgan yilnomachilar va rassomlar maglubiyatga nisbatan ishlatilgan jabr —zulm va jazolarni butun tafsilotlari bilan aynin tasvir qilganlar. Tirik kishilarning terisini shilib olish, ko'zini o'yish, lab va iyagini teshib arkon o'tkazish va shu kabi boshqa razil ixtirolar bo'ysunadirilgan xalqlarni jazolash va ko'rkitishning tabiiy usuli hisoblangan. Lekin razilliklar unga yordam bermagan, engilgan va xonavayron qilingan xalqlarning ossur

xukumronligiga qarshi ko'zgonlari tinmagan. Ko'shni mamlakatlarning shafkatsiz talanishi kattik qarshiliklariga sabab bo'lgan va bir o'lkani xalqlari qayta — qayta bosh ko'tarib chiqqanlar. Yangidan —yangi qarshilik o'choqlari paydo bo'lgan hamma joyga Ossuriyaning asosiy harbiy kuchlari etisha olmagan. SHuning uchun ham ossur ko'shinlari garchi yaxshi tashkil etilgan va mukammal qurollangan bo'lsa—da, ularni muvaffaqiyatlari mustahkam bo'lmagan.

Ossur istilochilari shimoliy Ikki daryo oraligida mustahkamlanib olib, undan nari Suriyaga, Finikiyaga va ularga yondosh Kichik Osiyo o'lkalariga bostirib kirganlar

va ulardan o'lja xiroj va majburiy tortiklar tarikasida kimmatbaxo xom ashyo ayniksa metall olib ketganlar.

Ossur qo'shinlari sharqiy O'rta er dengiz sohillariga yurganlarida hammadan ko'ra, eng kuchli aramey davlati bo'lmish Damashk shohligining kattik qarshiligiga duch kelgan. Ossur qo'shinlari ossur shohi Salamansar III davrida (eramizdan avvalgi 859 — 824 yillar) bu davlatga to'qnash kelgan.

Damashk juda tezkor istelochiligiga qarshi 11 shohlik va qabiladan iborat katta bir ittifoq tuzib, Ossur qo'shinlarining garbi — janubiga boradigan yo'lni to'sishga muvassar bo'lgan. Xal qiluvchi to'qnashish eramizdan avvalgi 853 yilda (Oront daryosining boshida) Karkara shaxri yonida yuz bergan. Bu jangda nihoyat darajada ko'p kon to'kilgan. Garchi Salamansar III, men golib keldim, 14000 dushmani kirib tashladim, deb maqtansa ham, bu jangdan keyin iziga qaytib ketgan, bu esa uning nakadar kuchli qarshi zarba olganligidan dalolat beradi (Ossur yilnomachilari o'zlarining qancha jangchidan ajralgani to'grisida lom —lim demaydilar).

Damashk shohi boshchilik qilgan ittifoqning buzilishigina Salamansar SHning ishini o'nglab olishga yordam bergan. Ossuriyaga qarshi koalitsiyaning asosiy ishtirokchilari bo'lgan Damashk bilan Isroil shohlari Iordandan sharq tomondagi erlar ustida janjanlashib, o'rtada nizo chiqqan va o'zaro uzoq urishganlar, bu albatta, Ossuriyaga juda ko'l kelgan.

Salamansar III Damashkka qarshi otlangan, uni kamal qilgan, atrofini vayron qilgan, shahar atrofidagi gullab —yashnab turgan boglarni kesib, qiyratib tashlagan. SHaharni o'zini ishgol qilolmagan, ammo O'rta er dengiz qirgoklariga etib borgan, unda Tir, Sidon va Isroil elchilari unga sovgalar in'om qilishgan. SHunday qilib, Salamansar III o'zining asosiy dushmanini zaiflashtirishga muvassar bo'lgan, lekin batamom tor —mor keltirishga kurbi etmagan.

Salamansar III ning o'zi va vorisleri (shu jumladan, nevarasi bolaligida mamlakatni idora qilgan Semiramida ham) janubda, Bobilda ossur tarafdorlaridan foydalanib o'z ta'sirlarini diplomatiya yo'li bilan mustaxkamlashga uringanlar.

Ossuriya sharqda eramizdan avvalgi IX asr davomida Zagros tog tizmasining etaklarini (Ossuriyaga zotli otlar yuborib turadigan Midiya yo'lini) egallash uchun kattik urushlar olib borgan,

9-mavzu: **Suriya, Falastin va Finikiya.**

MAVZUGA OID TAYANCH IBORALAR, ATAMALAR.

1. Qadimgi Falastin va Suriya.2. Mustakil shahar — davlatlar.3. Kedesh shahrining Suriyadagi mavkei.4. O'rta er dengizi va Finikiya.5. Finikiyada xunarmandchilik.6. O'rta er dengizi va savdo.

Suriya va Falastin togli mamlakatlardir. Ularda katta daryolar yo'k fakat Frotning o'rta okimigina Suriyaning sharq tomonidan bir oz okib o'tadi.

Fakat Falastinni shimolidan — janubigacha okib o'tgan Iordan daryosi o'tadi lekin

uni suvi yozda kamayib ketadi, qishda bir oz ko`payadi. Iordan o`lik dengizga o`z suvini quyadi. Aslida u dengiz emas, suvi oqmaydi sho`r, unga tushtan balik ham o`ladi. Suriya bilan Falastinning ancha kismini tog tizmalari

(Livan, Antilivan, Kormal) kesib o`tadi. Toglar oraligidagi vodiylarda dehqonchilik qilinadi. Bogdorchilik uchun bu erlarni sharoiti qulay (uzum, anjir, zaytun, olma). Gallachilikda arpa, bugdoy tarakkiy qilgan. Katta o`rmonlar bo`lgan lekin hozir yo`qolib ketgan.

Kurgokchilik bu erlarga ko`p falokatlar olib kelgan. Garchi ko`p joylarda erlarni sugorib ekishga xarakat qilinsada daryo va suv kam bo`lganligidan bu urinishlar natija bermagan. YOgin kam bo`lgan yillari ocharchilik bo`lgan. Iklim qurikligini kuchayishi Suriya cho`lida (hozir bu cho`llar sahrolarga aylangan) shuningdek Falastin janubida va Falastinga yondosh Sinay yarim orolida ayniksa kattik sezilgan. Keyinchalik tuyachilik bilan shugullangan.

Suriya bilan Falastin Dajla va Frot havzalaridan Nil vodiysigacha boradigan hamda Arabiston cho`l, sahrolaridan O`rta er dengiz havzalariga va Kichik Osiyoni tizma toglariga boradigan yo`llari kesishgan demak xilma —xil xalqlar, qabilalar bir — birlari bilan uchrashgan va aralashganlar.

SHuning uchun ham Suriya va Falastin aholisining etnik sostavi juda xilma —xil bo`lishiga taajjublanishga o`rin yo`q.

Er.av. III ming yillikda xanaaniylar deb umumiy nom olgan garbiy semit qabilalari ko`pchilikni tashkil etgan va Misr chegaralaridan tortib Orant havzasigacha bo`lgan butun mamlakat o`sha qabilalar nomi bilan xanaan mamalkati deb atalgan. Lekin bu axolini azaldan shu joyda o`tirib qolgan deyishga xech qanday asos yo`q. Bibliyada keyinchalik yo`q bo`lib ketgan ibtidoiy qabilalar to`grisida bir necha ma`lumotlar bor. Bu bayonlarda ertaklarga xos tafsilotlar ko`p. Bu erlarda istikomati qiluvchi qadimgi odamlar goyat bahaybat, polvonlar qilib, goh murdalar ruxi qilib tasvirlanardi. Ularni barchasi yaxudiylarga va xanaaniylarga qarshi ko`yilgan.

Suriya va Falastinni muxim hislati shundaki unda katta davlatlar bo`lmagan. Bunda juda ko`p mustakil shahar davlatlar bo`lgan. Ularni ko`pini shohlar idora etgan,

ammo ular Misr Fir`avnlari yoki SHumer — Akkad shohlari singari mustabid xokimiyatga erishishni hayoliga keltirmaganlar. Undagi shohlar xokimiyatini kuldor, zodagonlar cheklab ko`yganlar. Har bir davlat xududini shahar va uning atrofidagi qishloqlar bilan chegaralangan. Kamdan —kam xollarda bir necha shahar birlashib etakchi rol` o`ynashni da`vo qiluvchi davlat barpo qilgan, ammo birini — biridan tog`lar ajratib turgan, yagona suv yo`li bo`lmagan shunisi bilan kadimgi Misr hamda kadimgi Ikki daryo oraligidan farq qilib bu mamalkatda davlatlarning birlashishini amalga oshirish mumkin bo`lmagan.

Eramizdan avvalgi II ming yillikda Ugarit ayniksa yuksalgan u O`rta er dengiz kirgoklarida kichikroq bo`lsada unumdor tekislikka joylashgan. Unda iktisodiy taraqqiyot muxim ijtimoiy siljishlarga olib kelgan.

Ugarit Old Osiyoning boshqa markazlaridan oldin misga boy Kipr bilan doimiy aloqa o`rnatgan. Keyinchalik Krit — Mikena bilan aloqada bo`lgan.

Egey dengizi va Kichik Osiyo mollari Mari va Bobilga Ugarit orqali olib borilgan.

Mari va Bobildan esa Ikki daryo orligining mollarikeltirilgan. Ugaritda mixxat alifbosi barpo qilingan.

Suriyaning quruq qismida eramizdan avvalgi II ming yillik boshlarida Xalpa shahri kuchli bo`lgan. Lekin u uzoqqa bormagan, u zaiflashib xetlar xukmronligi ostiga tushib qolgan.

So`ngra, Kadash shaxri Suriyani siyosiy markaziga aylangan. Lekin bu ham uzoqqa bormagan er. av. XIV asrda Ugarit, Xalpa, Kadesh ham xetlar xukmronligi ostiga tushib qolgan. (Er.av. 1400 yilda Ugarit xatto vayron qilingan). Ammo II ming yillikning ikkinchi yarmida janubiy Finikiya shaharlari yuksalib borgan Misr bilan Xett shohligi o`rtasidagi ziddiyatlardan foydalanib mustakil bo`lib olgan. Janubiy Finikiyada Bibl, Sidon, Tirning roli ortib borgan. Bular ichida Sidon oldinga chiqib olgan. Gomer dostonlarida finikiyaliklarni sidonliklar deb atashgan. Sidon er. av. 1200 yili «dengiz xalqlari» istilosidan qattiq zarar ko`rgach, shundan keyin asosiy mavqei Tir shahriga o`tib bir necha asr davomida u ustun bo`lib kelgan.

Kadimgi Finikiya O`rta er dengizining sharqidagi o`lkalardan biri bo`lib, Garbdan

O`rta er dengizi, shimoldan Kichik Osiyo, janubdan Falastin, sharqda Suriya — Mesopotamiya dashti bilan o`ralgan.

Finikiya erlarini bir qismini Livan va Antilivan tog'lari egallab turadi. Toglar orasida va dengiz tomonda uncha katta bo`lmagan unumdor vohalar bor, toglar orasidan Iordan, Oront daryolari va ko`plab soylar oqib o`tadi.

O`lkada er osti boyliklari ko`p emas, toglarda qimmatbaho daraxtlar o`sadi. Ularning iqlimi mo``tadil, dengiz tomoni ilik, dasht tomonlari issiq. Kishi u qadar sovuk emas. Dengiz sohilida kemalar to`xtashi uchun ko`rfazlar bor. SHaharlarning ko`pi ko`rfazlarning yaqinida joylashgan.

Qadimgi Finikiya erlari odamlarning yashashi uchun ancha qulayliklarga ega bo`lgan. Ma`lumotlarga qaraganda bu erlarda odamlar qadimgi tosh asridan beri yashab keladilar. Ular asosan termachilik va ovchilik bilan tirikchilik qilgan. Miloddan avvalgi VI —V ming yilliklardan boshlab aholining bir Qismi o`trok hayotga ko`chib dehqonchilik, chorvachilik bilan shugullana boshlagan. Finikiyaning eng qadimgi aholisi xurriylar bo`lib, keyinchalik bu erga xett, somiy, eron, yunon, misr va rimliklar kelib joylashganlar.

Miloddan avvalgi IV ming yillik oxiri III ming yillik boshlarida Finikiyada dehqonchilik, chorvachilik, hunarmandchilik va savdo —sotik rivojlanishi natijasida ibtidoiy kishloqlar o`rnida shaharlar vujudga kela boshlagan.

Axoli o`rtasida tabaqqalanish ro`y bergan. Bu shaharllar Bibl, Sidon, Tir bo`lib har bir shaharning o`z shohi ma`muriy idoralari bo`lgan.

O`rta er dengizi qirgogida joylashgan Finikiya shaharlari bir tomondan Osiyo mamlakatlari va ikkinchi tomondan Janubiy Evropa va Afrika malakatlari o`rtasidagi savdo — sotikni o`z qo`llariga olganlar. Ular savdo yo`llarni garb va janubga ko`chganligidan foydalanganlar. Ular dastlabki vaqtlarda Misrni qurilish yogochi, quritidgan balik, vino, zaytun moyi bilan ta`min etgan bo`lsa, keyin hunarmandchilik buyumlari bilan ta`minlaganlar. Kiprdan mis, Kichik Osiyodan kumush, qo`rgoshin,

temir. Misrdan oltin olib keltirgan Finikiya ustalari metaldan buyumlar ishlashda katta muvaffiqiyatlarga erishgan.

Finikiya ustalari ishlagan shisha buyumlar ham juda chakkon sotilgan. Ular bu hunarni dastlab Misr va Bobildan o`rgangan bo`lsalar ham bu soha bu erda ravnak topgan. Bo`yokchilik ishi ham Finikiyada rivojlangan ayniksa gazmollarni rangga bo`yashda bularga etadiganlari bo`lmagan., qirmizi (to`k — kizil, bardovie) rang o`sha davrda dengizdan olib chikilgan malyuskalardan olinar edi. Malyuska bo`yogi o`chmaydigan rang bo`lgan.

Bibl, Sidon, Tir verflarida eshkakli katta — katta kemalar qurilgan. eshkakchilar odatda kullar bo`lib, ular kishanlab ko`yilgan.

Finikiya savdogarlari va ustaxona egalari Qadim zamonlardan umuman shafqatsiz, zolim kuldor sifatida ta`riflangan. Kullarni xattoki boshqa mamlakatlarga olib borib sotgan. «Odisseyada» yozilishicha Greklarning Siru oroliga Finikiya savdogarlari kelib to`xtagach mahalliy boshliq (basiley)ning xotini ular keltirgan kimmatbaho buyumlarni sotib olishga borishib, o`gli evmeyni yo`k bo`lib qolganini sezaдилar. Finikiyaliklar evmeyni o`z kemalariga olib kirib, uni boshqa orol Itakaga olib ketib sotadilar. evmey kulfurushlar roziligi bilan cho`chkabokar bo`lib ketgan.

Mavzu: Qadimgi Xett podsholigiva kichik Osiyo

Kichik Osiyoning tabiati. Kichik Osiyo yarimorol bo`lib, Osiyoning g'arbiy qismida joylashgan. U uch tomondan o`rtoyer, *Egey, Marmar va Pont (Qora) dengizlari* bilan o`ralgan. Osiyo atamasi sharq, kun chiqish tomon degan ma'noni bitdiradi. Kichik Osiyoning markaziy qismida Anato`liya yassitog`ligi bo`lib, atroftni **Pont, Tavr** va **Antitavr** tog`lari o`rab turadi. Tog` oralaridan *Meandr, Qizilirmoq, Yashilirmoq, Jayhun, Sayhun* daryo va juda ko'p soylar oqib chiqadi. Daryo bo`yi vohalari va dashtlarning tuprog`i unumdor. Yarim orolning dengizga yaqin joylarida iqlim mo`tadil, sharqqa tomon quruqlashib boradi. Kichik Osiyoning shimoliy va janubiy tomonlari o`simlik va hayvonot dunyosiga boy. Yarim orolda *oltin, kumush, mis, temir, qalay* kabi ma`danlar, *xilnia-xil tosh konlari* ko`p. bli o`lka odamlarning hayot kechirishlari uchun yaxshigina quaiayliklarga ega bo`lgan. Shuning uchun bu yerda juda qadim zamonlardan boshlab kishilar yashab kelganlar. Keyinchalik yarim orolda *xettlar, xuritlar, ossurfarva kashk* kabi qabilalar yashaganlar. Lekin aholining asosiy qismini *xeitlar* tashkil etgan. Xettlarning kelib chiqishi haqida turli fikrlar bor. Miloddan avvalgi II

ming-yillikning ikkinchi yarmidan boshlab yarim orolga *axeylar, dengiz, xalqlori, firigiylar* va *kimmeriylar, eroniylar, yunonlar* va *rimliklar* Idrib kelib joylashganlar.

Qadiin zamonlardayoq Kichik Osiyoda **Troya, Lidiya, Frigiya** va **Xett** kabi davlatlar tashkil topgan edi. Bular orasida **Xett podsholigi** qudratli davlat darajasiga koʻltarilgan.

2. Qadimgi Xett podsholigi. Miloddan avvalgi III mingyillik oxiri va II mingyillik boshlarida Kichik Osiyoda juda koʻp qabilalar yashaganlar. Ular bidasbib **Nesa, Kanish Burusxand, Kussar** va **Xattusa** kabi alohida shahar-davlatlarini tuzganlar. Miloddan avvalgi XVIII asr boshlarida Kussar liukmdori **Pitxan** yarimorolning sharqiy qismini birlashtirib, oʻzi podsho deb eʼlon qilgan. Pit-xaning oʻgʻli **Anitta** uzoq davom etgan qattiq janglardan soʻng Nesa Xattusa, Zalpuva kabi shahar-davlatlarini bosib olib, **Xett podsholigiga** asos soladi, **Nesa** Xett podsholigining poytaxtiga aylantiriladi.

Miloddan avvalgi 1680—1650- yillarda hukmronlik qilgan La-borna (Taborna) mamlakatni birlashtirishni oxiriga yetkazadi. U mamlakatning koʻp joylari va Qora dengizning janubiy so-hillarigacha boʻlgan yerlarni isteʼllo qiladi. Ularni Xett davlati tarkibiga qoʻshib oladi. U poytaxini Nesodan **Xattusaga** koʻchiradi. Podsho **XamsiH** (1650-1620) va **Mvrsili I** (1619-1590) davrlarida Xett podsholigi kuchayib, xett qoʻshinlari shimoliy Suriyadagi Xalpa va Bibl shaharlarini bosib oladilar. Shu davrda mamlakat ichkarisida qullar va kambagʻallar qoʻzgʻolon koʻltarganlar. Xett Podsholari saroyida fitna kuchayib Xattusil I ga nisbatan suiqaqd uyushtirilib u oʻz kuyovi tomonidan oʻldiriladi. Podsho Telepen davrida (1520—1490) Xett podsholigi bir oz kuchaygan. Lekin Telepen vafotidan soʻng podsholik kuchsizlanib inqirozga uchragan.

3. oʻrta Xett podsholigi. Telepen vafotidan keyin, uning oʻgʻil-lari oʻrtasida toj-taxt uchun kurash boshlanadi. Bu davr miloddan avvalgi XVI asr oxiri va XV asrni oʻz ichiga oladi. Oʻrta Xett podsholigi davrida podsholik kuchsizlanadi. Shu davrda podsholikning Janubi-sharqida Mitanni davlati kuchayib, Mitanni qoʻshinlari Kilikiyaning bir qismini bosib ojadilar. Shirnoldan esa Qora dengiz sohillarida yashagan kask qabilalari xetlar yurtiga hujum qilib, Xattusu shahrini bosib olib, uni vayron qiladilar. oʻrta Xett podsholigi davomida kambagʻallar va qullar qoʻzgʻoloni kuchayib ketgan. Saroyda toj-taxt uchun kurash ham qizgʻin tus olgan. Tashqi dushmanlarning hujumi, ichki gʻalayonlar va zodagonlar orasidagi oʻzaro kurashlar podsholikni halokat ostonasiga olib kelib qoʻyadi. Shu bilan oʻrta Xett podsholigi ham oʻz nihoyasiga yetadi.

4. Yangi Xett podsholigi. Miloddan avvalgi XIV asr boshlarida **Suppilulium** Xett davlati taxtiga oʻtkadi. U sergʻayrat lashkarboshi, mohir diplomat va uzoqni koʻruvchi dono siyosatdon edi. Suppilulium davrida Xett podsholigi qayta tiklanib ravnaq topadi. U Xett qoʻshinlarining jangovarlik

jihatlariga katta e'tibor beradi. Xett qo'shini ot qo'shilgan tezkor jang aravalari bilan ta'minlanadi. Jang aravalarining har birida haydovchi, lcomondoz va qalqon-bardorlardan iborat uch jangchi bo'lar edi. Xettlar urushda jang aravalaridan foydalanishni giksoslar yoki mitanmliklardan qabu! qilgan bo'lsalar kerak. Urush vaqtida jangovar aravali qismlar shiddat va tezkorHk bilan hujumga o'tgan va dushman saflarirti sarosimaga solganlar. Podsho Xett shaharlarini. xususan mamlakat poytaxti Xattusaning mudofaa inshootlarini mustahkamlashga ham katta e'tibor bergan. Suppilulium qo'shni mamlakatlar ustiga lashkar yuborish, o'z qizlarini ularning shoh va shahzodalariga nikohlab berish va turli diplomatiya usuUarini qo'llab, ularni o'ziga qaratib oladi.

Jangovar xett qo'shinlari jamibi-g'arbdaArsava podsholigini, janubda Kilikiya va Suriyamng katta qismini bosib oladi. Xett qo'shinlari Mitanniga hujum qilib, g^olib chiqadilar. Mitanni podshosi saroy fitnachilari tomonidan o'ldiriladi. Shu davrda Ossuriya bilan Alshinning birlasbgan qo'shinlari Mitanniga bostirib kiradilar. Vaziyatdan foydalangan Xett podshosi o'z qizini Tushratining o'g'li shahzoda Shattivasga nikohlab, shahzodani Mitannitaxtiga o'tqizadi.

Suppilulium davrida Mitanni xettlarga qaram bo'lib qoladi. Suppilulium podsholigi davrida Xett podsholigi Qora dengiz bo'ylaridan Palastin, Bobil va Ossuriya chegaraiarigacha bo'lgan yerlarni o'z ichiga olgan edi.

Suppiluiium vafotidan so'ng taxtga Mursili II (1340—1305) o'tiradi. Mursili II davrida asosiy harbiy harakatlar Kichik Osiyoning janubi-g'arbida olib boriladi. Chunki Kichik Osiyoning janubi-g'arbida Arsava podsholigi rahbarligidagi Mira va Lukka davlatlari ittifoqi bor edi. Ular janubi-g'arbdan Xett podsholigiga xavf solib turar edilar. Mursili II Mira, Lukka va Miletlarni o'z tomoniga og'dirib, ittifoqchiiarni kuchsizlantirishga erishadi. Lekin ular hamon kuchli raqib boLlib turar edilar. Valma shahri yaqinida xettlar bilan Arsava ittifoqchi qo'shiilari o'rtasida dahshatii jang bo'lib o'tadi. Jangda ittifoqchilar qo'shini yengilib, Arsava shobi va uning o'g'li qochib ketadilar. Xett qo^shinlari Apasu (Efes) shahrini egallab, Egey dengizi sohillariga chiqadilar Shundan keyin Arsava davlati Xett podsholigiga qaram bo'lib qoladi. Kichik Osiyo yarimoroiiining katta qismi xettlar ixtiyoriga o'tadi. Bu davrda Xett podsholigining harbiy kuch-qudrati eng yuqori darajaga ko'tariladi.

5. Xett podsholigining kuchsizJanishi va parchalanishi. Mursili II podsholigining oxirlarida Old Osiyodagi ahvol o'zgaradi. Seti I va RamzesII fir'avniik qilgan davrda— 1337—1235-yillarda Misr podsholigi kuchayadi. Misr fir'avnlari o'rtayer dengizining sharqiy solulidagi mamlakatlarni qayladan qo'lga kiritish uchun xettlar bilan qattiq kurash olib boradilar. Bu urush railoddan avvalgi 1280-yili Misr-Xett sulhi bilan yakunianadi. Sulhga binoan Suriyaning katta qismi va shimoliy Finikiya xettlar, Palastin va Jamibiy Finikiya esa misrliklar ixtiyoriga

o`radi. Shu davrda Ossur podsholari Mitannini olib, xetlarga tahdid soladilar. Xett qo`shinlari ularning hujumlarini arang qaytaradilar. Xetlar g`arbda Troadani istilo qilib, Sardi shahrini vayron qiladilar.

Miloddan avvalgi XHI asr oxirida g`arbdan Kichik Osiyo, o`rtayer dengizining sharqiy sohilidagi mamlakatlar va Misrga „Dengiz xalqlari“ hujum boshlaydilar. „Dengiz xalqlari“ — *axeylar, sardlik sherdonlar, tursha-etmskvaboshqa* qabilalarning ittifoqidan tashkil topgan edilar. Misr fir`avnlari juda qiyinchilik bilan ularning hujumlarini qaytarishga muvaffaq bo`lganlar. Kichik Osiyodagi katta-kichik davlatlar, xususan Xett podsholigi ham „dengiz xalqlari“ hujumiga bardosh bera olmaganlar. Xetlarning jangovar aravali qismlari ham bosqinchilarning qarshiligini sindira olmagan. Miloddan avvalgi 1190-yili „Dengiz xalqlari“ning lashlcarlari Xett podsholigi markazi Xattusani ishg`ol qilib, uni vayronaga aylantiradilar. „Dengiz xalqlari“ning bergan zarbalari natijasida vaqninginada qudratli hisoblangan Xett podsholigi barham topadi. Miloddan avvalgi XII—VIII asrlarda bu qudratli podsholik mayda-mayda davlatlarga bolinib ketadi.

1. Xetlaroing ijtimoiy tuzumi, Xett podsholigi Sharqdagi boshqa davlailar kabi quldorlik davlati bo`lgan. Miloddan avvalgi III ming yillik oxiri va 11 mingyillik boshlarida Kichik Osiyoda katta-kichik shahar-davlailari tashkil topgan. Bu shahar-davlatlarni dastlab xalq yig`ini tomonidan saylangan hokimlar boshqarganlar. Keyinchalik esa shahar-davlat hokimligi lavozimi otadan bolaga, aka-ukalarga meros qilib qoldiriladigan bo`lgan. Xett podsholaridan biri **Tabarna** o`zini, „*Ulug`podstio*“ deb e`lon qilgan. Tabarna Xett davlatiga asos soluvchi hisoblanib, uning ismi podsholik unvoniga aylangan. Sliundan boshlab Xett podsholari o`zlarini „tabarna“ deb ataganlar. Ular o`z yozuv-vasiyatlarida o`g`liinni „tabarna“ — podsho qildim deb yozib, hokimiyatni o`g`illariga topshirar ekanlar.

O`sha vaqtdagi yozuvlarning birida shunday deyiladi:

„*Ulug` podsho Tabarna o`z shahri Kussarda kasal bo`lib qolib o`g`li Murshilnipodsholikka chaqiradi*“. U o`z amaldorlariga „*Endi men o`g`limni sizlarning ustingizdan tabarna qilib qo`ydim*“, deydi.

Telepin davrida Xett davlati tashkil topadi va taxt vorisligi tartibga keltiriladi. Telepin yozuvlariga ko`ra podsholik hokimiyatini katta o`g`il, agar katta o`g`il bo`lmasa, ikkinchi o`g`il ular bo`lmagan taqdirda katta qizning eri — kuyov o`Hshi kerak ekan. Telepin yozuvlarida podsho huzuridagi zodagonlar kengashiga ham katta e`tibor berilgan. Bu kengash podshoning qarindosh-urug`lari, aka-ukalari, bojalari, sarkardalari va boshqa amaldorlaridan iborat bo`lar ekan. Podsho katta huquqqa ega bo`lgan. Ammo mamlakat hayotiga oid ko`p masalalar kengash a`zolarining maslahati bilan amalga oshirilgan. Xetlar davlat, adliya, ijtinoiy, iqtisodiy va oila masalalarida o`z qonunlariga ega bolganlar.

2. Xettlarning xo`jaligi.** Kichik Osiyoning tabiiy sharoiti 11 yerda xo`jalikning hamma tarmoqlarini rivojlanishiga imkon bergan. Xettlar va ularning ota-bobolari qadim zamondan boshlab **Qizilinoq, Sayhun, Jayhun va boshqa katta-kichik soy bo`ylaridagi unumdor yerlarda dehqonchilik qilibgan. U yerda dehqonchilikning ikki turi bo`lgan. Biri sug`orma dehqonchilik bolgan. Ziroatchilar katta-kicbik dawo va soy sohillarini o`zlashtirganlar. To`g`on, kanal va boshqa suv inshootlari qurib, sug`orma dehqonchilik bilan mashg`ul bo`lganlar. Ziroaichilikning ikkinchi turi bu lalmikor dehqoncbi-likdir. Suv chiqmaydigan va sug`oritmaydigan yerlarda ekin ekib, hosil olish lalmikor dehqonchilik deyiladi.

Miloddan avvalgi II mingyillikdan boshlab Kichik Osiyoda yilqichilik va otlarning turli zotlarini yctishtirish rivqjlantirUadi. Xettlar ot parvarish qilishni Mitanni xurritlaridan o`rganganlar. Olsha vaqtlarda otliq qo`sbin va ot qo`shilgan ikki g`ildirakli jangovar arava qismlari Xctt askarlarining asosini tashkil etgan. Xettfarning jangovar aravalari dushmanlarni dahshatga solgan. Xettlarda qadimdan boshlab, parrandachilik. asalaricfiUik va xo`jaticning boshqa tarmoqlari ham rivoj topgan edi.

Anatoliya toglarida oltin, kumush, mis. qo`rg`oshin. tuz, tosh va boshqa ma'dan konlari ko`p bo`lgan. Shuning uclum xettlar jarniyatida *tog`-kon sanoati, temirchilik, quroisozjik, qishloq xo`jalik qitmllarini* ishlab chiqarish yuksak darajada ravnaq topgan edi.

Dehqonchilik, chorvachilik va hunannandchiUk rivojlanib ortiqcha mahsulot ishlab chiqarilishi savdo-sotiqning jonlanishiga sabab bo`ldi. Mamlakatda awalo ichki savdo, solng tasbqi savdo harn rivoj topdi. XettJar har tomonga savdo yo`Uari tarmoqlanib ketgan qulay geografik olrinda joylasligan edilar, bu yerdan ular ana shu yo`llar orqali **YunoDiston, Urartu, Ossuriya, Mesopota-miya, o`rtayer dengizi** sohilidagi mamlakatlar va **Misr** bilan qizglin savdo ishlari olib borganlar.

3. Xettlar madaniyati. Xettlar ham Sharqning boshqa xalqlari kabi o`zlariga xos madaniyat yaratganlar. Xeit madaniyati Me-sopotamiya o`rtayer dengizi sohilidagi mamlakatlar, Yunoniston, Kavkaz va boshqa xalqlar madaniyatining ta'siri osiida shakllangan va rivoj topgan. Shumer-akkad yozuvi asosida o`zJarining **Xett-iyeroglifv& mixxatsimon** yozuvlarini yaratgaiilar.

Kichik Osiyo va unga tutash bo`lgan joylardan topilgan xilma-xil hujjat, xett qonunlari to`plami, Xattusili Til bilan Ramzes II lar o`rtasida tuzilgan do`stlUc shartnomasi shumer-akkad, xett-iyeroglif va Misr iyerogliflari bilan yozilgan. Xett iyeroglif alifbosi va xatining mavjudltgi, xettlarda savdoning yiiksak darajada ckanligini ko`rsatadi. Xettlarda *aslronomlya, matemaiika, geomelriya, tarix, agronomiya, veterinariya, tabobat* va boshqa faniar o`z davrida ancha rivoj topgan. Qadimgi xettlarda *haykaltamshlik, fosh sathiga qo-bartma tosirlar* ishlash

rivojlangan edi. Xett haykaltaroshlari xudolar, podsholar, jangchilar ot, ot qo`shilgan jang aravalari, yarim hayvon, yarini odam — sfinkslar haykallarini va toshga o`yib tushirilgan qabartma suratlarni ustalik bilan ishlaganlar.

Xett san'ati me'rnorchilikda ham katta yutuqqa erishgan. MG`morlar shoh saroylarida ajoyib qasrlar, ibodatxona va ma'muriy binolar qurganlar. Ularni Xett xudolari, podsholari va jangchilarning haykal ham qabartma suratlari bilan bezaganlar. Xetlarda adabiyot

ham rivoj topgan bolib, u xalq og`zaki ijodiyotidan kclib chiqqan. Xett adiblari ajoyib ertaklar, hikoyalar, afsonalar, dostonlar yaratganlar. „ *Ullikumin haqida qo 'shiq'*“, „ *Telepin haqidagi afsona*“ va „ *Illuyanke haqidagi afsona*“ lar Xett adabiyotining ajoyib namunaiari hisoblanadi.

o`shadavrda „*SuppUulium Jsolnomasi*“, „*Mursili II solnomasA* va „*nXattusili HI tarjlmai holi*“ kabi tarixiy asarlar ham yaratilgan.

Yangi Xett podsholigi davrida esa mesopotamiyaliklarning „ *Gelgamesh haqida dostoni*“, Gesiodning „ *Teogoniei*“ kabi asarlari xett tiliga tarjima qilingan ekan.

Xetlarning yozgan turli asarlari mazmun jihatidan boy bo`lib, xett dunyosining koLp jihatlarini qamrab olar edi. Xett madaniyati o`ziga xos bo`lib, sharq xalqlari madaniyatiga, xususan yunon. madaniyatiga katta ta'sir ko`rsatgan.

4. Qadimgi Xett dini va e'tiqodi. Xettiar hayotida va e'tiqodida ibtidoiy din va e'tiqod shakllari — yer, suv. tog`, qoya, moraa-qalldiroq kabi narsa va hodisalarga sig`inganlar. Keyinchalik xett dinida hositdorlik kuchlarini o`zida aks ettiruvchi tabiat onasi — ulug` ma'buda e'tiqodi kuchaygan. Ayni paytda xetlar tog` cho`qqilari, momaqajdiroq, yashin, yog`ingarchilik va hosildorlik xudosi Teshubni ilohiylashtirganlar. U bosh xudo hisoblanib, u „*Osmon podshosi, Xett mamlakati homiysi*“ hisoblangan. Uning xotini Quyosh xudosi bo`lib, u ham xetlar mainlakati homiysi, Xett podsholari maUkalarining homiysi hisoblangan.

Tesiubni beliga qilich taqqan va chap qo`lida bir tutam yashin, o`ng qo`lida jang boltasi ushlagan zo`rjangchi qiyofasida tasvir-laganlar. Boshqa Xett xudolari ham turli qiyofada tasvir etilgan. Tesbub Xett davlatining tashkil topishi davrida daviat va podsho hokimiyatiga homiylik qiluvchi xudoga aylanadi. U yoki bu Xet podshosi hayot vaqtida bosh ruhoniylar sifatida eng muhim diniy marosimlarni amalga oshirgan. Podsiio o`lgach, uning mhiga atab motam-ma'raka marosimtari ado etilib, u xudo bilan tenglash-tirilgan. Podsholar quyosh xudosi bassasini nshlagan holda tas-virlangan. Anatoliyaning Yazili-Qoyadagi momaqalldiroq xudosi Teshubning podshoni o`z o`g`lidek quchog`iga olib turgani tasvir-; langan. Podsho xudo darajasiga kotarilgan ekan, mamlakat a'yonlan va fuqaro uni „quyoshim“ deb atashlari kerak bo`lgan.

Xettda xudolar nomi shunchalik ko'pki, Xett davlati bitimlarida oliy xudolar bilan bir qatorda „Xett mamlakatining 1000 xudosi“ tilga otinadi. Xettlar o'z xudolariga va muqaddas hayvonlarga aqaba qoya tosh sathiga qabartma suratlar o'yib, baykallar isWaganlar. Shuningdek, xudolariga bag'ishlab bayram kunlari qo'y, echki va qoramol so'yib qurbonliklar qilganlar.

Qadiragi Troya va Frigiya podsholiklari

1. Troya podsholigi. Kichik Osiyoning shimoli-g'arbiy burchagida Gissarlik tepaligi qad ko'tarib turadi. Arxeolog olimlar bu lepalikni qazib ochganlarida, u qadimgi **Troya** shahrining o'rnini ekanligini aniqlaganlar. Bundan 4 ming yil muqaddam bu shahar Troada viloyatining markazi bo'lgan. Miloddan avvalgi. XXII asrda shahar dushmanlar tomonidan talanib, vayron qilib, yondirilgan. Keyinchalik Troya o'zini tiklab olgan. Miloddan avvalgi XVIII — XIII asrlarda Troya podsholigi gullab-yashnagan. Troyada xettlar, iuvitlar, firigiyalar, yunonlar va boshqa qabilalar yashaganlar.

Bu davrda Troya shahri ham rivoj topgan. Uning atroflar tosh va pishiq g'ishtlar bilan o'rangan. mustahkam devor bilan o'rab olingan edi. Shahar ichida podsho saroyi, ma'nuuriy binolar, ibodatxona. hadavlat kishilar, amir-amaldorlar va sarkardalarning muhtasham uylari qad ko'tarib turardi. buni davlat shu shahar nomi bilan **Troya podsholigi** deyilgan. Davlat tepasida shoh turib, u oqsoqoil kengashi va xatq yig'ini bilan maslahatlashib ish yuritgan. Podsho o'z otadan bolaga meros bo'lib o'tgan. Troyaliklar og'ir aslaba bilan qurollangan nayzadorlar. o'q-yoy bilan qurollangan piyoda, otliq va ot qo'shilgan jang aravalaridan iborat kuchli qo'shin tuzganlar. Miloddan avvalgi XVIII—XIII asrlar orasida podsholikda dehqonchilik, hunarmandchilik. chorvachilik va savdo-sotiq rivojlangan. Troyaliklar yilqichilikka alohida e'tibor berganlar. Ular otlardan xo'jalik va harbiy maqsadlarda foydalanganlar. Yunon tarixchisi Gerodot troyaliklarni "**ot o'rgatuvchilar**" deb ataydi, ularning jang aravalarini hani esga oladi.

Miloddan avvalgi 1300- yilda Troyada qattiq zilzola bo'lib, shahar katta talafot ko'radi.

2. Yunon-Troya urushi. Miloddan avvalgi 1260- yilda esa Miken shohi Agamemnon boshliq yunon shahar-davlatlarining floti Troya ustiga bostirib keladi. Troya shohi Priam frigiyalik, likiyalik va trakialiklarni yordamga chaqiradi. Yunonlar bilan troyaliklar o'rtasidagi urush 10 yil davom etadi. Yunonlar shaharni jang bilan olmay, hiyla bilan uni egallaydilar, shahar qo'lga olingach, u talon-taroj qilinib, yondirib yuboriladi. Yunonlar behisob asir va katta o'ljalarni bilan vatanlariga qaytadilar. Shahar 400 yilcha xarob bo'lib yotadi. Miloddan avvalgi 700- yilda yunonlar Troya o'rnida yangi **Ilion** degan shahar barpo qiladilar. Shu tariqa Troya o'zini o'nglay olmay, dastlab Frigiya so'ng Lidiya podsholigiga

qaram bo'lib qoladi. Keyinchalik TVoya yerlari Eron, Makedoniya, Pergom, Rim va Vizantiya davlatlari tarkibiga kiradi.

Mustaqil o'qish. Troya oti va yunonlar hiylasi. Yunonlar Troyani ishg'ol qilish uchun uziksiz janglar olib boradilar. Ular har qancha urinishmasin shaharga kira olmaydilar. Chunki troyaliklar o'z shaharlarini mardonavor himoya qiladilar. Shaharni jang bilan ololmagan yunonlar hiyla ishlatishga jazo qiladilar. Ular Yunonistonning Itaka oroli shohi Odisseyning maslahati bilan yong'ochdan katta ot yasaydilar. Yong'och ot ichiga jasur jangchilarni joylab, uni Troya shahri devori tagiga olib borib qo'yadilar. Yunon askarlari shahar devori atrofidan chekinib Egey dengizidagi orollarning biriga borib joylashadilar. Troyaliklar yunonlar hiylasidan bexabar ulkan yong'och otni shaharga olib kiradi, ular tomosha qiladilar. Tomoshadan keyin hamma uyquga ketadi. Hamma uyquga ketganiga ishonch hosil qilgan yunon jangchilari ot ichidan chiqib, uyquda yotgan troya jangchilarini o'ldirib, shahar darvozasini ochadilar.

Oroldan qaytib kelib darvoza ortida kutib turgan yunon jangchilari seldek shaharga bostirib kiradilar. Shaharda troyaliklar bilan yunonlar o'rtasida ayovsiz jang boshlanadi. Yunonlar g'afolatda qolgan troyaliklarni — erkaklar-u ayollarni, qariyalar-u bolalarni beayov qiradilar. Shaharni talon-taroj qilib, unga ot qo'yadilar. Yunonlar behisob boyliklarni qo'lga kiritib aholini asir qilib haydab ketadilar.

3. Frigiya podsholigi. Frigiya Kichik Osiyo g'arbidagi quldorlik davlatlaridan biridir. U Kichik Osiyo g'arbiy qismining o'rtasida joylashgan tog'li mamlakat. Frigiyadan ko'p irmoqli *Sangariy* daryosi oqib o'tadi. Uning iqlimi mo'tadil bo'lib, yong'ingarchilik bahor va qish oylarida ko'proq bo'ladi. Frigiyada xetlarga mansub qabilalar ham yashaganlar.

Miloddan avvatgi II mingyillik o'rtalarida Makedoniya va Frigiyadan juda ko'p qabilalar ko'chib kelib, ular o'zlarini frigeylar deb atashgan. Miloddan avvalgi II mingyillikning ikkinchi yarmida frigeylar **Frigiya podsholigiga** asos soladilar. Ular Troya urushi davrida troyaliklar bilan yelkania-yelka turib yunonlarga qarshi kurashganlar. Troyaliklar yunonlardan yengilgach, Frigiya Troyani o'z ta'siriga olgan. Miloddan avvalgi XII asr oxirida Frigiya qo'shinlarining sharqqa uyushtirgan hujumlari o'ssurlar tomonidan to'xtatilgan.

Miloddanavvalgi X—VIII asrda Frigiya podsholigi kuchayadi. Sangariy daryosining o'ng sohilida joylashgan Gordion shahri podsholik poytaxti edi. Frigiyaliklar oddiy dehqondan chiqqan podsholari **Gordiya** bilan g'ururlanganlar. Gordiyaning o'g'li shoh Midas davrida Frigiya podsholigi o'z kuch-qudratini saqlab turgan, U ilm, fan va madaniyat homiysi bo'lgan shohlardan edi. Midas podsholik chegaralarini kengaytirish uchun Sharq tomon yurish qilgan. Midas qo'shinlari Osnriya shohlari Sargon II qo'shinlari bilan tog'lik joyda bo'lib o'tgan

jangda yengilgan. Ossurlar 3000 qal'a, 10 shahar, 2400 asir va behisob boyliklarni qo'lga kiritganlar. Midas Ossuriya hukmronligini tan olib, Ossur shohiga o'lpon to'lashga majbur bo'lgan.

Miloddan avvalgi XIII asr oxirlarida atrofda bo'lgan qo'shni qabilalarning to'xtovsiz hujumlari natijasida Frigiya qo'shinlari mag'lubiyatga uchragach, shoh Midas o'z joniga qasd qilgan. Miloddan avvalgi VII asr boshlarida Frigiya podsholigi kuchsizlanib, dastlab Lidiya ta'siriga, keyinchalik eroniylar, yunon-makedonlar, rimliklar va vizantiyaliklar ta'siriga tushib qolgan.

Mavzu: Parfiya davlati, Sosoniylar.

1. Qadimgi Parfiyaning geografik o'rni, tabiati va aholisi.

Parfiya ham janubi-g'arbiy Osiyodagi qadimgi davlatlardan biri bo'lib Sharqning eng katta va kuchli davlatiga aylangan paytda Mesopotamiyadan Hindiston chegaralarigacha bo'lgan yerlarni o'z ichiga olardi.

Parfiyaning yer usti tuzilishi asosan tog'lik, yassitog'lik va qisman sho'rxok tekisliklardan iborat bo'lgan. Uning hududidan Frot, Dajla, Atrok, Tajan, Murg'ob kabi katta-kichik daryolar oqib o'tgan. Parfiya hududida bir necha yuz ming yillardan beri aholi yashab keladi. Uning tub aholisi *parnlar*, *daxlar*, *saklar*, *girkatilar* va boshqa qabilalar bo'lgan. Parfiya kuchayib atrofdagi o'lkalarni istilo qilgach, aholisi tarkibiga *yunon-makedonlar*, *eroniylar*, *midyaliklar*, *mesopotamiyalik* va boshqa xalqlar ham kirgan.

2. Parfiya davlatining tashkil topishi. Miloddan avvalgi VII—VI asrlarda Kaspiy dengizdan janubi-sharqiy hududlarda *parn-paifiya* qabilalari yashar edilar. Miloddan avvalgi VII—VI asrlarda Parfiya goh Midiya, goli Eron, goh Yunon-Makedon, goh Salavkalar davlati tarkibida bo'lgan.

Miloddan avvalgi III asr o'rtalarida Salavkalar davlati kuch-sizlanib qolgan edi. Shu davrda Turkman-Xuroson tog'lari va uning shimoliy hamda janubiy etaklarida Parfiya satrapligi bo'lib, unga Stagnor degan kishi noiblik qilardi. Miloddan avvalgi 250- yili salavkiylarning Parfiyadagi noibi Andragor o'zini *Parfiya podshosi* deb e'lon qildi. Lekin Andragorning podsholigi uzoqqa bormadi.

Miloddan avvalgi 247- yili ko'chmanchi *sak* qavmlarining *pam-dax* qabilalari Parfiyani bosib o'ladilar. Ularning sardori Arshak Parfiya davlatining podshosi deb e'lon qilinadi. Rim tarixchisi Pompey Trog ma'lumotlariga ko'ra Arshakning kelib chiqishi saklardan bo'lib, o'ta jasur va rind odam bo'lgan ekan. Arshak ismi *shak botiri*, *pahlavoni*, degan ma'noni bildirgan. Arshak Kaspiyning janubidagi Girkaniyani bosib olib, podsholik yerlarini kengaytiradi. ***Uarshakiylar sulolasiga*** asos so'yadi. Arshak Yunon-Baqtriya podshosi Feodot 1 bilan harbiy ittifoq tuzib, salavkiylar qo'shinini tor-mor etadi.

Salavka podsholaridan Antiox III miloddan avvalgi 209- yili Parfiya ustiga qo'shin tortadi. Bujangda Parfiya qo'shinlari yengiladi, ammo Parfiya o'z mustaqilligini saqlab qoladi.

3. Parfiya podsholigining kuchayishi. Antiox III vafotidan so'ng Salavkalar davlati kuchsizlanib qoladi. Bu vaziyatdan foydalangan Parfiya shohi **Mitridat I** miloddan avvalgi (171—138) Midiya bilan Bobilni bosib olib miloddan avvalgi 141-yilda o'zini „*Bobil podshosi*“ deb e'lon qiladi.

Miloddan avvalgi 140—120- yillarda shimoldan saklarning xu-jumi boshlanib, Yimon-Baqtriya davlati ag'darib tashlanadi. Sak-larning jangovar qismlari Parfiya qo'shinlari bilan ham to'q-nashadilar. Bu janglarda ikki Parfiya shohi halok bo'ladi. Saklar Erimander, Xerirud daryolari oralig'idagi vitoyatga borib joy-lashadilar. Shundan boshlab bu viloyatni Sakiston deb ataydigan bo'ldilar.

Mitridat II (miloddan avvalgi 123—87) davrida Parfiya qo'shinlari salavkiy qo'shinlarini yengib, Eron va Mesopotamiyani ishg'ol qiladilar. Mitridat II “ulug' shahanchoh” degan unvonga ega bo'ladi. Parfiya qo'shinlari Kichik Osiyo va o'rtayer dengizining sharqiy sohili chegaralarida rimliklar bilan to'qnashadilar. Miloddan avvalgi 53- yilda mashhur sarkarda **Krass** boshliq Rim qo'shinlari bilan Parfiya podshosi **Orod** (miloddan avvalgi 55—37) qo'shinlari o'r-tasida janglar boshlanib ketadi. Shu yili Karri shahri yaqinidagi dahshatli jangda rimliklar yengilib, sarkarda Krass halok bo'ldi. Bu g'alabadan so'ng parfiyonlar katta o'ljaga ega bo'lib, juda ko'p rim askarlari asirga tushadi. Asirlar Marg'iyonaga haydab ketilib o'sha yerda joylashtiriladi.

Bu g'alabadan keyin Parfiya poytaxti **Gekatompildan** Meso-potamiyadagi **Ktesifonga** ko'chiriladi. Bu davrda Parfiya o'z kuch-qudratining eng baland cho'qqisiga ko'tariladi. Parfiya qo'shinlari Sharqda Hind daryosigacha, g'arbda esa o'rtayer dengizi va Kichik Osiyo chegarasigacha bo'lgan yerlarni egallaydilar.

4. Parfiya podsholigining tushkunlikka uchrashi. Miloddan avvalgi 40-yillardan boshlab rimliklar o'rtayer dengizining sharqiy sohilidagi mamlakatlarda va Kichik Osiyoda o'z mavqeiini qayta tiklab oladilar. Rim qo'shinlari Parfiya qo'shinlarini Frot daryosi chap sohiliga surib chiqarishga muvaffaq bo'ladilar. Ammo rimliklarning miloddan avvalgi 38- yilda Midiyaga qilgan yurishlar mag'lubiyat bilan tugaydi. Miloddan avvalgi I va milodning 1—II asrlaridagi ichki nizolar va to'xtovsiz urushlar Parfiyani kuchsizlantirib qo'yadi. Bu davrlarda Parfiyaga shimoldan alanlar bostirib kiradilar. Milodning II asrining birinchi yarmida rimliklar Mesopotamiyaga ikki bor bostirib kirib poytaxt Ktesifonni talab vayron qiladilar. Shundan keyin Rim bilan Parfiya o'rtasidagi kurash 200 yilcha davom etadi. Bu davr ichida Rim va Parfiya davlatlari kuchsizlanib parchalanishga yul tutadi. Parfiya esa mayda davlatga bo'linib keladi. Milodiy III asrdan boshlab podshohlikning janubi-g'arbidagi Parsua viloyati yuksalib Sosoniy sulolasi asos soigan davlati tashkil topadi.

Milodiy 224- yilda sosoniy hukmdorlari Parfiya poytaxti Ktesifonni egallab, kuchsizlanib qolgan Parfiya podshohlaridan taxtni tortib oladilar.

Shunday qilib, 500 yilcha umr ko'rgan Parfiya podshohligi ag'darilib, uning o'rnida Sosoniylar davlati tashkil topadi.

5. Parfiyaning ijtimoiy-tuzumi, xo'jaligi va madaniyati.

Parfiya janubi-g'arbiy Osiyodagi yirik quldorlik davlatlaridan biri bolgan. Davlat tepasida arshakiylar sulolasidan bo'lgan shoh o'tirgan. Shoh huzurida

qabila aslzodalari va ruhoniylardan iborat ikki alohida kengash bo'lgan. o'lgan shohning o'rniga aka-uka va o'g'illaridan biri taxtga o'tqizilgan. Sholi davlat aliamiyatiga cga bo'lgan masalalarni aslzoda va ruhoaiyar kengashi bilan maslahailashib hal etgan. Mamlakat aholisining asosiy qismini ozod dehqonlar, hunarmandlar, savdogarlar va ziyolilar tashkil etgan. Parfiyada qulchilik ancha sust rivoj topgan edi. Sohiomalarda qulning bolasi ham qul bo'lib qolishi ta'kidlangan. Qullar mehnatidan xo'jafikning hamma tarmoqlarida foydalanilgan. Parfiya aholisi to'rt tabaqadan iborat bolgan. Ular: 1. Zodagon jangchilar. 2. Yengil qurollangan suvoriylar. 3. Erkin jamoachi dehqonlar. 4. Qiillar. Parfiya shohlarining asosiy kuchi qo'shin bo'lgan. Parfiya qo'shinining asosiy qismini qullar tashkil etgan.

Rira tarixchisi Pompey Trog: „Ularning qo'shinlari qullardan tashkil topgan, qullar olomoni ko'payib bormoqda, chunki hech wmtularni ozod etolmaydi, hammasi qullar bo'lib tug'iladi. Ular sliu qullami o'z farzandiaridek ko'rib tarbiyalaydilar, ot minishga va o'q-yoy otishga o'rgatadilar",— deb yozgan ekan.

Parfiyonlar Rim sarkardasi Antoniyya qarshi 50.000 suvoriy 'ayyorlaganlar, shulardan 400 suvoriy erkin kishilardan, qolgani esa qullardan bo'lgan.

Parfiya xo'jaligining asosini *dehqonchilik, chorvachilik, hunarmandchilik* va *sovdo-sotiq* tashkil etgan. Parfiya aholisi Murg'ob, Tajan, Atrok, Karun, Kerxa kabi daryo va soy bo'ylaridagi unumdor yerlarga *shoi, sahzj, turp, aholg'om, Cjovun, tarvuz, qovoq* ekib parvarish qilganlar. Ular *olma, anor, anjir, o'rik, uz.um* va boshqa mevali daraxtlar ekib, bog'dorchilik bilan shug'uilanganlar. Sug'orilmaydigan lalmikor kam suvli yerlaiga *bug'dov, arpa, tariq, no'xat, mosh* kabi dukkakli ekinlar ekanlar.

Qishloq xo'jalik ishlarida qullar mehnatidan foydalanganlar. Ozod dehqonlar olingan hosildan davlatga soliq to'laganlar. Dehqonlar yerni haydash va unga ishlov berishda *omoch, be/kurak, ketmon, tesha, o'roq, so'qa, mola* kabi mehnat qurollaridan foydalanganlar. Qishloq xo'jalik ishlarida ot, eshak, xachir, ho'kiz va tuyalardan foydalanilgan. Dehqonlar ham kam mjqdorda qoramol, qo'y, echki, eshak, ot va tuya asraganlar. Parfiyaning tog', tog' oldi, yassitog'lik va dashtlarida sero't yaylovlar ko'p bo'lgan. Bu yaylovlarda qo'y, echki, qoramol, eshak, tuya va xachirlar boqigan.

Parfiyaliklar yilqichilikka katta e'tibor berganlar. Parfiyaning quruq iqlimli yaylovlari va tog' yonbag'irlarida asl zotli otlar parvarish qilingan.

Hikoya qiiishlaricha Tskandar Zulqarnayn Parfiya bo'ylab o'tayotganda, mamlakaming dasht va tog' yaylovlarida yuz minglab ayg'ir, biya va qukinlarni o'tlab yurganini ko'rgan ekan.

Qadimgi solnomachilarning hikoya qilishlaricha. parfiyonlar otga qattiq mehr qo'yganlar. Ular bir umr ot ustidan tushmay urushganlar, bazm qurganlar, barcha jamoat va siyosiy ishlarni ot ustidan tushmay bajarganlar. savdo qilganlar va dam olganlar.

Qadimgi tarixchi **Tasit**, *farfiyaliklaming birdan-bir kuchi ularning suvoriylaridir*" deb, yozgan edi.

Parfiyaliklar tuyachilikka ham katta eHibor berganlar. Mamlakatning qurg'oqchil, quruq iqlimli dastitlarida ko'plab tuyalar boqilgan. Ular ot bilan bir qatorda tuyalarni minib yurganlar, ularda yuk tashganlar. Ular ichki va tashqi

savdoda juda katta ahamiyatga ega bo'lgan. Tuyalardan harbiy maqsadlarda foydalanilgan. Parfiya jangchilari tuya minib urushga kirganlar.

Xitoyliklar Parflyani An'si deb ataganlar. Xitoy sayyohlarining yozishlaricha „An'sida yuzga yaqin katta-kichik shaharlar bor". Ularning eng mashhurlari **Zadrakarta, GektompU, Ekbatan, Niso** va boshqalardir. Bu shahariarda to 'qimachilik, qurolsozlik, kulolchilik, zargarlik, ko`nchilik, me 'morchilik birmuncha rivoj topgan edi.

Parfiyada savdo-sotiq ancha rivoj topgan bo'lib, savdogarlar Turon, Xitoy, Hindiston, Kavkaz, Misr, Kichik Osiyodagi mam-lakatlar bilan qizg`in savdo-sotiq ishlarini olib borganlar. Parfiya savdogarlari g`arb mamlakatlari bilan Xitoy o`rtasidagi savdo ishlarida vositachilik qilishgan. Parfiya ham o`zining qadimiy niadaniyatiga ega bo'lgan. Ular aramey yozuvidan foydalanib, .xalq og`zaki ijodiyoti asosida Jco`plab asarlar yaratganlar. Adabiyotda Qadimgi Eron an'alarining ta'siri kuchli bo'lgan. U yerda me 'morchilik, haykaltaroshUk, rassomchilik, bo 'nma rasmlar ishlash ancha rivoj topgan bo'lgan. Parfiya me'morchiligi va haykaltaroshligida yunonlarning ta'siri kuchli boll-gan. Shoh saroylarining devorlari xilma-xil mazmimdagi rasmlar bilan bezatilgan. Suyakdan yasalgan haykallar, shoxdan yasalgan qadahlarritonlar va boshqa idishlar kishini hayratga soladi. o`sha davrda chiqqan oltin pullarning sathi podsho, malika va jangchilarning tasvirlari bilan bezatilgan. Parilyada ibtidoiy din shakllari, hayvonlarga tog`-toshlar, daraxtlar va suvga sig`inish bilan bog`liq entiqodlar saqlangan. Lekin ular zardushtiylikka ko`proq e'tiqod qilib. suv, havo, yer va olovni ulug`laganiar. Axuramazdani ulug`iab. Axnmonga nafrat bilan qaraganlar. Chunki Axrimon yomonlik timsoli edi.

ParfiyalikJar qo`shni xalqlar madaniyatidan bahra oiib o`zlariga xos madaniyat yaratganlar.

1. Sosoniylar davlatiniag tashkil topishi. II asr oxiri — III asr boshlariga kelib ichki o`zaro uruslilar Partlya davlatining kuch-sizlanib qolishiga oiib keldi. 208- yilda parfiylar davlati ikki qismga oo`linadi. Keyinchalik esa Parfiya yana bir necha mayda davlatlarga ajralib ketadi. Bundan Eronning janubi-g`aibida joylashgan pore qabilalan foydalanib, Staxr shahrida hokimiyatni egallab oladilar Bu jang-u jadallar tcpasida porslarning soson urug`idan bo`kan Bobak turardi. Bobak vafotidan so`ng Pors viloyati taxtiga uiiine o`g`iUaridan biri **Ardasher 1** (224-239) o`tiradi.' 224- yilda bo`lib o`tgan jangda u Parfiya shohi Artabon V qo`shinlarini yen-adi 226-ydda Ardasher I poytaxtni Staxr shahridan Dajla daryosi bo`yidagi Klesifonga ko`chiradi. Ktesifonda Ardasher I Sosoniv davlati taxtiga chiqish marosimini o`tkazgach Sosoniylar dav-latining chegaralarini kengaytiriehga harakat qiladi. 230- yilda u o`z qo`shinlari bilan Snriva va Kichik Osiyoga boslirib boradi Bu joylar Rim saltanatiga qaram edi. 232- yili Rim imperatori **Aleksandr Sever** katta qo`shin bilan Shimoliy Mesopotamiyaga kelib tushadi **Ardasher I** qo`shmlari Rim legionlari bilan uzoq vaqt mobaynida qonli urushlar olib boradi.

2. Sosoniylar davlatining kuchayishi. Ardasher I vafbtidan keyin Sosoniylar davlati taxtiga **Shopur I** (243-273) chiqadi. Shu vaqtcian bosWab sosomy taxtiga chiqqan sulola vakillari „**shahanshoh**" invomga ega bo`ladilar.

Sosoniylar davlati esa **Eronshahr - oriylar podshohgi** yoki **eroniylar shohligi** deb nomlangan Shopur I davrida hron qo`shmlari Rim qo`shinlari bilan janglar olib borib ularni bir necha bor mag`lubiyatga uchratganlar. Bu urushlarning birida Rim imperaton **Gordian** lialok bolib, juda ko'p rimlik aslzodalar va askarlar asir tushganlar. Ular Eron shohiga 500 ming dinor aqcha Io`lashga majbur bo`lganlar.

244-251 –yillar orasida bo`lib o`tgan urushlar natijasida sosoniy qo`shinlari Jabubiy Armaniston va Qadimga Ossuriyani bosib olganlar. Shopur I qo`shinlari Suriyada Rim qo`shinlari bilan to`qnashib, ularni tor-mor etadi. Shimoliy Mesopotamiyaning **Xarran** va **Edessa** shaharlari yonida bo`lgan jangda ham sosoniy qo`shinlari rimliklar ustidan g`alaba qiladilar. Edess yonidagi jangda Rim imperatori Valerian, ko`pgina senatorlar va aslzidalar asirga tushadi. Rim bilan olib borilgan janglar natijasida Shopur I qo`shinlari Suriya va Frot daroyosining tuqori oqimidagi 36 qal'a va shaharni ishg`ol qiladi. Rim imperiyasi hech qachon bunday katta mag`lubiyatni ko`rmagan edi.

IV asrning 60-70-yillarida sosoniy qo`shinlari rimliklar bilan yana to`qnashib, Armaniston va Shimoliy Mesopotamiyaning ko`p joylarini bosib oladi. 363-yildagi jangda yana bir Rim imperatori **Yulian** halok bo`ladi. Sosoniy qo`shinlari Sharq tomonda ham katta yrysh olib borib, Xuroson, Seyiston, Girkaniya va Tajan, Murg`ob vohasigacha bo`lgan yerlarni ishg`ol qiladi. Sosoniy shahanshohlari Sharqda Kushonlar podsholigi bilan ham shiddatli janglar oiib borganlar. Kushon podsholigi tugatilib, u yerda eroniylar Kushoni davlati barpo etiladi. Uni Eron shahzodalari boshqargan. V asrning ikkinchi yarmida eron qo`shinlari xioniylar, kidaritlar va eftalitlar bilan ham qattiq urush olib borganlar.

Shunday qilib, III asrning ikkinchi yarmi va IV asrda sosoniylar Eroni Sharqdagi eng qudratli davlatga ayiangan. Amtno V asr o`rtalaridan boshlab bu davlat eftalitlar va kidaritlarning bergan zarbalari natijasida asta-sekin kuchsizlanib, hatto eftalitlarga o`lpon ham to`lagan. 111—V asrlar sosoniylar saltanatining dastlabki davri bo`lib, u Sharq xalqlari tarixida alohida olrinni egallaydi.

12-mavzu: KADIMGI eRON.

MAVZUGA OID TAYANCH IBORALAR, ATAMALAR.

1. elam davlati.
2. Qadimgi Midiya.
3. Axamoniylar xukmronligi.
4. Doro I va uning istilolari.
5. Fors — YUnon urushlari.

Qadimgi eron janubiy — garbiy Osiyodagi davlat. Garb tomondan Zagros toglari, uni Mesopotamiyadan ajratib turadi. SHimol tomondan el`brus, Turkman — Xuroson va Hindikush toglari, SHarkda Sulaymon toglari uni Hindistondan ajratib turadi. Janubda eritrey (Arab) dengizi va

Fors ko`ltigi uni chegaralarni ajratib turadi. eronning markaziy qismi yassi togliklardan iborat, ba`zi joylari sho`rxok va saxrolardan iborat.

Eronda Karun, Kerxa, Xilmand kabi kichik daryolar va kam suvli soylar ko`p bo`lib yozda ularning suvi qurib qoladi. Toglarda temir, mis, kumush va oltin kabi er osti boyliklari ko`p.

SHimolda yoz issiq, kish sovuk, janubda esa kish ilik yoz ancha issiqdir. Eronning Bexistun tog'larida 70 — 50 ming yil ilgari odamlar yashaganligi to'grisida manzilgohlar topilgan. eronda qadim zamondan boshlab elam, lulubey, kassit, gutey keyinchalik midiya, fors, aramey va xatto xabash qabilalari ham yashagan.

Qadimgi eron xalqlari ichida elamiylar ko'prok tilga olinib ular Karuk va Karxa daryo havzalarida yashagan. Ular eramizdan avvalgi VI — V ming yilliklardayok daryo va soy bo'ylarida dehqonchilik qilib, o'tloq va tog yaylovlarida chorvachilik bilan shugullanganlar.

Ayni paytda hunarmandchilik ham rivoj topgan, chunki arxeologik manbalarda aytilishisa bu

erlardan kulolchilik buyumlari yuksak badiiy saviyada naqsh solingan sopol buyumlar topilgan.

Bu jarayonlar mamlakatda sinfiy tabakalanish jarayonini tezlatdi. Miloddan avvalgi III yillik boshlarida boshlab eronning janubiy — g'arbiy chekkasida dastlabki davlat birlashmalari paydo bo'ldi.

Bu davlat poytaxti Suza bo'lgan elam davlati bo'lib u eronning janubiy — g'arbida joylashgan edi. Bu davlat doimiy Ikki daryo oraligi bilan maxkam aloqada bo'lgan va bu aloqa uni iqtisodiyoti va madaniyatiga ta'sir etib kelgan. Buning natijasida vaqti —vaqti bilan Akkad va SHumerga eramizdan avvalgi XXII asrgacha qaram bo'lib kelgan. Lekin bunig aksi ham bo'lib turgan.

Miloddan avvalgi XXII asrning boshlariga kelib Kutik — Inshushinak elamni birlashtirib mustaqil davlatga aylantiradi. Lekin Zagros tog'lariga yashagan guteylarga elamga bostirib kirib UNi o'zlariga itoat kildirgan.

Keyincha elam Ikki daryo oraligi ta'siriga tUshib qolgan. Miloddan avvalgi XXI — XVIII asrlarda elam ancha kuchayib janubiy SHumerga o'z ta'sirini o'tkazdi. Biroq Bobil shohi Hammurapi ularni SHumerdan xaydab yubordi.

Miloddan avvalgi XVI asrda elam Bobil kassitlari tomonidan bosib olinadi 1180 yil elam shohi SHutrak — Naxupta I Bobil kassitlari elamdan xaydab chikardi. 1155—1115 yil orasida elam shohligi kuchaygan davr hisoblanadi. elam shohlari SHutrak — Naxupta I va Ko'tir — Naxupta II Bobil va shimoliy eron erlarini o'ziga qaratib oladi. Bobil, Sinnar, Kish, Okis shaharlari talab Hammurapi konunlari yozilgan toshni Suzaga olib kelganlar.

1115 yili Bobil shohi Navuxodonosor I elam ko'shinlarini tor —mor etadi. SHundan keyini elam o'z mustaqilligini yo'qotib 300 yil davomida o'ziga kelolmaydi.

Miloddan avvalgi VIII asrdan boshlab elam yana tiklanadi va Bobil bilan ittifoq tuzib Ossuriya ko'shinlariga qarshi urush olib boradi va urushda ularni engadi. Ossuriya faqatgina Ashshurbanipal davrida elamni tor —mor etib, Suzani bosib oladi.

Miloddan avvalgi 596 yilda Bobil shohi Novuxodonosor II Elamlklarni o'ziga itoat ettiradi.

Keyinchalik midiyaliklar miloddan avvalgi 549 yilda kurush II tomonidani bosib

olinib o'z mustakilligini butunlay yo'qotib eron tarkibiga qo'shib ketadi.

Qadimgi Midiya eronning shimoliy — garbida joylashgan bo'lib, uning garbi tog'lik bilan, sharqi tekisliklardan iboratdir. Bu erlarda qadimgi kassit, gutey, xuritlarga qarindosh bo'lgan. Midiya qabilalari yashagan. Miloddan avvalgi IX asrdan boshlab Ossuriya qo'shinlari bu erga talonchilik maqsadlarida tez — tez xujumlar qilib turgan. Bu davrda Midiya erlarida mayda davlatlar mavjud bo'lib, ular Ossurlarga tobe bo'lib ularga xiroj to'lab turgan.

Miloddan avvalgi VIII asr oxirlarida bu erlarga shimoldan kimmeriyalar, VII asr boshlaridan boshlab skiflar bostirib kirgan. Miloddan avvalgi 672 yilda midiyaliklar Kashtariti rahbarligida ossurlarni xaydab mayda davlatlarni engib midiyaliklarni birlashtirishga kirishadi va 653 yilda ossuriyaga qo'shin tortadi. SHu vaqtda skiflar Midiyaga xujum qiladi. Jangda midiyaliklar maglubiyatga uchraydi. Kashtariti jangda xalok bo'ladi. Miloddan avvalgi 653 — 625 yillarda mamlakatga skiflar xukmronlik qiladi.

Miloddan avvalgi 625 yilda Kashtaritining o'gli Kiaksar Midiya shohi bo'lgach, u butun Midiya qabilalrini birlashtirib skiflarni tor — mor qiladi. Kiaksar davrida Midiya kuchli davlatga aylanadi. Miloddan avvalgi 614 yili Ossuriyaga qo'shin tortib uni qadimgi poytaxti Ashshurni vayron qiladi va talaydi. U erda behisob boylik va asirlar olib qaytadi.

Kiaksar Bobil bilan itifoq tuzib ittifoqchi qo'shinlari bilan 612, 609, 605 yillarda Ossuriyaga xujum qilib uni batamom tor — mor qiladi.

Midiyaliklar butun SHimoliy Ikki daryo oralig'ini engib uni qo'shib oladi. Kiaksar o'z qizini Bobil shohi Navopalasar o'gli Navuxodonosor IIga uzatadi. Bu davrda Bobil—Midiya o'rtasida do'stona munosabatlar o'rnatildi.

Kiaksar janubda Persiya, sharqda Parfiya, garbda Kichik Ochiyoning Talis daryosigacha⁷ bo'lgan erlarni Midiyaga qo'shib oldi. Miloddan avvalgi 585 yilda Kiaksar vafot etdi va uning o'riniga Astiag (585 — 550) xukmronlik kildi. Astiag davrida Bobil va Midiya o'rtasida ittifoq buzilib qonli janglar boshlandi. SHu davrda forslar Kayxusrav boshchiligida Astiagga qarshi qo'zgalon ko'tardi. Miloddan avvalgi 550 yili Kayxusrav Astiag qo'shinlarini tor-mor qilib o'z davlatiga qo'shib oldi.

Kayxusravning Astiag ustidan qilgan yurishi natijasida qadimiy eron davlati vujudga keladi. eramizdan avvalgi 553 yilda Kayxusrav Midiyaga yurish qilib, uch yillik urushdan so'ng Astiag ustidan galaba kozondi. eramizdan avvalgi 550 yilda Midiya va uning poytaxtini ekbatan egallandi oradan xech qancha vaqt o'tmasdan elamni bosib oladi. SHu yillarda shimolda arman erlari, sharqda Parfiya va Girkaniyani bosib oladi. Kayxusravning bundan keyin istilochilik yurishlarida garbdagi Midiya xavf ostida kolgan.

Kayxusrav Midiya shohi Krazga qarshi yurishi uning otlik va tuya mingan qo'shini bilan Midiya ustiga quyundek bostirib kirdi. Galis daryosi bo'yidagi jangda uning qo'shinlari Kraz Qo'shinlarini tor-mor qiladi va Midiya poytaxti Sardni bosib olishadi. Kattik qoni janglardan

keyin Midiyaliklar engilib, Kraz asirga olinadi. SHundan keyin eronliklar oldida Bobil, Hindiston, Turon kabi davlatlarga bostirib kirish rejalari ishlab chikilgan.

Eramizdan avalgi 545 — 539 yillarda Kayxusrav qo'shinlari Hindiston, Bobil, Turon chegarasigacha bo'lgan erlarni bosib oladi.

530 yillarga kelib Kayxusrav O'rta Osiyoga Amudaryo vodiysiga olib boradigan yo'llarni qo'lga kiritish niyatida sak — massaget qabilalari ustiga yurish qiladi. Ammo To'maris rahbarligidagi sak — massaget birlashgan kuchlari Kayxusravga qarshi jangga kirganlar. Ikki o'rtada kattik jang bo'lib eron qo'shinlari batamom tor — mor keltirilgan, janglarning birida Kayxusrav o'ldirilgan, uning kallasi kon to'ldirilgan meshga botirilgan.

Malika eronliklarga: «SHohingiz umr bo'yi qonga to'ymadi mana endi to'ysin.» deb xitob qildi. Kayxusrav o'ldirilgandan so'ng uning bosqinchilik yurishlarini uni o'gli Kambiz II (529 — 522) davom ettirgan.

Lekin Kayxusrav boshlagan ishni uni o'gli davom ettirib Misrga kirish to'grisida otasi

boshlagan ishni davom ettirishga xarakat qildi. U ham otasi singari harbiy tadbirlar qo'llash bilan birga diplomatik usullarni ishlatishga xarakat qildi. Ko'mbiz o'z qo'shinlarini Falastinga to'plab, sinay saxrosi orkali Misr chegaralariga boradigan yo'llarga egalik qiluvchi arablar bilan til biriktirishga kirishgan. SHu orkali o'z qo'shinlarini tuyalarda tashiladigan suv bilan ta'min etgan. Forslarni o'z floti bo'lmagan ammo

finikiyaliklarning va yunonlarning kemalaridan foydalangan. SHu bilan birga Ko'mbiz Misr qo'shinlarini harbiy qo'mondonlarini o'z tomoniga agdarib olgan xattoki Misrda grek yollanma askarlarini komandiri Fanat ham Ko'mbiz tomoniga o'tgan. Fors qo'shinlari eramizdan avvalgi 529 yili Misrga yaqinlashib qolgan bir paytda Misr Fir'avni Amasis to'satdan o'lib qolgan.

Misr qo'shinlari bilan Pilusiya degan joyda chegara janglari bo'lib o'tadi. Misr yangi Fir'avn Psammetik III faqat bir necha oy Fir'avnlilik qilib eronliklarga qarshi kurash olib borgan, lekin Janglar muvaffaqiyatsiz bo'lib chiqqan. Fir'avn asir olingan va qatil qilingan. Mana shundan so'ng

Ko'mbiz o'z yurishlarini eronliklarni bo'ysundirishga qaratgan, lekin u yaxshi natija bermagan. SHu vaqtning o'zida eronda ham ishkallik kelib chiqdi. Ayrim xukmron doiralar Ko'mbiz siyosatida norozi bo'lib uning ukasi Bardiyani o'z akasiga xoin qilib ko'rsatdi. Bundan xavsiragan Ko'mbiz maxfiy buyruq beradi. Lekin shaxzodaning o'limi haqida xech kim bilmagan. SHuning uchun afti — basharasi Bardiyaga juda o'xshagan Gaumata o'zini podisho deb e'lon qildi. Fors davlati, Midiya va boshqa mamlakatlarni o'ziga qaratdi. Bunga qarshi qo'zgalonlar bo'ldi. Boshlanib ketgan qo'zgalonlarni bostirish uchun Ko'mbiz shosha —pisha Misrdan vataniga qaytadi, lekin qaytishda juda sirli va shubxali vaziyatda xalok bo'ladi (u tasodifan qokilib o'z xanjariga o'z qadalib o'lgan emish) er.av. 522.

Eronda Bardiya nomini olgan Gaumata etti oy shohlik qilgan. YAngi shoh kallob ekanligi ovoza bo'lib 7 mansabdor fitna uyushtirib Gaumatani o'ldirishadi.

Fitnachilar taxtni Axmoniylar urugidan bo'lgan Doro I ga topshirishadi. Doro I ni taxt hukuqi to'grisida qarshiliklar va boshqalar bo'lgan, taxtga bo'lgan hukuqlarini mustaxkamlash uchun u Kayxusrav kiziga uylangan. SHu tarika Doro I taxtga

o'tirgan. U taxtga o'tirganidan boshlab Bobil, elam, Midiyada boshlangan ko'zgalonlarni bostirgan.

13-mavzu: QADIMGI eRONMADANIYATI.

MAVZUGA OID TAYANCH IBORALAR VA ATAMALAR.

1. Axomoniylar sulolasi.2. Axomoniylar davri madniyati.3. Naqshi Rostam me'morchilik inshooti.4. Bo'rtma rasmlarning me'morchilikdagi ahamiyati.5. Axomoniylar davri madaniyatining jahon xalqlari madaniyatiga ta'siri.6. Persepol' xarobalari.

Axomoniylar davridagi eng yirik me'morchilik inshootlaridan biri Naqshi Rostam inshootidir. Naqshi Rostam me'morchilik inshooti Axomoniylar (miloddan avvalgi 550 — 330 yillar) sulolasi va Sosoniylar sulolalarining xukmron doiralari maqbaralari hamda ularga kiraverishdagi kitobalardir. Naqshi Rostam eron sarkardasi — sosoniylar podshohlaridan Yazdigard II armiyasi bosh ko'mondoni . Rostam (636 yilda arablar bilan bo'lgan jangda xalok bo'lgan) nomiga ko'yilgan Naqshi Rostamning bundan avvalgi nomi noma'lum Naqshi Rostamdan 20 metr balandda qoyalarni tarashlab o'yib krest shaklida maqbaralar qilinib , Doro I, Kserks I, Arta Kserks I va Doro II lar davin etilgan. Naqshi Rostam kitobalarida Doro I ning sulolasi maqtaladi., bosib olingan mamlakatlar va ularning xalqlari itoatkorlikka, halolikka chaqiriladi. Bo'ysunmagan mustakillikka intilgan mamlakatlar, xalqlar va ularning xukmdorlarining yovuzlarcha jazolanganligi ko'rsatgan. Doro I boshqa xalqlar va mamlakatlar xisobiga o'z davlatini kengaytirish , shon — shavkatini orttirish maqsadida miloddanavvalgi 522 — 521 yillarda 19 marta urush qilgan , 9 marta mamlakat podshohlarini asir olganligi ko'rsatiladi. Krest shaklidagi maqbaraning old tomoni yuqori qismidagi rel'efda Axuramazdaning , uning ostida Doro I va saroy arboblardan uchtasini surati bo'rtirib ishlangan bu rel'eflar ostida Doro I davlati tarkibiga kirgan 24 satraplik va ularda yashaydigan xalqlarning to'la ro'yxati ham keltirilgan. Ular orasida O'rta Osiyo va Qozogistondagi qadimgi o'lkalardan Parfiya , Baktria , Sugdiyona, , Xorazm, xalqlardan xamavarga , cho'qqi qalpokli va daryoning ortidagi saklar bor.

Doro I qabridan pastda chap tomondagi rel'efda sosoniylar podshohi SHopur I ning Rim imperatori Valerian ustidan galabasi (miloddan avvalgi 260 yil) va Valerianning ot minib turgan SHopur I oyogiga tiz cho'kib, bosh egib turgani tasvirlangan. Rel'ef ostidagi yozuvda forslarining Zakavka'ega yurishi ifodalangan (milddan avvalgi 262 yil).

Maqbaralar qarshisida burj — Zardushtka'basi joylashgan. Uning tosmi katta xajmdagi yassi tosh plitamer bilan yopilib devorlarida derazao'rnida ochik

joylar qoldirilgan. eron, Kavkaz va O`rta Osiyo axolisi uylariga o`xshatib qurilgan burjning devorlariga paxlaviy, parfiya, va yunon yozuvlarida sosoniylar davlati tarkibiga kirgan mamlakatlar bu otashgoh (olov ibodatxonasi) ga keltirilgan xadyalar ro`yxati berilgan.

Ibodatxonaning ichki devorlari qora kuyalar bilan qoplangan. Nemis arxeologi Gertsfel`d bu

otashgoxni maqbara deb hisoblaydi. Naqshi Rostam rel`eflari kitobalari axomoniylar hamda sosoniylar davlatlari bosib olgan mamlakatlar va xalqlar tarixi, etnografiyasi va madaniyatini o`rganishda muxim manba bo`lib xizmat qiladi.

Axomoniylar davlatining poytaxtlaridan birpi Fors xalq an`analari Persepolni eron eposining qaxramoni Jamshid nomi bilan boglaydi. Doro I(milloddan avvalgi 522 — 486) yuzlab zal va xonali saroylar bunyod etilgan. Persepol milloddan avvalgi 330 yilda A. Makedonskiy tomonidan yondirilgunga qadar Axomoniylar podsholarning qarorgohi bo`lgan. Taxminan miloddan avvalgi 250 yilda qarovsiz qoldirilgan xarobalari hozirgacha saqlanib kelmokda.

XVII —asr boshlarida iatl`yan sayyohi P`etro della Velya Persepol` xarobasidan mixxat namunalarini topgan. Nemiis olimi e.Xertsfel`f., e.SHmidt (1935—1939 yillarda) rahbarligida Persepol` va uning atroflarida qazish ishlarini olib bordi. 1939 yildan keyin Persepolda eron arxeologlari qazish ishlarini davom ettirdilar. Qazishlarda saroy qurilishining ikki tipi tachara — odamlar yashydigan kishlik bino, apadana — baland ingichka ustunlik, yogoch tomli tantanali marosimlar o`tkaziladigan saroy aniqlangan.

Bu saroy Doro I davrida qurilib, Kserks I, Artakserks I davrlarida qayta tiklandi. Apadanani qazish vaktida (1930 yil) zinapoyalarida juda ko`p rel`ef tasvirlari topilgan.

Persepol` saroylari devorlariga mixxat bilan bitilgan kitobalar axomoniylar podsholari buyruklariga muvofiq yozilgan. Persepol` kitobalari uchta ustun xolida uch xil yozuvda uch tilda (elam, ormiy va qadimgi forsiy tillarda) bitilgan. Persepol` kitobalarida Doro1 va Kserks I Davlatlari sostaviga kirgan mamlakatlar vaxalqlarning ro`yxatlari kiritligan bular orasida O`rta Osiyo va Qozogistondagi o`lkalar va xalqlar nomlari bor.

Persepol` xarobalarida jami 8 ming xujjat topilgan. Persepol` chin ma`nodagi shaxar bo`lgan emas. Doro IPersepolni istehkom deb atagan. Lekin aslida u istehkom emas chunki u erda gornizon va aslahaxonalar bo`lgan emas.

14-mavzu: QADIMGI HINDISTON.

MAVZUGA OID TAYANCH IBORALAR, ATAMALAR.

1. Maxanja —Daro va Xarappa yodgorliklari.2. Hindistonning ilk aholisi.3.

Maxanja—Daro va Xarappa iktisodi. 4.Hindistonda kastachilik.

Hindiston qadimgi SHarkning yuksak madaniyatli mamlakatlaridan biridir.

Hindiston hindchasiga Bharat degan ma'noni anglatadi, aslida bu katta oroldir. Uning tabiat yaratgan keskin chegaralari uning tashqi olamdan ajratib ko'rgan. Uning janubi Hind okeani, garbi Arabiston dengizi, sharqi Bengaliya ko'rfazi bilan o'ralgan, shimoli esa Himolay tog'lari bilan tutashib uni garbiy eron va sharqiy Hindi —Xitoy bilan ajratib turadi. Hindistonning katta qismi Dekan yassi togliklaridan iborat. Hindistondan Hind va Gang daryolari va ko'plab mayda soylar oqib o'tadi.

Hindiston inson hayoti uchun zarur bo'lgan tabiiy boyliklar bilan juda yaxshi ta'min etilganligidan, chetdan maxsulot olib kelishga ehtiyoji bo'lmagan. Mamlakatni o'simlik va xayvonot dunyosi juda boy bo'lgan. Bu erda arpa, bugdoydan tashqari kulolchilik qadim zamonlardan buyon ko'llanilgan. SHoli dastlab Garbiy Osiyoga, Afrika va Evropaga shu erdan tarkalgan. Madaniy o'simliklardan shakar qamish va paxta ham shu erdan garbiy Evropaga ma'lum bo'lgan. Ziravorlar bilan ham Evropaliklar shu erda tanishgan.

Maxalliy xayvon turlarini ko'lga o'rgatgan masalan, o'rkachli xo'kiz (zebu) Ikki daryo oraligi va Misrga ham shu erdan olib ketishgan. Fil dastlab Hindistonda ko'lga o'rgatilgan va ular asosan harbiy ishlarda foydalanilgan.

Hindiston har xil qimmatli xom ashyoning (tosh, metal, ruda, yogoch, oltin, mis, olmos) bitmas — tuganmas manba bo'lgan. Mana shularning barchasi xo'jalikni mustaqil ravishda taraqqiy etishiga imkon bergan, lekin tabiiyki boshqa qabila va xalqlar ham mamlakatga kelib turgan va tashqi savdo

-122-rivoj topgan (Eron, O'rta Osiyo).

Ikki azim daryo vodiylari Hindistonning eng qadimgi dehqonchilik zonalaridir. Biri beshta irmogi bo'lgan (Panjob) bo'lgan. Hind daryosi vodiysi bo'lsa ikkinchi bir necha irmogi bo'lgan Gang daryosi vodiysidir.

Hind va YUqori Gang vodiylarida erni sugorma dehqonchilik qilish erta taraqqiy qilgan. Boshqa joylari esa yoginga qaram bo'lgan. Gang daryosini quyida yogin ayniksa ko'p bo'lgan. YOzda janubdan esadigan va o'zi bilan juda ko'p nam olib keladigan musson shamoli mamlakat uchun ahamiyati katta bu shamol esmay kolganda yoki kuchsiz sekin esganida kurgokchilik ro'y bergan.

Eng qadimgi hind adabiy yodgorliklari, jumladan antik davr avtorlarining guvohlik berishicha aholi nihoyatda zich yashagan. Mashhur Maxobxorot dostonida aytilishicha Kurukshetra yonidagi 18 kunlik jangda 1 milliard 660 million 200 jangchi xalok bo'lgan. SHubxa yo'qqi bu ma'lumotlardagi raqamlar ancha ortib ketgan, lekin har xolda Hindiston axolisining soni Misr va Old

Osiyo aholisi sonidan o'tib ketgan va bu jihatdan Xitoy unga raqib bo'lishi mumkin.(1 milliard 400 mil.).

Hindiston axolisi qadimdan xilma — xil bo'lgan janubda qora badanli avstraliya qabilalari irqiga mansub qabilalar ko'pchilikni tashkil qilgan.

Mamlakat axolisini eng qadimgilarini dravidlar, doriylar, bengallar, bixarlar, gujaratlar, assomlar va boshqalar tashkil etgan.

Arxeologik topilmalarga qaraganda

Hindistonda odamlar qadimgi tosh davridanok yashaganlar. Mamlakatning bir

kancha toglik joylarida paleolit davri manzillari topilgan. Undan keyingi neolit davrida avvallari kishilar yashagan katta daryo vodiylari o'zlashtirila boshlagan. Hindiston garbiy rayonlari tobora oldinga chikib olgan, eneolit davriga kelib va ayniksa bronza davrida madaniyat tarkib topgan. Ularning asosiy markazlari hozirgi Xarapa (Panjob) va Maxonja — Doro (Sind) xarobalari topilgan shaxarlar bo'lgan. Bu shahar axolisi asosiy qurol — yarog va asboblarni misdan keyin bronzadan yasagan. Ammo u vaqtda

temirni bilmagan omoch tishlarini chakmok toshdan yasaganlar. Omoch bilan er xaydab ekilgan dehqonchilik iqtisodni asosiy negizi bo'lgan.

O'rkachli xo'kiz zebu va ko'toslar ish xayvonlari bo'lgan. Donli ekinlar (arpa, bugdoy va sholi) meva daraxtlari (xurmo) va paxta etishtirilgan. Hunarmandchilik yuksak darajada rivojlangan.

Mohinjo —Daro, Hind daryosining o'rta qismida joylashgan 270 gektardan iborat shahar bo'lgan. Bu erda kazish ishlari natijasida ko'chalar pishik va xom gishtlardan qurilgan turar joylar omborxonalar, ibodatxonalar va podshoh

karorgohlari topilgan. Ko'chalari to'gri bo'lib, ularga gisht yotkizilgan. Ko'cha xarakatiga xalal bermaslik uchun choraxalardagi uylarning burchaklari yumolok bo'lgan. SHaharga er ostiga ko'milgan maxsus sopol quvurlar orkali suv kelgan, o'kar suvlarni tindirish uchun maxsus xovuzlar qilingan, chikindi suvlar tashkariga chikarib yuborilgan. Badavlat

kishilarning uylari qal'a va ibodatxonalar va boshqa binolar 2 — 3 qavatli qurilgan.

Xarappa Panjob viloyatida joylashgan arxeologlar u erdan 500 yaqin yodgorliklar topishgan, ular ham xom va pishik gishtdan 2 — 3 qavatli binolar, shoh saroylari, ibodatxonalar, ma'muriy binolar qurgan. SHahar quvurlar orkali keladigan suv bilan ta'minlangan. Ustalar pishik gishtdan suv saqlash uchun maxsus quduqlar qurganlar.

Zargarlar tosh, mis, jez va kimmatbaxo toshlardan ajoyib zargarlik buyumlari yasagan. SHaharda me'morchilik, to'kimachilik, kulolchilik, toshtaroshlik, qurolsozlik ancha rivoj topgan.

Xarappa va Moxonjo — Daroliklar kayiklar, sollar va katta bo'lmagan kemalar yasab, daryo hamda dengizlarda suzganlar. Xarappaliklar o'zlarining ieroglif yozuvlariga ham ega bo'lganlar, Bu davrda kulchilik endi boshlangan bo'lib, dexqonchilik, chorvachilik, hunarmandchilik, qurilish va boshqa ishlarda kullar kuchlaridan foydalanganlar.

Miloddan avvalgi II ming yillik o'rtalaridan boshlab Hind daryosi havzasiga eron va Turon tomonidan oriy qabilalarining kirib kelishi boshlandi. Ular dastlab Panjob viloyatiga joylashib

oldilar so'ng Gang daryosini yuqori va o'rta oqimlaridagi unumdor erlarga kelib o'rtnashganlar. Oriylar bilan mahalliy axoli o'rtasida konli janglar bo'lib o'tgan. Maxobxorot va Ramayana dostonlarida maxalliy hindlarning istilochilar bilan olib borgan konli janglari tasvirlangan. Oriylar shimoliy Hindistonni bosib olgandan so'ng asta —sekin maxalliy axoli bilan aralashib ketganlar. Ular uzoq vaqt chorvachilik bilan

shugullanib keyinchalik Panjob va Gang vohalaridan unumdor erlarda o'troqlashib, dehqonchilik bilan shugullana boshlagan. Miloddan avvalgi II ming yillik oxiriga kelib hindlar temir qazib chikarish va uni ishlatishni o'rgandilar. SHu davrdan boshlab hindlarda ilgari ma'lum bo'lmagan temir kurollar ishlatila boshldi. Temirdan belkurak, bolta, turli kishlok xo'jalik va ro'zgor ham jangovor kurollar yasaganlar.

Temir tishli ogir omoch ishlatilishi dehqonchilikni rivojlanishiga katta yordam berdi.

Mehnatkash hunarmandlar mehnati

mahsulotidan jamoa oksokollari rojalar

foydalanib boyib ketganlar, oddiy kishilar va urushda asirga olingan tushgan begonalar kulga aylantirilgan. Rojalar va zodagonlar kullar bilan mehnatkash ommani nazorat kilib turish va ularni ishlatish uchun nazoratchilar, ko'rikchilar maxsus kurolli guruxlarga ega bo'lganlar. Ular ixtiyorida solik yiguvchilar va gunohkor deb topilganlarni jazolaydigan kozi —sud'ya ham bo'lgan. Bularning barchasi jamiyatni boshkarib turuvchi davlat tashkiloti edi. Rojalar asta —sekin saylab ko'yiladigan kabila boshliklaridan shohlarga aylanib endilikda ular xokimiyatni o'z bolalariga meros kilib qoldiradigan bo'lganlar.

SHunday kilib Hindistonda miloddan avvalgi I ming yillikning I — yarmida tepasida shoh turadigan ko'pgina davlatlar paydo bo'ldi. Mulkiy tengzislikning kuchayishi jamoaning turli varnalarga — toifalarga bo'linishiga olib keldi.

Bular braxmanlar, koxinlar, kshatriyalar, vayshilar va shudralar edi.

Kadimgi Xindiston tarixini urganish uchun yozma manbalar kup yaratilgan bulsa-da, mamlakatning iklimidagi namgarchilik, ularni kup saklanishiga imkon bermagan. Xindlarning mashxur eposlari «Ramayana», va «Maxobxorat» dostonlari, Vedalar tuplamlari, donishmand Kautile tomonidan tuplangan «Artxashastra» tuplamida kadimgi tarix xakida kimmatli ma'lumotlar bor.

Podsho Ashoka yozuvlari (miloddan avvalgi III asr) koyatoshlarida uyib yozilgan farmonlar bulib, olib borilgan urushlar va diniy siyosat xakida ma'lumotlar beradi. Miloddan avvalgi III asrda yaratilgan «Manu konunlari» esa xujalik xayotini urganish uchun kimmatli manbadir.

Antik zamon mualliflaridan Gerodot asarlarida, Arrianning «Aleksandrning yurishlari» asarlari kimmatli manbalardir.

XX asrning 20-yillarida Xind daryosi xavzasida olib borilgan arxeologik tekshirishlar natijasida miloddan avvalgi III-II ming yilliklarga oid ilk xind stivilizastiyasi ochildi.

Xindiston kadimdan boshlab odamlarning yashashlari uchun katta imkoniyatlarga ega bulgan. Arxeologik topilmalar Xindiston da 300—500 ming yillar, xatto undan xam ilgarirok davrdan boshlab odamlar yashaganligidan dalolat beradi. Bu erda dravidlar, oriylar, bengallar, bixarlar, gujoratlar. assomlar va boshka xalklar yashab keladilar. Miloddan avvalgi V ming yillikning oxiri — IV ming yillikdan boshlab xind daryosi vodiysida sun'iy sugorishga asoslangan dekonchilik vujudga kelgan. IV ming yillik oxirlari va III ming yillik urtalariga kelib bu joyda uziga xos eng kadimgi xind madaniyati tarkib topgan.

Dexkonchilik, xunarmandchilik, chorvachilik va savdo-sotikning rivojlanishi natijasida xind daryosi va uning Panjob viloyatida kuplab shaxar va kishloklar vujudga kelgan. Axoli orasida tabakalanish tobora kuchayib borgan. Bu esa xind daryosi xavzasida eng k.adimgi davlatlarning vujudga kelishiga shart-sharoit yaratgan. Bu davlatlarning Moxinjo-Daro, Xarappa kabi katta shaxarlari bulgan. Ularda axoli juda kalin yashagan. Moxinjo-Daro Xind daryosining urta kismida joylashgan 270 gekardan iborat shaxar bulgan. Bu erni kazigan arxeologlar kuchalar, pishik va xom gishtdan kurilgan turar joylar, saroylar, omborxonalar, ibodatxonalar va podsholar karorgoxining koldiklarini topganlar. Kuchalar tugri bulib, ularga gisht yotkiziltan. Shaxar yirik xunarmandchilik va savdo markazi bulgan. Shaxarga er ostita kumilgan maxsus sopol kuvurlar orkali suv kelgan va chikindi suvlar tashkariga chikarib yuborilgan. Badavlat kishilarning uylari, kal'a, ibodatxona va boshka binolar pishgan gishtdan 2—3 kavatli kilib kurilgan.

Xarappa shaxri Panjob viloyatida joylashgan. Arxeologlar u erdan 500 ga yakin yodgorlik topishgan. Kadimgi xarappaliklar xom va pishgan gishtlardan 2—3 kavatli binolar, podsho saroylari, ibodatxonalar va xar xil ma'muriy binolar kurganlar. Shaxar kuvurlar orkali keladigan suv bilan ta'minlangan. Ustalar pishik gishtdan suv saklash uchun maxsus xovuz va kuduklar kurganlar. Chikindi suvlar uchun kanalizastiya tizimlari xam barpo etilgan. Zargarlar tosh, mis, jez va kimmatbaxo toshlardan ajoyib zargarlik buyumlari yasaganlar. Shaxarda me'morchilik, tukimachilik, kulolchilik, toshtaroshlik, kurolsozlik ancha rivoj topgan. Xarappa va Moxinjo-Daroliklar kayiklar, sollar va xatto uncha katta bulmagan kemalar kurib, daryo xamda dengizlarda suzganlar.

Ilk kuldorlik davrida Xindiston axolisining asosiy mashguloti dexkonchnlik bulib, ular arpa, bugdoy, nuxat, paxta, sholi, kovun, shakarkamish ekkanlar. Ovchilik va termachilik asta-sekin uz axamiyatini yukota boshlagan. Daryolardan katta-kichik kanallar orkali dalalarga suv chikarilgan. Suv chikarish uchun charxpalaklardan xam foydalanilgan. Odamlar chorvachilik bilan xam shugullanib sigir, buka, buyvol, kuy, echki, eshak, chuchka bokkan. Ot va tuya Xindiston da ancha keyin, miloddan avvalgi II ming yillikning ikkinchi yarmida paydo bulgan. Ot Xivdistonga garb va shimoli-garbdan oriy kabilalari bilan birga kirib kelgan. Kadimgi xindlar fillarni xam kulga urgatib, ulardan xujalik va xarbiy maksadlarda foydalanganlar.

Miloddan avvalgi XVII—XIII asrlar orasida eng kadimgi Xindiston davlati va madaniyati inkirozga uchraydi.

Miloddan avvalgi II ming yillik urtalaridan boshlab Xind daryosi xavzasiga Eron va Turon tomondan oriy kabilalari kirib kelib joylasha boshlaydi. Ular dastlab Panjob viloyatida joylashib olganlar. Sung Gang daryosining yukori va Urta okimidagi unumdor erlarga kelib urnashganlar. Ular aslida chorvador kabilalar bulib, kuy, echki.koramol va yilki bokkanlar. Ular uzok vakt chorvachilik bilan shugullanib, keyinchalik Panjob va Gang voxalaridagi unumdor erlarda utroklashib, dexkonchilik bilan xam shugullana boshlaganlar. Miloddan avvalgi II ming yillik oxirlariga kelib xindlar temir kazib chikarish va uni ishlashni urganganlar. Shu davrdan boshlab, xindlarda ilgari ma'lum bulmagan temir kurollar ishlatila boshlangan.

15-mavzu: Maur'yalar va Guptalar davlati.

MAVZUGA OID TAYANCH IBORALAR, ATAMALAR.

1. Magadxaning yuksalishi.2. Maur'ya xukmronligi.3. Guptalarning xokimiyat tepasiga kelishi.4. Iskandarning Hindistonga kelishi.5. Solavkiylar davrida Hindiston.6. Ashoka davrida Hindiston.

Miloddan avvalgi VI asrgacha shimoliy Hindistonda 20 dan ortiq mayda davlatlar bo'lgan. Ularning eng yiriklari Magadxa, Anga, SHax'ya, Kashala, Gandxar, Malla, Kashi edi.

Ular butun SHimoliy Hindistonda xukmronlik qilish uchun bir —biri bilan qonli urushlar olib borgan. Bu kurashlar natijasida Magadxa kuchayib, shoh Bimbasara (543 — 491) davrida davlat chegaralari ancha kengaydi. Uning qo'shinlari Gang daryosi del'tasiga borib, Bengal qo'ltigigacha egallagan.

Bimbasara vorislaridan Ajatashatru davriga kelib butun Gang vohasi va Mar. Hindiston markaziy davlatga birlashgan.

Bu Nand saltanatini asosi bo'lgan. Miloddan avvalgi 345 yilda Nand sulolasini asoschisi Ugrasan Magadxa shohligini engib Nand shohligini vujudga keltiradi. Lekin bu xokimiyat uzokka cho'zilmagan. Mamalkatni bir qancha viloyatlarida tarkoklik xukm surgan bu xolat Panjobda ancha kuchli bo'lgan, bundan foydalangan eron shohi Doro I Panjob viloyati va Hind daryosining O'rta va Quy oqimidagi erlarni eronga qo'shib olgan. Bu erli axoli eronga ko'p miqdorda xiroj to'lagan. Oradan xech qancha vakt o'tmay Hindistonga 120 ming kishilik qo'shin bilan Hindikush tog'laridan o'tib Panjob viloyatiga Iskandar bostirib kirdi. Bu erdagi gandxar qabilalari va Taksila shahari xokimi Iskandarga itoat etib unga qo'shiladi.

Ammo Panjobdagi kuchli shohlardan biri Por 30 ming piyoda, 4 ming otlik, 3000 jang arava va 200 jangovor fildan iborat qo'shin bilan Iskandarga qarshi chikdi. Por va Iskandar qo'shini o'rtasida

kattik jang ketdi. Nihoyat Iskandar qo'shinlari Por qo'shinlarini maglubiyaiga uchratdi. Janglarda Por 9 joyidan yaralanishiga karamay jang maydonini tashlab ketmaydi.

Iskandar Porni mardligiga qoyil qolib uni o'z saltanati shohi qilib qoldiradi. Iskandar Gang daryosigacha bo'lgan erlarni o'zlashtirish rejasi bor edi, lekin qo'shinlari u tomonga yurishdan bosh tortishgandan keyin, uncha katta bo'lmagan qo'shinning Garbiy Hindistonga qoldirib eramizdan avvalgi 325 yilda Hindistonni tark etib Bobilga boradi. Bobilda 323 yili vafot etadi. eramizdan avvalgi 317 yili uni qoldirgan qo'shini Hindistondan jo'nab ketadi. Iskandar va uni qo'shini ketgach Hindistonliklar o'rtasida ozodlik kurashi boshlanib ketadi.

Ozodlik kurashiga mashhur hind sarkardasi CHandragupta boshchilik qilgan.

CHandragupta Nand sulolasining so'nggi namoyondasi Magadxa shohi Dhan Nanda xizmatida bo'lgan. Lekin shoh gazabiga uchrab Panjobga ko'chib ketgan u erda Iskandar bilan uchrashib, u Iskandarni

Gang vohasiga borishga undagan, lekin iloji bo'lmadi. Iskandar vafot etgach

CHandragupta xalk ozodlik xarakatiga bosh bo'lgan, yunoniston ko'shinlarini Panjobdan kuvib chikargan. Keyin Magadxaga kelib taxtni egallagan 317 — 298 yili CHandragupta Maur'ya davlatini barpo etib unda shohlik qilgan. U butun SHimoliy Hindistonni birlashtirib Maur'ya saltanatini kuchaytirgan.

305 y. Salavkiylar saltanati shohi garbiy Hindistonga bostirib kirgan ammo galaba kilaolmagan. CHandragupta va Salavka o'rtasida sulx tuzilgan. CHandragupta unga 500 ta fil in'om qilgan va kiziga uylangan. U SHarkiy eron erlarini o'z erlariga ko'shib olgan.

CHandragupta o'gli Bindusara (290 — 268) va Ashaka (268 — 231) davrida Hindiston kudratli davlatga aylandi. Hindistonni katta kismi shu davlat tarkibiga kiritildi.

1. Qadimgi Hindistonning tabiati va aholisi. Hindiston Osiyoning lubida joylashgan mamlakat. Uning shimol tomoni Himolay og lari- Qolgan uch tomoni esa ffind okeani, Eriteriya dengizi va "en&l ko`rfazi suvlari biian o`ralgan.

Mamlakatning markaziy qismini Dekan tog`lari egallab yotadi. \_tondan Hind, Gang, Jamna, Braxmaputra va boshqa daryolar tadi. Mamlakat iqlimi shimoida mo`tadil, hatto tez-tez qorlar yog`ib turadi. Uning janubiga tushiJgan sari iqlim issiqlashib. chekka janubda hatto qish bo`lmaydi. Yog`ingarchilik mavsumlarida Gang, tfind va Braxmaputra sohillarida jala quyib tez-tez toshqinlar bo`lib turadi. Hindistorming o`simlik va hayvonot dunyosi boy. Hindiston odamzodning ilk vatanlaridan biri hisoblanadi. U yerda 600—500 niing yillardan beri aholi yashab keladi. Qadim zamonda bu mamlakatda *dravid*, *bengal*, *bihar*, *gujarat*, *assam* va boshqa qabilalar yashaganlar. Keyinchalik bu yerga *oriylar*, *shaklar*, *xioniy*, *eftoliy* kabi o`rta Osiyo va Eron qabilatari keiib joylashganlar.

2. Eng Qadimgi Hindiston jamiyati va madaniyati. Hindiston yarim orolining shimoli-g`arbidan Hind daryosi oqib o`tadi. Bu daryo sanskrit tilida Sindxu, pushtu tilida esa Abbasin — „daryolar otasi“, — deyiladi. Bu daryoning besh irmog`i oqib o`tadigan joy *Panjob* — *Beshsuv* deyiladi. Hind daryosi, ayniqsa uning yuqori qismi Panjobda ibtidoiy davrdan boshlab odamlar yashab kelishgan.

1920—1922-yillarda arxeologlar Panjob va Maxenjo-Doro yodgoriigini topganlar. Tekshirishlardan bu yodgorlik Hirid sha-harlarining xarobasi bo`lib chiqdi. Moxenjo-Doro Hind daryosining o`rta qismida joylashgan bo`lib, har biri ikki yariin kv. km joyni egaUab yotar edi. Xarappa va Moxenjo-Doro miloddan avvalgi ITI mingyillik va II mingyillikning o`rtalarida mavjud bo`lgan davlatlarning markaziy shaharlari bolgan ekan. Bu shaharlarda aholi zich yashagan. Har ikki shahar xarobasini qazigan arxeologlar pishiq vaxorag`ishtdanqurilgan 1, 2, 3 qavatli uy-joy, ibodatxona, hukmdorlar saroyi, omborxona hamda podsho qarorgohlarining qoldiqlarini topgaiilar. Bu joylardan g`isht yotqizilgan ko`chalar, pishiq g`ishtdan qurilgan quduq va hovuzlar ham topilgan. Shahar sopol quvurlar orqali keladigan suv bilan ta'minlangan. Shaharda iflos suvlarni tashqariga chiqarib yiiboradigan yer osti qnril-ma inshootlari bo`lgan. Har ikki shaharda zargarlik, me'morchilik, to`qimachilik, kulolchilik, qurolsozlik va hunarmandchilikning boshqa sohalari rivojlangan ekan. Xarappa va moxenjo-doroliklar sol. qayiq va kemalar yasab, daryo va dengizlarda bemalol suzganlar. Har ikkj shahar ham

qaFalar, qalin, baland minorali mudofaa pevorlari bilan muhofaza qilingan. Xarappa va Moxenjo-Dorodan 'Veroglif yozuvlari va tosh tarozlari ham topilgan.

Miloddan avvalgi XVI—XIII asrlar orasida Xarappa va Moxenjo-uoro shahariari xarobazoi^a aylanib inqirozga yuz tutgan. Xarappa

Moxenjo-Doro shaharlari shimoji-g`arbiy Hindistondagi qadimgi avlatlaniing poytaxti bo`lgan bo`Isa kerak.

**3. Eng Qadimgi Hindistonniog ijtimoiy tuzumi va xo`jaligi.** Eng Qadimgi Hindiston tabaqaviy jamiyatga asosiangan quldorlik davlati edi. Eng Qadimgi Hindistondagi davlatlar podsholar tomonidan boshqarilgan. Podsholar oqsoqollar kengashi va qo`shinga tayanib ish oJib borgan. Qadimgi aholi boy-badavlat, hunarmand, mayda savdogar, o`rtahol dehqon va ziyolilardati iborat o`rta tabaqaga hamda kambag`allar, qashshoqlar va qullarga bo`lingan.

Hindistonda yashagan aholi tirikchiligining asosini dehqonchilik tashkil etgan. Dehqoniar vohadagi unumdor yerlarni o`zlashtir-ganlar. o`zlashtirilgan tekis yerlarga suv kanal va ariqlar orqali kelgan. Balandroq yerlarga esa charxparraklar orqali suv chiqarilgan. Dehqonlar dalalarga bug`doy, arpa, no`xat, sholi, shakarqamish va g`o`za ekkanlar. Hindiston g`o`za — paxtaning iik vatanidir. Ular banan, anjir, anor, qovun, o`rik, olma ekib polizchilik va bog`dor-cbilik bilan ham shug`ullanganlar. Dalalarda har turli sabzavotlar ham yetishtirilgan. Dehqonchilikda tosh, mis va jezdand qilingan qurollardan foydalanganlar. Hind vohasida, ayniqsa Panjobda sero`t yayloviar ko`p bo`lgan. Sbu bois aboli qoramol, qo`tos, zubr, qo'y, echki, cho`chqa va eshak boqib, chorvachilik bilan shu-g`ullangan. Qadimgi hindlar yowoyi fillarni qo`lga o`rgatib, ulardan xo`jalik va hartriya maqsadlarda foydalanganlar. Dehqoncbilik va chorva mahsulotlari aholini oziq-ovqat, jun, teri kabi xomashyo bilan ta^minlagan.

Eng Qadimgi Hindistonda hunarmandchilik ham rivoj topgan edi. Hind ustalari tosh, mis, jez. kumush, oltin va qimmatbaho toshlardan mehnat va jangovar quroilar, muhrlar, uy-ro'zg'or, ?.argarlik buyumlari va turli jihozlar tayyorlaganlar. U yerda to`qimachilik, kulolchilik, qayiqsoziik, hatto kemasozlik ham ancha rivoj topgan edi.

Arxeologlar Hind vohasi va Panjobning ko`p joylaridan savdo omborxonalari va do`konlarining qoJdiqlarini topganlar. U yerlardan qadoq toshlar ham topilgan. Bu, Hindistonda ichki va tashqi savdoning rivojlanganligidan daiolat beradi. Savdogarlar Eron, Turon, Xitoy, Mesopoiarniya, Arabiston va boshqa mamlakatlar bilan suv va quruqlik yo`llari orqali savdo-sotiq ishlarini olib borganlar.

Dehqonchilik, chorvachilik, hunarmandchilik va savdo-sotiq rivojlanishi, sbuningdek talonchilik urushlari natijastda ayrim ki-shilar ixtiyorida ortiqcha boylik yig`ilgan. Bu hol mulkiy tengsizlik va tabaqalanishni yanadatezlashtirgan.

4. Eng Qadimgi Hindiston madaniyati. Eng Qadimgi Hindiston raadaniyatining vujudga kelishi ibtidoiy jamoa tuzumi davriga borib

taqaladi. Qadimgi Hind madaniyati ular-ningxo`jaligi bilan chambarchas bog`liq bo`lgan.

Hind va Panjob viloyati eng qadimgi hind madaniyatining beshigi hisoblanadi. Yozuv eng qadimgi hind madaniyati-ning ajralinas qismi bo`lgan.

Arxeologlar Xarappa, Moxenjo-Doro va boshqa joylardagi yodgorliklardan sopol parchalari, muhrlar sathi va toshlarga bitilgan g'alati yozuvlar topishgan. Bu yozuvlar ba'zi jihatlari bilan misr va shumeriylarning iyerogliflariga o'xshab kctadi. Qadimgi hind alifbosining 700 ga yaqin rasm-belgilardan iborat ekanligi aniqlangan. Tekshiruvchilar bu yozuvni o'qishga urinib ko'rganlar. Lekin bu urinish hozircha yaxshi naliya bergani yo'q. Qadimgi Hindistonda haykaJtaroshlik ham rivoj topgan. Bu jiliatdan Xarappa va Moxenjo-Dorodan topilgan erkak kishi, raqqosa ayol va boshqa haykallar diqqatga loyiqdir. Eng qadimgi Hindistonda rassonichilik ham rivoj topgan ekan. Hind vohasi va Panjobdagi eng qadinigi yodgorliklardan, hatto uzoq Mesopotamiyadan odam, °dam qiyofasidagi xudolar, zubr, karkidon, buqa, fil, qo'tos, shuningdek eng qadimgi rasm-belgili yozuv tushirilgan tosh fftuhrfar topilgan. Sopol va tosb muhrdagi qabartma rasm tasvidar o'sha qadimiy, ko'hna davrdagi rassomchilikning qay darajada r'vojlanganfigini ko'rsatadi.

Miloddan avvalgi TII—II mingyillikJarda Hind vohasida hisob-sananing o'nJik tizimi mavjud ekan. Bir, ikki, uch, besh, to`qqiz 3 ooshqa katia-kicbik sonlarga yonma-yon qo'yiladigan nol (0)ni, ln'ngdek birdan to`qqizgacha bo'lgan sonlar va ularning beigisini hindlar kashf etishgan. Bu ra-qamlar keyinchalik vatandoshimiz ulug` al-Xorazmiy tomonidan bi-roz isloh qilingach, arablar du-nyosiga o'tgan. Bu ikki xalq ma-daniyati mevasiningyorqinnamu-nasidir.

Eng Qadimgi Hindistonda me'-morchilik ham rlvoj topgan edi. Qadimgi hind ustalari zargarlik, naqqoshlik va tasviriy sarfatning boshqa sohalarida ham kaita yutuqiarga erishganlar. flog qa-dimgi Hindistonda alifbo, hi-sobning o'nlik tizimi mavjud bolgan. Demak u yerda matematika, geometriya, astronomiya, tabobat va boshqa ilmiy-amaliy bilimlar rivoj topgan.

Eng qadimgi hindlar o'zlariga xos madaniyat yaratib, bu bilan jahon madaniyati xazinasiga o'zlarining barakali hissalarini qo'sh-ganlar.

1. Oriylar va ularning Hindistonga kirib kelishi. Oriylar Eron va Turon hududida yashagan qadimgi qabilalar edi. Utarning bir qismi daryo bo'ylaridagi unumdor yerlarda yashab dehqonchilik bilan shug`ullanganlar. Oriylarning boshqa qismi esa dasht va tog` yaylovlarida yashab qoramol, qo'y, echki, ot va tuya boqib chor-vachilik bilan shug`ullanganlar. Ular Sharqdan Qadimgi Hindiston bilan chegaradosh bo'lishgan, ular bilan qo'shnichilik qilishgan. Qadirngi hindlar ularni „priy“, „priya“, eroniylar esa „fiyriya“, „pyraj“ deb nomlaganlar. Oriy atamasining o'zbekcha tarjimasi olijanob, ulug`vor, yaxshi oiladan va aslzoda kabi ma'nolarni

Miloddan avvalgi II mingyillikning o`rtalarida oriylarning bir qisrni Sulaymon, Hindikush va Janubiy Badaxshondan oshib o`tib, Panjob viloyatini bosib olganlar. Oriylar bilan raahalliy aholi o`rtasida shiddatli janglar bo`lgan. Bu janglar haqida „*Maxabxarata*“ va „*Jtamuyana*“ dosionlarida mukaramai malumot bcriladi. Panjobga o`rnasMb olgan oriylar qoramol—sigir, buqa, bo`kiz, buzoq, qo'y, echki, ot va tuyalar boqib, asosan chorvachilik bilan shug`ullanganlar. Keyinchalik ular Gang va Jamna daiyosi bo'yidagi unumdor yerlar, hamda tog` yaylovlarini bosib olganlar. Oriylar kelgunicha Hiiidislonda 01 bo`lmagan. Ular Hindistonga o`zlaai biian ot, tuya va qoramollaniing alohida zotlarini oOb kelganlar.

Oriylar Hindistonning shimoli-gʻarbiy va shimoliy viloyatlarini bosib olib, asta-sekinlik bilan mahalliy hind qabilalari bilan aralashib ketganlar. MahalHy aholi oriylardan temirchilik va temir qurollardan foydalanishni oʻrganganlar. Temirdan bolta, belkurak, omoch tishlari, qurol-yarogʻ, aslaha va har turli buyumlar yasa-ganJar. Terair tishli omocli va boshqa temir qurollardan foydalanish dehqoncbilik va huiiarmandchilikning yanada rivojlanishiga, xoʻjalikdagi boshqa tarmoqlarning ravnaq topishiga juda katta turtki bergan.

2. Hindistonda tabaqalanishning kuchayishi. Dehqonchiik, hunarmandchilik. savdo-sotiq va chorvachilikjiing rivojlanishi natijasida tabaqalanish yanada kuchaygan. Aholi orasidagi meh-natkashlarning rnehnati evaziga boytb keigan jamoa oqsoqollari — rojalar. ruhoniylar va sarkardalar ajralib chiqqanlar. Dehqonlar, liLinarrmandlar, oddiy chorvador va savdogarlar aholining oʻrta tabaqasini tashkil etganlar. Aholi orasida kambagʻallar ham koʻp boʻlgan. Urushda asir tushgan begonalar va boylardan qarzdor bolib qolgan hindlar qullarga aylantirilgan. Uiar qullami „fagona „, „dushman“, deb atashar edi. Rojalar, lashkarboshilar va ru-honiyar oddiy kishilarva qullarni uylari, dalalari, ustaxonalarida ishlatib, cliorvalarini boqtirganlar. Oddiy kishilar va qulJar melmati evaziga boyib olgan oqsoqollar. lashkarboshilar va ruhoniylar asta-sekin quldorlarga aylana borganlar. Qulfar va oddiy kishilarni itoalda saqlash uchun roja, lashkarboshi va mlioniylar ixtiyorida qurol-langan jangchilar. nazoratchilar. soliq yigʻuvchilar. soqchilar va xizinatchilari boʻlgan. Aslzodalar tomonidan gunohkor deb hisoblangan oddiy kishilar va qullar shafqatsiz sudya — qozilar tomonidan qattiq jazolangan.

Rojalar. lashkarboshilar, ruhoniylarga xizmat qiluvchi saqchi, nazoratchi, qurolli jangchi, soliq yigʻuvchi, qamoqxona, sudya — qoiilar jamiyalm boshqaruvchi tashkilot — davlat tizirni edi.

Rojalar saylab qoʻyilgan qabila oqsoqollari, rahbarlaridan asta sekinlik bilan hokimlar va podsholarga aylana borganlar. Endilikda ular faqat oʻz mol-mulkclarinigina emas, balki hokimiyatni, podsholikni ham bolalari va aka-ukalariga meros qilib qoldiradigan boʻlganlar.

Shunday qilib, miloddan avvalgi I mingyillik boshlarida Hindistond~a podsho boshqaradigan davlatlar qaytadan tashkil topgan.

3. Shimoliy Hindistondagi dastlabki davlatlar. Miloddan avvalgi IX—VI asrlarda Gang vohasi va Shimoliy Hindistonda xoʻjalik asta-sekinlik bilan rivqjlana borgan. Xoʻjalikni boshqarish, aholi orasida tartib-qoidalarini saqlash va u yoki bu viloyatni tashqi dushmanlar hujiunlaridan saqlash uchun davlat zarur edi. Bugina emas boyba-davlat kishilar uchun ham podsholik. ham daviat zarur edi. Ular: „**Agar podsho, davlat himuya qUmasa, badavlat kishilar oʻlim va quvgʻinlikka mahkum boʻladilar**“,— der edilar.

Miloddan avvalgi VI asrga kelib Gang —Jamna vohasi va Shimoliy HIndistonda 20 dan ortiq katta-kichik davlatlar boʻlib, ularning yiriklari Kambodja, Koshala. Kashi, Magadx, Anga, Shakya Gandxar, Malla va boshqalar edi.

Miloddan avvalgi VI—V asrlarda Shimoliy Hindistonda hukm-ronlikni qoʻlga olish uchun yuqoridagi davlatlar oʻrtasida shiddatli janglar boʻlib oʻtgan. Podsho Bimbasara (543—491) davrida Ma-gadx kuchayib, uning qoʻshinlari

Gang vohasidan Bengal qo'l-tigligacha bo'lgan yerlari bosib olganlar. Bimbasara vorislaridan Ajatashtru davrida bulun Gang vohasi va Markaziy Hindistonda yirik davlat tashkil topadi.

Miloddan avvalgi 345- yili aholining quyi tabaqasiga mansub bo'lgan **UgrasenNand** Magadxa podshosmi yengib taxtni egallaydi. U qudratli **Nand podsholigiga** asos soladi. Ugrasen davrida Shimoliy, Markaziy va hatto Janubiy Hindistonning katta qismini Nandlar davlati larkibiga qqrshib olinadi. Nand Hindistondagi qudratli davlatga aylanib bu davrda xo'jalik va madaniyat har tomonlama rivoj topadi.

Miloddan avvalgi V—IV asrlarda Hind vodiysi va Panjob viloyatida ham ko'pgina mayda davlatlar bo'lgan. Bu davlatlarning aksariyati Doro I davrida Eronga tobe bo'lib, ko'p miqdorda xiroj to'lab turganlar.

4. Iskandarning Hindistondagi istilolari. Miloddan avvalgi 329— 327-yillarda Makedoniya podshosi Iskandar Zulqarnayn Turon-dagi istilolardan so'ng, 120 ming kishilik qolshin bilan Hindikusb va Sulaymon tog'laridan oshib o'tib, Panjob viloyatiga bostirib kiradi. Panjobdagi mayda davlatlarning ko'pchiligi Iskandarga itoat etadilar. Ammo Panjobdagi eng kuchli podsholardan biri Por Iskandarga qarshi kurashga o'tlanadi. Por ixtiyoridd 30 ming piyoda,

4 ming otliq askar, 3000 jang arava va 200 jangovar fil mingan Jangchilar bor edi. Ikki shoh askarlari o'rtasida shiddatli jang boshlanadi. Porning o'zi jangovar fili ustida dushmanlar bilan qahramonlarcha kurashib 9 joyidan yarador bo'ladi. Janglarning birida uning ikki o'g'li halok bo'ladi. Ammo u shunga qaramay urush maydonini, askarlarini tark elmay, jangni davom ettiradi. Urush Iskandar qolshinlarining g'alabasi bilan tugaydi. Por bilan bo'lgan urushlarda Iskandar ko'p askarlaridan ayrildi. Iskandarning sevimli jangovar oti *Buisefa*/ janglarning birida tig' tegib halok bo'lgan. Iskandar halok bo'lgan oti sharafiga Hind daryosi bo'yida Butsefaliya shahrini qurdirgan. Iskandar Porning jangdagi qahramonligi va irodasiga tan berib, uni o'z saltanati podshosi qilib qoldiradi. Iskandarning Gang vohasiga bostirib kirish niyati ham bor edi. Xuddi shu davrda Iskandar qo'shinlari o'rtasida kasallik tarqalib, uning sarkardalari Gang tomon yurishdan bosh tortadilar.

Tekinchiidan Gang darjrosining chap sohilida qudratli Nand davlatining 200 ming piyoda, 80 ming otliq, 8 ming jang aravali va 6 ming jangovar fil mingan suvoriydan iborat katta qo'lshini iurardi. Iskandar Nandlarning qudratli qo'shinini yengishga ko'zi yetmay Gang tomon yurishni qoldirishga majbur bo'ladi. Iskandar Hind va Panjobda ozroq qolshin qoldirib, miloddan avvalgi 325-yili Hindistonni tark etib, Bobilga qaytadi. U Bobilni o'z saltanatining markaziga aylantiradi. Ammo u 12 yil kurashib, jang qilib qo'lga kiritgan ulkan saltanatini 2—2,5 yilgina boshqaradi-yu, miloddan avvalgi 323- yilda og'ir betoblik va zaharlanishdan vafot etadi. U endigina 34 yoshga qadam qo'ygan edi.

16-mavzu: Qadimgi Xitoy, SHan'-In' va CHjou davrida.

MAVZUGA OID TAYANCH IBORALAR, ATAMALAR.

1. SHan' davlati. 2. «Kuduk tartibi». 3. CHjou davri. 4. Gunlar.

5. SHan' shohligida hunarmandchilik. 6. In' shohligi.

Xitoy Markaziy va SHarkiy Osiyodagi eng qadimgi mamlakatlardan biridir. Xitoy deb ataladigan mamlakatni xitoyliklarning o'zlari goh CHjuna Go, goh CHjunxva yoki TSin', nemislar Xina, frantsuzlar SHin, inglizlar CHayna, SHark xalqlari CHin deb nom berganlar.

Xitoy garbda Pomir, Tangritog, shimolda Mo`guliston, janubda Ximolay va sharqda Tinch okeani bilan chegaradosh. Xitoyda ikki daryo Xuanxe (sariq daryo) va YAntszi daryolari SHarkiy Xitoy pastekisliklari orkali oqib o'tib, Tinch okeani havzasidagi dengizlarga quyiladi.

Xitoyning sharqiy qismida yomgir ko'p yogadi. Markaziy va garbiy viloyatlarda yogingarchilik kamyogadi. YOgingar — chilik davrida Xuanxe daryosi toshib ko'p kishloqlar ekinzorlar va o'tloqlar suv ostida qolib ketar edi.

SHuning uchun xitoyliklar bu daryoni «Tentak daryo», «Xitoyning sho`ri», «Ming xil kulfat keltiradigan daryo» deb atagan.

Xuanxe sohillari mayda sariq qumga o'xshash tuproqdan iborat. Bu tuproq juda unumdor bo'lgan, YAntszi daryosi sohillari ham unumdor bo'lgan.

Xitoy tabiati yashash uchun qulay bo'lganligi uchun bu erda odamlar juda qadim zamonlardan boshlab yashay boshlagan. Xitoyda bundan 600 — 400 ming yillar ilgari yashagan sinantrop va lantyan' odamlari yashagan makon va qoldiklar topilgan.

Asl Xitoyliklar Xuanxe daryosining o'rta oqimida yashagan, keyinchalik daryo boshi va etagiga kelib borganlar.

Eramizdan avvalgi I—ming yillarda va yangi era boshla —ridan ularni asosiy territoriyasidani tashkari ko'chib borib joylashish keng tus olgan.

Bu ko'chishlar vaqtida xitoylar shimoliy — sharqda manjur—tungus qabilalari, shimoliy —garbda va garbda turk va mo`gil, janubiy — garbda sintibet qabilalari bilan goh dushmanlik munosabatda, goh do'stona munosabatda bo'lgan. Xitoylar ko'p asrlar davomida xorijiy xalqlardan syun —nu degan xalqlarga qarshi kurash olib borganligi haqida ma'lumotlar beriladi. Keyinchalik ular (eramizdan avvalgi IV asrda) Evropaga ham etib kelganlar va ularni nomlarini o'zgartirib gunlar deb ataganlar.

Arxeologik ma'lumotlarga ko'ra xitoyda odamlar qadimgi tosh davridayok yashaganlar. Hozirgi Pekin yaqinidan sinantrop topilgan. Paleolit davriga oid ko'pgina qurol —aslahalar topilgan. Xitoyning ko'p erida (Xenanda) ancha keyingi neolit davriga oid manzillar bo'lganligi aniqlangan.

Miloddan avvalgi III —ming yillikda Xitoydagi qabilalar tarkok xolda yashagan. Miloddan avvalgi II ming yillikni boshlariga kelib ayrim qabilalarni birlashuvi boshlangan. Sya xonadoniga mansub kishilar SHarkiy Xitoyda dastlabki davlat birlashmasiga asos solgan. Bu sulola shohlari ko'p qabilalarni o'ziga bo'ysundirgan, sulolaning so'ngi shohi boshqa qabilalar ustidan zulmni kuchaytirgan. Xuanxe kirgoklarida yashovchi SHan

qabilasining boshligi (CHen Tan) bosh ko'tarib uni taxtdan agdarib tashlagan.

SHu tariqa SHan qabilasi kuchayib, Sya qabilasini ham o'ziga itoat qildirgan. Bu davlat CHen Tan rahbarligida SHan davlati deb atalgan, keyingi manbalarda In' ham deb yuritilgan.

SHan shohligini er. av. XVIII — XII asrdagi iktisodiga tegishli boʻlgan maʼlumotlarni oʻsha davr moddiy madaniyat yodgorliklari va Xenanlarni folʼ ochadigan suyaklarga yozilgan kichkina yozuvlar orqali bilib olamiz.

Inʼ shohligi davrida xoʻjalik ilgargiga qaraganda ancha rivojlandi. Dastlabki vaqtlarda mehnat va jangavor kurollar tosh, suyak, yogochdan ishlangan. Bir oz keyin esa mis va jezdan ham oʻroq, pichok, bigiz, bolta va boshqa kurollar ishlangan va ishlatilgan.

Mehnat kurollarni takomillashuvi natijasida dehqonchilik ham rivoj topdi, odamlar kanal, toʻgon, suv ombor kabi sugorish inshootlari qurishga kirishganlar. Xitoyliklarda faqatgina muvaffaqiyatli ov toʻgrisida emas balki, xosil yigish toʻgrisida ham folʼ ochganlar.

Bu davrga mansub eng qadimgi yozuv alomatlari orasida paykallarga boʻlingan dala sxemasi va sugorish kanallarining surʼatlari ham boʻlgan.

Tariq, arpa, bugdoy ekkan. Tut daraxtlari oʻstirishga aloxida eʼtibor berilgan. Bu daraxt «Old Osiyoda boʻlgani kabi» mevasi uchun emas balki ipak kurtlariga ozuka uchun qadrlangan. Bu zamonda ipak gazlama SHarkiy Xitoyda keng tarqalgan.

Xoʻkiz (boshqa SHark mamlakatlaridagi kabi) asosiy ish xayvoni boʻlgan, ularni jang aravalariga va roʻzgordagi aravalarga qoʻshganlar.

CHorvachilik u davrda hozirgi Xitoydagidan koʻra ancha yuksak rivoj topgan. Hozirgi vaqtda aholi juda zich joylashganligidan yaylov etishmaydi.

SHan (Inʼ) zamonining xujjatlarida necha yuzlab xoʻkiz va qoʻylarning xudo yoʻliga kurbonliklar qilinganligi aytilgan. echki va choʻchka ham boqilgan.

SHan (Inʼ) shohligida kasb —hunar yuksak darajaga etgan. Bu shohlik poytaxtining (bu ham SHan deb atalgan) xarobalaridan quyuvchilik

ustaxonasining qoldiklari topilgan, ustaxonada bronza buyumlar va toshkol (shlak) gina emas, birga quyish koliplari ham saqlangan.

Kulolchilik juda takomillashtirilgan, oq gil (kaolina) ishlatish ayniksa rivojlangan.

Qoʻl charxi ishlatilgan, yogoch materiallardan keng foydalanganlar, yogochdan uylar, xatto qasrlar ham qurganlar.

Hunar kasbning dehqonchilikdan ajralishi ayriboshlashning tarakkiy qilishiga sabab boʻlgan.

Aloxida chiganoklar (kaurlar) qiymat oʻlchovi boʻlib xizmat qilgan. SHarkiy Osiyodagi turli mamlakatlar bilan, xususan YAntszi havzasi bilan savdo aloqalari boshlangan. (u vaqtda YAntszi havzasi Xitoy tarkibida boʻlmagan). YAntszi havzasidan mis va qalay keltirilgan. Xuanxe havzasining shimol va garb tomonidagi toglik joylardan va dashtlardan chorva, teri, moʻyna va tosh (yashma, nefrit) olib kelingan. Ular evaziga bu joylarga kelgan xitoy hunarmandlarining buyumlari Enisey kiroqlarigacha etib borgan.

Ishlab chigaruvchi kuchlarning rivojlanishi ichki va tashqi ayriboshlashning kuchayishi mukarrar ravishda mulkiy tengsizlikka olib kelgan. Qazilmalar natijasida boylarning uylari, maqbaralari bilan bir qatorda kambagallarning kulbalari va qabrlari ham chiqqan. Baʼzi ierogliflar kurollarni (qoʻllari boglangan asirlar va uy choʻrilarini) bildirgan.

Zotan, juda ilk va ibtidoiy bosqichdagi quldorlik bo'lgan. Qullarni qurbon qilish odati (fol` ochishda yoki xukmdorlarni ko'mishda) qullar mehnatiga talab oz bo'lganligidan dalolat beradi. ekanligidan erlar jamoa ixtiyorida bo'lgan.

«Kuduk tartibi» mavjud bo'lgan. Bu tartib shundan iboratki, kishloqqa qarashli xudud to'qqiz qismga bo'lingan. (bu bo'linish sxemasi kudukni bildirgan, hieroglifga o'xshagani uchun «kuduk tartibi» deb ataganlar). O'sha to'qqiztaning sakkiztasi oilalarga chek er qilib bo'lib berilgan, to'qqizinchisi (markaziy uchastka)ni hamma ko'shib

ishlagan va uning hosili umumiy ehtiyojlarga sarf qilish uchun oqsokolga berilgan, keyin uni shohlar o'z foydalariga oladigan bo'ldi.

In' shohligi atrofida juda ko'p qabilalar yashar edi. Ulardan biri Xuanxe irmogi Vit daryosi bo'ylarida yashovchi jangovor chjou qabilalaridir. Ular asosan chorvachilik, dehqonchilik va hunarmandchilik bilan shugullanganlar.

In' davlati kuchsizlangach, chjou qabilalari In' davlatiga tez—tez taxdid solib turganlar. CHjou ko'shinlari In' shohligining shaxar va kishloklarini talab keltirganlar.

Miloddan avvalgi 1027 yilda chjou qabilalari U Van boshchiligida In' davlatiga bostirib kirib, konli janglardan so'ng SHou Sin' ko'shinlarini tor — mor keltirgan. Bu maglubiyatdan so'ng In' davlati asta — sekin kuchsizlanib emirilgan va kulagan. CHjou qabilalarining zarbasi ostida In' davlati kulagach, uning o'rniga CHjou shohligi tarkib topdi. Bu shohlik Xitoy tarixida Garbiy va SHarkiy CHjou shohliklari davriga bo'linadi. Garbiy CHjou davri miloddan avvalgi XII — VIII asrlarni, SHarkiy CHjou davri esa

VIII — III asrlarni o'z ichiga oladi. Garbiy CHjou davlatining chegarasi Vey daryosi boshidan sharqda Sariq dengizgacha davom etib, uning poytaxti Xao shahrida edi.

Miloddan avvalgi VIII asrdan boshlanib SHarkiy CHjou davri boshlangach, poytaxt Loyanga ko'chirilgan.

CHjou shohligi davrida kulchilik yanada rivojlandi. Garbiy CHjou shohligi xukmdorlari davrida ular atrofida qator qabilalar, xususan junlar bilan urush olib borganlar. In' davlati shohligini bosib olgan chjou qabilalari in'lar ko'lga kiritgan xo'jalik, harbiy va moddiy madaniyat sohasida erishgan yutuqlarini o'zlashtirganlar.

Bu davrda chjouliklar jez nimaligini bilmas edi. CHjouliklar inliklardan otga ko'shilgan arava yasashni va ulardan foydalanishni o'zlashtirganlar. Bu jang arvasi o'sha davr uchun ko'shinda eng asosiy xujum qiluvchi kuch edi. Jang aravasida xaydovchi, kamonboz va nayzabardordan iborat uch kishi bo'lgan.

Demak, bu davrda Xitoy ko'shinlarning asosini Jangovor arava, otlik ko'shin va piyodalar tashkil etgan. In' shohligi bosib olingach, erlar shoh qarindoshlari, lashkarboshilar va nufuzli amaldorlarga bo'lib berilgan. Ular o'z mulklarining shohlariga aylandilar. Bu xol markaziy shoh xokimiyatining kuchsizlanishiga olib kelgan. Bundan foydalangan ko'shni jangovor qabilalar chjouliklar ustiga bosqinchilik urushlarini uyushtirganlar.

Miloddan avvalgi VIII asr boshlaridan boshlab CHjoudan shimoliy — garbda yashagan junlar shohlikka tez — tez xujumlar qila boshlaganlar. CHjou shohi YU

—Van davrida (781—771) ko'chmanchi junlar bilan bir necha janglar bo'lib o'tgan. Miloddan avvalgi 770 —yili shohlik poytaxti Xaodan Loyanga ko'chirilgan. SHundan keyin SHarkiy CHjou shohligi davri boshlangan. SHarkiy CHjou shohligi Xuanxe daryosidan shimolda yashagan ko'chmanchi qabilalar bilan katta urushlar olib borgan.

SHarkiy CHjou xukmdorlaridan biri Syan —Van ko'chmanchilardan maglubiyatga uchrab, Loyanni tashlab chikib ketishga majbur bo'lgan.

Miloddan avvalgi VII —IV asrlarda SHarkiy CHjou shohligida xukmronlikni ko'lga kiritish uchun TSi, TSzin', U, CHu, YUz kabi mayda shohliklar o'rtasida o'zaro kurashlar davom etgan. Bu davr Xitoyda bosh xokim davri deb atalgan. Konli kurashlar natijasida gox TSzin', goh U, goh YUz shohliklarining ko'llari baland kelgan.

1. Qadimgi Xitoyning geografik o'рни va tabiiy sharoitlari. Xitoy Markaziy va Sharqiy Osiyodagi eng qadimgi mamlakatlardan biri bo'lgan. Hozirgi Xitoyning g'arbiy chegaralari bizning **Turon** zamin chegaralariga kelib tutashadi. Shimolda Mo'g'uliston, Rossiya, janubda esa Himolay tog'lari orqali Hindiston bilan chegaradosh. Mamlakat sharqi Tinch okeanning Sarii, Sharqiy Xitoy va Janubiy Xitoy dengizlarining suvlari bilan o'ralgan. Mamlakatning katta qismi tog'tardan, qolgan ozroq qismi tekislikdan iborat. Xitoyning kun chiqish tomonini Buyuk Xitoy pasttekisligi qoplab yotadi. Xitoyning iqlimi o'ziga xos, yozi o'tiq, a issiq (qs), shimolda sovuqroq, janubda u qadar sovuq emas. 'Yo[^]m_sot.[^]n mamlakat sharqida ko'proq, markaziy va g'arbiy qis[%]Wa kamroq yog'adi. Xitoyning eng yirik daryosi Xuanxe bo'lib, unj *uTentak'daryo*", „Xitoyntag sho'ri", „*Ming xil kulfat keltirhvM daryo*" deb ham ataydilar. Ctumki u bahor oylarida toshib odamlarga [^]o^p tashvish va kulfat keltirgan. Bu daiyo loyqaligi bois Saljq [^]jiam deyfladi. Xitoydan Yanszi, Siszyan kabi katta daryolar [^]am oqib o'tadi. Bu daiyolar bahor oylarida qattiq toshib xalq ([o'jaligiga katta zarar keltiradi. Xitoy o'simliklari, hayvonot va qazjima ma'danlarga boy mamlakat.

2. Xitoyning qadimgi aholisi. Xitoyning qulay geografik muhiti juda qadim zamonlardan boshlab ibtidoiy k[^]jlar diqqatini o'ziga tortib kelgan. Arxeologlarning bergan ma'motlariga qaraganda Xitoyda 500-600 ming yillardan beri aholi yashab keiadi. uar sinantrop (xitoy odami) va Lantyan odamligidir.

Xitoyda qadim zamondan boshlab juda kb.p Xitoy qabilalari — tibetliklar, turkiy xalqlar va mo'g'ullarning ajdodlari yashaganlar. Qadimgi aholining katta qismi daryo bo'ylari tekisliklarida, boshqa qismi esa tog' oldi va tog'lik o'lkalarda ham yashashgan. Chunki u joylarda xilraa-xil yovoyi meva va hayvonlar [^]p bo'lgan. Ularning tirikchiligi, ovchilik, termachilik, keyincalik csa baliqchilik bo'lgan. Ular terraachilik va ovchilikdan asta-sekin dehqonchilik va chorvachilikka o'tib, hunarmandchilik rivoj topgan.

3. Shan-In davlati. Shan-In Xitoydagi eng qadimgi davlatlardan biridir. Miloddan avvalgi III mingyill[^], xitoydagi qabilalar tarqoq yasbar edilar. Xo'jalikning asla-sekⁿiik [|]ian rivojlanishi natijasida qabilalar birlasha boshlaganlar. Miloddan avvalgi II mingyillik boshlariga kelib **Sya** xonadorliga mansub kishilar qabilalar ' biilashtirib, Sharqiy Xitoyda davlat),arpO etganlar. Sya xonadomga mansub podshohlar kuchayib, boshqa qo'shni qabilalarni o'zlariga itoat

ettirganlar. Sya siiloJaSj^g so'nggij podshosi boshqa qabilalar ustidan zulmni kuchaytirgan. Shu davrda Xuanxc sohillariga ko'chib kelgan **Shan** qabilasi kuch,ayib] qattiq janglardan so'ng syalaffli yengib ularni o'zlariga itoat et tjraddilar. Ular Xuanxc dao'osi havzasining katta qismini egallaydilar;

Miloddan avvalgi XVIII asrda **Chen Tan** degan kishi davlat tuzib, uni o'z qabiiasi *Shan* norai bilan ataydi. U yangi Slilolaning asoschisi bo'lgan.

Miloddan avvalgi XVII asrdan boshlab sulola **Shan-In** deb atala boshlagan. Bu davlatning poytaxti **Shanshahri** bo'lgan. **U-Din** degan podsho davrida Shan-In davlati kuchayib, atrofdagi joylarni bosib oladi. Ammo VIII asr oxiri va XII asr boshlaridan boshlab Shan-In davlati kuchsiManib qoladi. Bundan foydalangan qolshni qabilalar birin-ketin Shan-Inga hujum boshlaydilar va uning yerlarini bosib oladilar.

4. Shan-In davlatining xo'jatigi. Shan-In podsholigi davrida xo'jalik ilgarigiga qaraganda ancha rivoj topgan edi. Shu bois raehnati unumdorligi oshgan. Mehnat quroilarining takomillashuvi tufayli dehqonchilik rivoj topgan. Odamlar daryolarga to'g'on, dambalar qurib, suv omborlari barpo etishgan. Kanallar qazib ekinlarni sug'orishgan. Dehqonlar tariq, sholi, arpa, bug'doy, choy va taoshqa donli ekinlar ekkaniar. Ular sabzavotchilik va bog'dorchilik bilan ham shug'ullanganlar. Ular tut ekib, ipak qurti boqqanlar. Ipakqurti pitlasidan ipak tolalar otganiar.

Xitoyda yayloviar serob bo'lgani uchun u yerlarda qoramol, qo'y, echki va cho'chqa ham boqqanlar. Ho'kizlardan ish kuchi sifatida foydalanilgan.

Xitoyda miskariik, kulolchilik, to'qimachilik ancha rivoj topgan. Kulolchilikda qo'l charxi, to'qimachilikda esa to'qimachilikdastgoi ishlatilgan. Ular ipak, jun va zig'ir tolalaridan ip yigirib ajoyib gazlamalar to'qiganlar.

Xitoy ustalari tosh, yog'och, loy va xom g'ishtdan saroylar, ibodatxonalar, uylar va devorlar qurishgan. o'sha davrda xitoyliklar savdoga ham katta ahamiyat berganlar. Xitoydan tashqariga ipak, jun mahsulotlari, qurol-yarog' vaboshqabuyumlar chi-qarilgan. Tashqaridan esa jun, teri, qimmatbaho toshlar keltirilgan. Janubdan, ya'ni Yanszi havzasidan esa mis va qalay keltirilgan.

Xitoyda dehqonchilik, chorvachilik, hunarmandchilik va savdo-sotiqning rivojlanishi tabaqalanishni yanada kuchaytirgan. Odamlar asta-sekin boy-badavlat, o'rtahol va kambag'al kishilarga ajrala boshiaganlar. Urushda asir tushganlar va qarzdorlar qullarga ayian-tirUgan.

Shunday qilib, miloddan avvalgi XVIII—XIII asrlarda Xitoyda dastlabki quldorlik davlati tashkil topgan.

1. Chjou va ularning mashg'ulotlari. Podsho U-Din vafotidan keyin Shan-In davlati kuchsizlana boshlaydi. Shan-Inga qarashli bo'lgan qabilalar mustaqil bo'lib oladilar. Shunday qabilalardan biri Xuanxe daiyosining irmog'i Vey daryosi bo'ylarida yashagan jangovar Chjou qabilalari edilar. Ular asosan choreachilik, qisman dehqonchilik, hunarmandchilik va savdo-sotiq bilan shug'ullanib hayot kechirganlar. Shan-In davlati kuchaygan vaqtlarida chjoular unga tobora bo'lib, boj-xiroj to'lar edilar. Shan-In davlatini kuchsizlanganligidan foydalangan *chjou* qabula sardorlari Shan-Inga tez-tez hujumlar uyushtirib, uning shahar va

qishloqlarini talab qaytganlar. Chjou qabilalari xo`jalik va madaniyat jihatidan Shan-Iniardan ancha ovqada edilar.

2. Chjou podsholigintag tashkil topishi. Miloddan avvalgi XII asr boshlarida chjou qabilalari hukmdor Chan — „**Ma'rifatparvar hukmdor**“ qo'l ostida birlashib kuchayganlar.

Miloddan avvalgi 1027- yili Channing o`g`li **U-Van** — „**Jangovar hukmdor**“ boshchiligidagi katta qo`shin Shan-Inga bostirib kirgan. Shiddatlijanglardan so`ng U-Van qo`shinlari podsho Shou Sin boshliq Shan-In qo`shinlarini tor-mor kdtirganlar. Bu mag`lubiyatdan so`ng podsho Shou Sin o`zini o`zi o`ldirgan. Shundan keyin Shan-In davlati qulagan va Xitoyda Chjou podsholigi tashkil topgan. Xitoy tarixida bu podsholik G`arbiy va Sharqiy Chjou podsholiklari davriga bo`linadi.

G`arbiy Chjou podsholigi davri miloddan avvalgi XII—VIII asrlarni o`z ichiga oiadi. G`arbtly Chjou davlatining chegarasi g`arbiy Vey daryosidan sharqda Sariq dcngiz sohiligacha bo`lgan yerlarni egallagan edi. Uning poytaxti Vey daryosi bo`yidagi **Xao** shahri edi. G`arbiy Chjou podsholari qo`shni qabilalar, xususan junlar bilan janglar olib borganlar. Chjou podsholari mamlakatni viloyatlarga bo`lib, ularni qarindoshlari, lashkarboshilari va amaldorlariga bo`lib berganlar. Viloyat hokimlari boyib kelgach, podshoga itoat etmay qo`yganlar. Bu ho! podsho hokimiyatini kuchsizlanishga olib kelgan.

3. Sharqiy Chjou podsholigi. Miloddan avvalgi VI asr boshlaridan boshlab Xuanxe daryosining yuqori oqimida yashagan ko`chmanchi jun qabilalari Chjou podsholigi yerlariga bostirib kira boshlaydilar. **Yu-Van** podsholigi davrida (718—771) chjoular yarim ko`chmanchi junlar bilan sSiiddatli janglar olib borganlar.

Miloddan avvalgi 770- yili podsho Pin-Van junlar hujumidan bezor bo`lib podsholik poytaxtini Xaodan Loyanga, ya'ni Sliarqqa ko`chiradi. Sbu tufayli podsholik Sharqiy Chjou nomi bilan atalgan. Sharqiy Chjou podsholigi miloddan avvalgi VIII—III asrlar orasidagi davrni olz ichiga oladi.

Sharqiy Chjou podsholari g`arb tomonda **jun**, shimoida **di**, **xunn** qabilalari va boshqa qabilalar bilan uzoq vaqt urushlar olib borganlar.

Miloddan avvalgi 636- yili Chjou hukmdorlaridan Syan-**Van di** qabilalari bilan bolgan jangda mag`lubiyatga uchragan.

Syan-Van podsholikpoytaxti Loyanni tashlab chlqishga majbur bo`lgan.

Miloddan avvalgi VII—IV asrlarda Sharqiy Xitoy mayda podsholiklarga bo`liiib keta boshlagan. Bu podsholiklarning yirikiari **U**, **Chu**, **Si**, **Szin**, **Sin** va **Yuz** kabi davlatlar edi. Bu Xitoy tarixida **Chjancho** — „**Adovatlashuvchi podsholiklar**“ davri deb aialgan. Bu vaqtda ular Sharqiy Xitoyda hukmronlik qilish uchun uzoq yillar davomida olzaro kurash olib borganlar. Uzluksiz jang-u jadallar, qonli urushlar natijasida goh Szin, Yuz, goh Chu, U, Si va Sinlar g`olib cliiqqan yoki maglubiyatga uchraganiar. Uzoq davom etgan urushlar va xalq g`alayonlari tufayii miloddan avvalgi IV asr oxirlari — III asr boshlariga kelib Chjou podsholigi ham kuchsizlanib barham topgan.

**4. Chjou podsholigi davrida xo`jalik.** Chjou podsholigi davrida xo`jalik ilgarigiga nisbatan ancha rivojlangan. Jez, ayniqsa temirdan oraoch tishi, belkurak

va boshqa qishloq xo'jalik asboblarning yasashi dehqonchilikni yanada rivojlanishiga olib kelgan. Daryo bo'ylaridagi serunum yerlarga kanallar orqali suv chiqarilgan, suv omborlari qurilgan. Hosildorlikni oshirish uchun almashlab ekish joriy qilingan. Har bir tomorqa uch bo'lakka bo'lingan. Tomorqaning ikki bo'lagiga ekin ekilib, uchinchi haydab, shudgor qilib qo'yilgan. Har uchala yer bo'lagining o'z norni bo'lib, ularning birinchisi „yangi“, ikkinchisi „yangi yer“, uchinchi esa „uch yoshli dala“ deb atalgan. Yerlar o'g'itlanib, dehqonlar kuzgi va bahorgi ekinlar ekkanlar. Dehqonlar bog'dorchilik, sabzavotchilik va g'allachilik bilan shug'ullanganlar. Mamlakatning katta maydonlarida tutzorlar tashkil etilgan. Davlat ham dehqonchilikni rivojlantirishga katta ahamiyat bergan. Mamlakatning tog'li va dashtli viloyatlaridagi yaylovlarda chorvachilik rivojlangan. Maxsus amaldorlar chorvachilikni rivojlantirish bilan shug'ullanganlar, yaylovlarda va shaharlarda qoramol, qo'y, echki, cho'chqa va ot boqilgan.

Podsholikda yilqichilikka alohida e'tibor berilgan. Chunki podsholikning qo'shini uchun ko'p miqdorda salt otlari kerak bo'lgan.

Podshoning yilqilarni boqish uchun alohida o'tloqlari bo'lgan. Chorva aholini oziq-ovqat va ishchi kuchi bilan ta'minlagan.

Chjou podsholigi davrida hunarmandchilikka katta e'tibor berilgan. U yerda to'qimachilik, kulolchilik, qurolsozlik, zargarlik, ko'ncilik, uysozlik, tunukasoziq, temirchilik va hunarmandchilikning boshqa sohaları rivoj topgan edi.

Dehqonchilik, chorvachilik, ayniqsa hunarmandchilikning rivojlanishi savdo-sotiqning ravnaqiga yo'l ochgan. Savdoning rivojlanishi munosabati bilan savdogarlar kelib chiqqan. Bozorlar bino qilinib, ular alohida rastalarga ajratilgan. Masalan, g'alla sotuvchilar, qurol sotuvchilar, tunukasoziqlar, kulolchilar va gazlama sotuvchilar rastasi alohida bo'lgan. Bozorda sotiladigan mollarning sifati va narxi davlat tomonidan chiqarilgan farmon asosida qattiq nazorat qilingan. Xiyonatchi, qallob va ko'zbo'yamachilar qattiq jazolangan.

Bozoriardagi tartibni bozor boshliqlari o'z xizmatchilari bilan hamisha kuzatib turganlar. Bozor boshliqlarining idorasi bozor maydonining o'rtasida bo'lgan. Chjou podsholigi davrida savdogarlar uzoq-yaqin mamlakatlar bilan suv va quruqlik yo'li orqali qizg'in savdo ishlarini olib borganlar.

17-mavzu: TSIN' VA XAN' DAVRLARI.Xunlardavlati.

MAVZUGA OID TAYANCH IBORALAR, ATAMALAR.

1. TSin davlati.2. Xan davlati.3. U Di. Yangi konunlar.4. «Buyuk ipak yo'li».5. Buyuk Xitoy devori.

Miloddan avvalgi V—IV asrlardagi o'zaro konli urushlar natijasida Xitoy xo'jaligi tushkunlikka uchraydi. Bu urushlar CHzin', TSi, TSzin', TSin', U, CHu, YUz mayda podsholiklarida bo'lib o'tgan edi. Urushlar mehnatkash xalq boshiga ogir kulfatlar keltirdi. Bu tushkinlik shimolda yashovchi Sinu kabilalarini tajavvuzkorlik siyosatini kuchaytirdi. SHu davrdan boshlab SHarkiy Xitoyni

yagona davlatga birlashtirish goyasini tugdirdi.

Miloddan avvalgi IV asr oxirida SHarkiy Xitoydva yagona davlat tuzish uchun CHu va TSin' podsholiklari o'rtasida kurash ketdi. Kurashda TSin' podsholigi golib keldi.

TSin' podsholigi SHarkiy CHjounning garbiy qismida Xuane irmoklaridan biri Vey daryosi

havzasida joylashgan edi. Miloddan avvalgi IV asr o'rtalarida TSin' podsholigi bir muncha kuchaydi. Podsho Sao —gun (361—338) davridan ancha kuchaydi. Podsho Sao CHunni nufuzli amaldorlaridan SHan—YAn podsholikda bir qancha islohotlar o'tkazdi. Bu islohotni davlat xizmatidagi oksokollarga savdogar — sudxo'rlar doirasiga tayanib, patrialxal oila va kishilar jamoalariga ka'tiy zarba bergan. SHan — YAn katta oilalarni parchalanib, mulklarga bo'linib ketishiga xayrixoh bo'lgan. Jamoadagi barcha erlarni xususiy qilib olish, uni erkin sotish va sotib olishga ruxsat bergan. Solik zulmi kuchaytirilgan. Soliklarni xosilga karab olishmagan. Xosil bo'lmay kolgan yili ko'p jamoachilar ekin ekiladigan eriga karab belgilangan miqdorda maxsulot beraolmay xonavayron bo'lgan. Buning natijasida erlaridan va katta shaxsiy erkinliklaridan ajralib kolgan. TSin' podsholari bunday yo'l bilan goyat katta mablag to'plagan. Bu mablag ularni armiyani kayta tashkil etishga yordam bergan. Bronzadan yasalgan kurol — yaroklarni hammasi deyarli temir kurollar bilan almashtirilgan. Armiyada suvoriylardan unumli foydalangan. Ko'shin ichida kattik intizom,

ragbatlantirish, mukofotlash tartibi o'rnatilgan. Davlatni boshkarishdi bir qator ishlar amalga oshirildi. Butun davlat 36 viloyatga bo'lindi. Uni podshoni yangi amaldorlari boshkarardi. eski zodagonlar boshkarish ishlaridan chetlashtirildi. Butun mamlakatda kuchli nazorat o'rnatildi. Ammo SHan—YAn isloxoti eski zodogon, mehnatkash halk, kurashi, shuningdek konfutsiy (460 konfutsiy katl etilgan) qarshiligiga uchragan. Podsho Syao Gun o'lganidan keyin zodogonlar SHan—YAnni ham katl etishgan.

Faqatgina podsho In CHjen davrida (241—210) SHarkiy Xitoy erlari birlashtirilgan. eramizdan avvalgi 221 yilda u imperator (Xuandi) unvonni olgan va TSin SHi—xuandi deb atala boshlagan va TSin' birinchi imperator bo'lgan. U shimolda gunnlar bilan janubda esa yuz mamlakati bilan birga bir necha bor muvaffaqiyatli urushlar qilgan. SHimoliy ko'chmanchilardan mamlakatni ximoya qilish uchun Ulug Xitoy devori (Saddi CHiniy) qurilgan. Devorni qurish ishlari eramizdan avvalgi IV asrda boshlangan. Devor qurishga Min Tyan ko'shinlaridan 300000 askar, juda ko'p asrlar va turli jinoyatchilardan iborat 2.000.000 kishi jalb etilgan. Devor Lyaodun ko'ltigidagi SHanxayguan shaxridan garbdan Dun'xuan ka'lasigacha davom etgan. Umumiy uzunligi 5000 — 6000 km. Balandligi joyiga karab 5 — 10 metr qalinligi 5.5 — 7 metr. Buyuk Xitoy devori yo'nilgan tosh, gisht va loydan qurilgan 60—100 metrda minoralar qilib borilgan. Devor va istexkomlarning yukori qismi kungirador bezaklar bilan bezatilgan. Devor ustida 5 — 6 otlik askar saf tortib yura olgan. Buyuk xitoy devori ham harbiy ham savdo — sotik ishlarini

ko`zlab qurilgan.

TSin' SHi — Xuandining ichki va tashqi siyosati armiyani byurokratik apparatni boshqarishga xamda istehkomlar qurishga soliq va majburiyatlarning butun ogirligi dehqonlar gardaniga tushgan. Bu xol xalq ommasi orasida TSin' SHi — Xuandi siyosatiga qarshi kuchli norozilik uyg'otdi. Nihoyat eramizdan avvalgi 210 yilda ogir toliqishdan so`ng 48 yoshda TSin' — SHi Xuandi vafot etdi.

Miloddan avvalgi 209 yildan boshlab mamlakatning turli joylarida ko`zgalonlar boshlanib, u fuqarolar urushiga aylandi.

Ana shunday ko`zgalonlardan biriga Lyu Ban (Gao TSzu) rahbarlik qilib, TSin imperiyasini tugatdi, natijada yangi sulola va imperiya birinchi Xan' imperiyasiga asos soldi. Xan' imperiyasi davrida yirik savdo markazlari (Loyan, CHendu, Xan'dan', Lin'tszi) paydo bo`ldi. Tovar pul munosabatlari, ichki va tashqi savdo rivojlandi. Jungoriya va sharqiy Turkiston (Kasikor) orkali garbga O`rta Osie (O`zbekiston) va YAngi SHark mamlakatlariga boradigan savdo yo`llari tashkil topdi.

Xan' imperiyasi U Di podsholigi davrida Qashqar orkali Fargona (Dovon) mamlakati poytaxti ershini kamal qilib, bu erdan ajoyib «samoviy otlarni» xaydab ketganlar.

Miloddan avvalgi 119—109 yillarda U Di ko`shinlari Xitoyning janubiy viloyatlarini erlarini bir qismini Xan' saltanatini ko`shib olganlar. Xitoyliklar Hindistonga o`tish yo`llarini ham qidirganlar, lekin bu ishlari natijasiz chiqqan.

Xan' imperiyasining istilochilikyurishlaridan va boshqa xarakatlar uchun juda katta mablag talab etilgan. Saltanatda soliq va ko`shimcha majburiyatlar xaddan oshirilgan. Bu soliq va majburiyatlarni butun ogirligi dehqonlar, hunarmandlar va kullar bo`yniga tushgan. Jon bosh soligi yosh go`daklar va keksalardan ham olingan. Bu xol qashshok oilalarda yosh bolalar va keksalarni o`ldirilish xollariga olib keldi.

Bu xollar mamlakat bo`ylab qator ko`zgalonlar bo`lishiga olib keldi.

**1. Xunlar davlatining geografik o`rni, tabiati va aholisi.** Qadim zamonlarda Markaziy Osiyoning katta qismida ko`chmancli xunn qabilalari yashar edilar. Xunlar mamlakati tog`lar, yassi tog`lar, tekisliklar va bepoyon cho`llardan iborat edi. Bu joylarning iqlimi xilma-xil bo`lib yozijazirama issiq, qishi esa qahraton sovuq bo`lgan. o`rta Osiyoning bu qismida qishda tez-tez qor bo`tonlari, yozda esa qum bo`ronlari bo`lib turar edi. Xunlar mamlakatidagi tog` oralaridan kam suvli soylar oqib chiqib, cho`llar ichida yo`qolib ketadi. Bu o`lkaning shimoliy qismi layga o`rmonlariga yaqin bo`lgani uchun o'simliklar va hayvonot dunyosi boy edi. Janubiy qismi cho'l va dashtlardan iborat bo`lganligi uchun hayvonot va o'simliklar dunyosi kambag'alroq. Xunlar mamlakati temir, mis, kumush, qo`rg`oshin va ohin konlariga boy bo`lgan. Ammo bu o`lkada bepoyon yaylovlar ko`p edi.

O`rta Osiyoda qadimdan boshlab, juda ko`p ko`chmanchi qabilalar yashaganlar. Bu ko`chmanchi qabilalarning katta qismini xunn qabilalari tashkil etgan. Xunlar o`rta Osiyoning tub joy aholisi bo`lib, ularning ajdodlari tosh asridan beri shu yillarda istiqomat qilganlar. Miloddan avvalgi III — II

mingyilliklarda xurirlarning ajdodlari ovchilik, dehqonchilik va chorvachilik bilan shug'ullanib tirikchilik o'tkazganlar. VIloddan avvalgi I ming-yillikning birinchi yarmidan boshlab aliolining asosiy qismi ko'chmanchi chorvador bo'lgan. Maslumiur xitoy tarixchisi Sim-Syanning malumotlariga qaraganda xunlar o'rta Osiyoning katta qismini egallaganlar. Ular yerga va aravalarga o'rnatilgan o'tovlarda yasliaganlar. Har yer-har yerdan qishlov uchun qishloqlari bo'lgan. Xunlar asosan yilqichilikka alohida e'tibor berganlar. Qayerdu o't, suv va yaylov ko'p bo'lsa, o'sha joylarda qoramol podalari. qo'y-cchki suruvlari va ot-iuya uyuriari bilan yaylovdan-yaylovga ko'chib yurganlar. Tinchlik va osoyishtalikda esa ular yucchi. dnnxi. u^un, ayniqsa xitoyliklar bilan qi/g'in savdo-sotiq olib borganlar. Ular Xitoy madaniyatidan bahramand bo'lganlar. Xunlaryan/wfl, jun, dunxi, yuechji kabi qabilalar bilan urushlar olib borib, ularni o'zlariga itoat ettirganlar.

2. Xunlar davlatining tasbkil topishi va kuchayishi. Miloddan avvalgi IV asrlarda o'rta Osiyoning shimolida xun qabilalarining harbiy ittifoqi Uishkjl topadi, Xun qabilalarining bti harbiy ittifoqi asta-sekin kuchayadi. Miloddanavvalgi [II asr oxirlariga kelib xun qabilalarining harbiy birlashmasi asosida Xun ko'chmanchilari davlati tashkil topadi. Xitoy tarixchisi Sim-Syanning yozishicha. xunlarning harbiy sardori Shanyu deb atalar edi. Xun sardorlari — shanyulari qattiq intizomli, qilich, kamon, nayza, dubulg'a bilan qurollangan. tez harakat qiluvchi otliq qo'shinga ega bo'lganlar. Ular qyun kabi o'z dushmanlari usiga bostirib borib, ularni vahimaga solib qo'yganlar.

Xun sardorlaridan biri Maodun ichki dLisbmatilarini ycnngach, dnnxu qabiialari ustiga katta qolshin bilan bostirib boradi. Shiddatli va ayovsizjang oqibatida dunxular tor-moretiladi. Maodun dun-xutar huknidorini oldirib, ko'p odamlarni asir olib. podalarini haydatlirib kctadi. Miloddan awaJgi 203—202-yillarda Maodun Sayan, Oitoy va Ycniscy (Enasoy) daryosining yuqori oqimidagi joylarni bosib oladi.

Miloddan avvalgi 200-yilda Xan podshosi Lyu Ban xunlarni nstiga qo'shihi tortadi. Maodun harbiy hiyla isblatib, qo'shinlari bilan Baydan tog'lariga chekinadi. Lyu Ban esa bir guruh tezkor jangchilari bilan xunntarni ta'qib qilib borib, asosiy qo'shinlaridan uzoqlashib ketadi. Xunlar Lyu Ban qo'shinlarini qursliab olib.

ularni qirib tashiydilar. Lyu Ban asir tushadi. U juda ko'p mol-mulk va qizini Maodunga berish sharti bilan asirlikdan ozod bo'ladi. Lyu Ban vaMasini bajarmay, qizini Maodunga yuborishni paysalga soladi. Maodun katta qo'shin bilan Xan chegaralaridan o'ta boshlaydi. Bu xabarni eshitgan Lyu Ban katta mol-mulk bilan qizini xunlar hukmdoriga uzatishga majbur bo'ladi. Shundan keyin ikki o'rtada tinchiik sulhi tuziladi. Sulhdan so'ng ikki davlat o'rtasidagi do'stlik 40 yil davom etadi.

3. Xunlar davlatining kuchayishi. Xiuinlar Maodun va uning vorisi Maoshin (miloddan avvalgi 174—161-yillar) davrida yuechjilar bitan 25 yil davomida urush olib boradilar. Urushda yuechjilar ycnngilib, ularning sardori halok bo'iadi. Xunlarning shanyusi Laoshin yuechji sardorining bosh chanog'ini kesdirib olib, undan sharob kosa yasattirgan ekan. Urush xunlarning g'alabasi

bilan yakunlanadi. Yuechjilar Pomir va Farg`ona orqali Baqtriyaga ko`chib ketishga majbur bo`ladilar.

Shundan keyin xunnlar o`rta va Sharqiy Osiyodagi eng kiichli davlatga aylanadi. Xan podsholari xunnlardan qo`rqib, ularga ko`p miqdorda o`lpon va sovg`alar yuborib turganlar. Xitoy bozorlari xunn savdogarlari uchun ochiq deb e`lon qilingan. Miloddan avvalgi II asrning birinchi yarmi xunnlar davlatining eng kuchaygan davri bo`lgan.

4. Xitoy-Xunn urushlari va xunnlar davlatining kuchsizlanishi. Miloddan avvalgi IV asrdan boshlab avval Sin podsholigi, keyin Xan podshohlari kuchayib, **U-di** davrida Xan podsholigi nihoyatda kuchayadi. Miloddan avvalgi 123-yili xitoy qo`shinlari xunnlarni Xan saltanatining shimoliy chegaralaridan surib chiqaradilar. Miloddan avvalgi 12—119- yillarda xan qo`shinlari Dunxuanga bo`lgan yerlarni bosib oladilar. Xunnlar esa xitoylarning g`arb tomon yurishlariga qarshilik ko`rsatadilar.

Miloddan avvalgi 119- yildagi bo`lganjangdan keyin xitoy qo`shinlari xunn sardorining qarorgohini bosib oladi. Jangda 90 ming xunn askari va ko`p xitoy askari halok bo`ladi.

Miloddan avvalgi 99—90- yillar orasida xunnlar bilan xitoylar o`rtasida qattiq urushlar bo`lib o`tib, ko`pincha xunnlar g`olib chiqadilar.

Xitoylar esa g`arbda usunlar, sharqda uxuanlar va shimoSda Yenisey bo`yi qabilalari bilan harbiy ittifoq tuzib, miloddan avvalgi 71-yili xunnlarga uch tomondan hujum boshlaydilar. Bu jang ittifoqchilarning glalabasi va xunnlarning mag`lubiyari bilan tugagan. Miloddan avvalgi 71-yilgi mag`lubiyatdan so`ng Xunn davlati kuchsizlanib, miloddan avvalgi 56-yili Shimoliy va Janubiy qismlarga bolinib ketadi.

5. Xinnlarning g`arbg ko`chishlari. Shanyu Xuxanye boshliq janubiy xunnlar Xitoyga tobe bo`lib, ular bilan ellik yilcha tinch-totuv yashaganlar. Chji-chji boshliq shimoliy xunnlar g`arb tomon siljiganlar. Lekin xitoy qo`shinlari ularni ta`qib qilib borib tor-mor eiganlar. Milodning 1 asrida xunnlar o`zlarini biroz tiklab olganlar. Ammo 87—93- yillarda xitoylar syanbi va dinliklar bilan ittifoq bo`lib xunnlarni tor-mor keltirganlar. Xunnlar esa Sirda-ryoning quyi qismi va Orol dengizining shimoliga borib joylashganlar. Keyingi asrlar davomida xunnlar Shimoliy Qozog`iston orqali yurib, Tdil va Don daryolaridan o`tib Shimoliy Kavkazdagi alanlarni o`zlariga itoat ettirganlar. Xunnlar sardori Balamber 375-yil o`z qo`shinlari bilan Shimoliy Qora dengiz bo`ylarini egallagan. Shu yerda yashovchi gottlarning bir qismi xunnlarga tobe bo`lganlar va o`zlarini *osgollar*, ya`ni *sharqiy gorlar* deb ataganlar. Xunnlarga tobe bolmagan gottlar Frakiyaga borib joylashib, o`zlarini ves-gottlar deb ataganlar. 394—395- yillarda xunnlarning bir qismi Suriya va Kapadokiyaga bostirib kirganlar.

Ular g`arbg yurishni davom ettirib. Dunay daryosining yuqori qismidagi yerlarni bosib oiganlar. Shu yerdan turib ular Sharqiy va G`arbiy Rim saltanatiga ham tahdid solib turganlar.

Attila davrida (434—453) Markaziy Yevropaning juda ko`p qabilalari xunnlarga tobe bo`lgan. 451-yilda xunnlar Galliyaga bostirib kirganlar. Ammo rimliklar, vesgottlar va franMarning birlashgan qo`shinlari Katalaun yonidagi

jangda xunnlarni yengib, ularni orqaga chqintirganlar. 453- yilda Attila vafot etgach, xunnlarning davlati kuchsizlaidi. Ularning 455- yili Pannoniyaga, 469- yili Bolqonga qilgan yurishlari magʻlubiyat bilan tugagan.

Shundan keyin xunnlarning ittifoqi tarqalib, davlat mutlaqo kuchsizlangan. Xunnlarning mahalliy aholiga qoʻshilib ketganlar. Shu tariqa 7—8-asr hukm surgan Xunnlarning davlati 5-asr oxirlariga kelib barham topgan.

Xunnlarning ham oʻzlariga xos oddiy, soddagina madaniyat yaratganlar. Ammo ular Qadimgi Xitoy madaniyatidan keng foydalanganlar. Gʻarbga koʻchgan xunnlarning madaniyatiga oʻrta Osiyo xalqlari va Rjmlarning madaniyati kuchli tansir koʻrsatgan.

18-mavzu: QADIMGI XITOIY MADANIYATI.

MAVZUGA OID TAYANCH IBORALAR VA ATAMALAR.

1. Ilmiy bilimlarning rivojlanishi.2. Xitoyda tibbiyot.3. Xitoyda fan va texnika.4. Xitoy matematikasining rivojlanishi.5. Xitoy meʼmorchiligi.6. Xitoyda tasviriy sanʼat.

Qadimgi Xitoy oʻzining koʻp ming yillik tarixi bilan birga madaniyatini yuksalishi bilan ham jahon madaniyati hazinasiga ulkan xissasini koʻshgan xalqlardan biridir. Xitoy xalqi II ming yillikdan ziyod tarixi davomida tabiiy, ilmiy va texnika fanlarini rivojlantirib bordi. Qadimgi Xitoyda ham koʻxna Misr va Ikki daryo oraligi singari madaniy taraqqiyot yaratildi.

Qadimgi Xitoyliklar Misr yozuvini eslatuvchi yozuvlar kashf etib, ularda dehqonchilik, chorvachilik bilan bogʻliq agronomiya, falsafa, matematika, astronomiya, tibbiyot, tarix va adabiyot kabi fanlarga qiziqish ancha erta boshlandi. Qadimgi Xitoyda dehqonchilik, chorvachilik, hunarmandchilik, savdo — sotiq va boshqa sohalarning rivojlanishi ilmiy bilimlarni rivojlanishini takozo kildi. Xitoyda kompas, seysmoskop, sipdometr, kqgoz, porox, kitob bosish va boshqa ixtirolar birinchi boʻlib kashf kilingan. Matematika Xanʼ sulolasi davrida bir muncha rivoj topdi. Miloddan avvalgi II asrning birinchi yarmida CHjan TSan 2 — 3 nomalumlilik 1 — darajali tenglamalar sistemasining echish usulini bayon etdi. IV—II asrlarda Xitoy olimlari butun sonlarda 1 — darajali aniqmas tenglamalar sistemasi echish usulini ishlab chikdilar (bu usul Evropada 1801 yili Gauss tomonidan qayta ochildi).

Astronomiya sahasida ham miloddan avvalgi I — ming yillikka oid tarixiy manbalarda planeta va kametalar haqida maʼlumotlar beriladi. Oʻsha davrda .Xitoyliklar quyosh tutilishini davriyligini bilganlar. Quyosh tutilishi haqida birinchi maʼlumotlar miloddan avvalgi 720 yilga oiddir. Miloddan avvalgi IV asrda SHi SHen eng qadimgi yulduzlar katalogini tuzgan, unda 807 ta yulduz haqida maʼlumot beriladi. Xitoyliklar fizika bilim sahasida ham jiddiy yutuqlarga erishgan. Xitoy olimlari dunyoda birinchi boʻlib kompas kashf kilingan. Ustalar kompasni toʻrtburchak shaklda temirdan yasagan. Uning harakatlanuvchi koʻrsatkichi doimiy janubni koʻrsatib turgan. CHjan Xen birinchi boʻlib er kimirlash epitsentriini koʻrsatadigan seysmoskop yaratdi.

Xitoyda amaliy kimyo ham rivoj topdi. Ular dunyoda birinchi boʻlib selitrani

porox ishlab chiqarishda qo'lladilar. Xitoy tibbiyoti taxminan III ming yillik tarixga ega, ayniqsa ikkinchi Xan' sulolasi davrida (25 — 220) tibbiyotda katta yutuqlarga erishilgan. SHu davrning ohirida vrach Jun' Fen' jahonda birinchi «Farmakologiya» ni yozadi. Sun davrida esa igna sanchish, kuydirish bilan davolash usullari paydo bo'ldi. Qadimgi Xitoyda tabiblar ko'p bo'lib, ulardan Van SHu Xe, Ban TSio va Xua Tu kabilar o'sha zamonlardayok shuxrat qozongan.

Van SHu Xe tibbiyotga oid «Ney TSzin», («Odam tabiati va xayoti») Ban TSio «Qiyinchilik haqida kitob» asarini yozgan.

Xitoyda miloddan avvalgi I ming yillikda tarixiy bilimlarni to'planish jarayoni boshlandi, dastlabki yilnomalar va ayrim tarixiy asarlar paydo bo'ldi.

Miloddan avvalgi 145 — 90 yillarda yashagan mashhur tarixchi Sim TSzyanning "SHi tszi" ("Tarixiy qaydlar") asari Xitoy tarixini o'rganishda muxim manba xisoblanadi. Sim TSzyan o'z davrida bo'lgan voqealarni o'rganib, ana shu voqealarda ishtirok etgan qatnashchilar va ularni o'z ko'zi bilan ko'rgan kishilarning xikoyalari, shuningdek uzok o'tmish haqidagi ogzaki rivoyatlarni yozib olgan. SHular ichida "Tarixiy qaydlar" asari muximdir. Unda shunday deyilgan: "Bir shaharda har yili daryo xudosiga atab to'y marosimlari o'tkazilar ekan. Oqsokollar bilan koxinlar (ayol koxinlar) eng chiroyli qizni daryoga cho'ktirishar edi. Axolidan to'yga atab ko'p pullar yigib olishar edi. SHaharliklar bundan xonavayron bo'ldi, xazinaga tushadigan soliq daromadlari kamayib ketdi. Xokim kelinchaklikka tanlangan qizni ko'rdida, u unchalik chiroylik emas ekan, bosh koxin xudoga borib chiroylik qiz topilguncha xudo bir oz sabr qilishga to'gri keladi deb iltimos qilishni aytdi va koxinani daryoga tashlashga buyurdi. U kaytib chikmaganligi sababli xokim uning ketidan uchala yosh koxinani ham daryoga tashlattirdi. Keyin koxinalar gap nimada ekanligini xudoga tushuntira olmayaptilar, endi oqsokollarni o'zlarini yuborishga to'gri keladi dedi va ularni ham daryoga tashlashga buyruq berdi. SHundan keyin endi xech kim daryo xudosiga atab to'y marosimi o'tkazishga jur'at etmaydigan bo'ldi."

Milodning 32 — 92 yillarida yashagan Ban Gu esa o'zining "Xan' podsholigi" asarini yozgan.

Xitoyda bunday tarixiy asarlar yozish bilan bir qatorda, san'at va me'morchilik sohasida ham qator ijobiy yutuqlar qo'lga kiritilgan. Xitoyda kadimiy san'at yodgorliklari miloddan avvalgi III — ming yillikka mansubdir. Arxeologik qazishlar natijasida Xitoyning juda ko'p xududlarida nafis ishlangan sopol idishlar topilgan.

Toshga o'yib ishlangan bo'rtma rasmlar aholini sinflarga bo'lishgashini yanada yaxqolroq ko'rsatib berdi. Haykaltarosh tuz konlaridagi qullarning ogir mehnatini, ularning xoldan toygan ozgin gavdalarini mahorat bilan tasvirlagan. Aksincha "Saroydagi ziyofat" degan bo'rtma rasimda semiz xo'jayn va uning mexmonlarini pinak buzmay vikor bilan turishi, ko'pdan — ko'p xizmatkorlarni xushomadgo'ilik bilan elib —yugirib qizmat qilishlari ko'rsatilgan.

Mamlakat markazlashgan yagona TSin' davlatiga birlashtirilgach (miloddan avvalgi 221—207) Buyuk Xitoy devorining asosiy qismi qurildi. TSin' va Xan'

davrlarida (miloddan avvalgi 206 milodiy 220) CHerepitsa tomli ikki —uch qavatli uylar va yirik saroylar qurildi.

Qadimgi Xitoyliklar o'zlariga xos yuksak madaniyatni yaratib qo'shni xalqlar madaniyatiga katta ta'sir ko'rsatdi.

1. Qadimgi Xitoy yozuvi. Qadimgi Xitoy ko'hna Mis va Meso-potamiya singari o'z yozuvi va adabiyotiga ega bo'lgan. Qadimgi xitoyliklar hozirgi kunimizdan 3,5—4 ming yil ilgari o'zlarining yoziivlarini yaratganlar, Ularning yozuvi ham misrliklarniki singari rasm-bcJgilardan — iyeroglifiardan iborat bo'lgan. Har bir iyerog-lif — belgi butun bir so'zni ifoda ctgan. Bir kichik shoxcha belgisi **adaraxl**", ikkitasi „o'rmon", uchitasi esa **chakalakzor**" kabi ma'nolanii bildirgan. Xitoyda dastlabki yozuv miioddan avvalgi II mingyillikda kashf etilgan. bli Shan-lu davlati davriga to'g'ri kelgan. **o'shattda** yozuvlar soni 2000 ga yaqin bo'lgan. Xan davrida esa iyerogiiflarning soni o'n sakkiz mingga yetgan. Xitoy yozuvlari asrlar mobaynida ayrim cTzgarishlarga duch kelgan. Ammo u o'zining asosiy belgilarini zamonamizgaclia saqiab qolgan. Xitoy-liklar xatni dasilab suyak, yogloch, cho'p, teri va bambuk lanasidan tayyorlangan maxsus taxtachalarga yozganlar. MUoddan avvalgi V asrdan boshlab esa ipakdan tayyorlangan shoyi parchasiga yozgan-lar. Miloddan avvalgi 1 asrda xiLoylar **qog'ozni** kashf etishgach, yozuvlar ana shu qog'ozlarga yoziigan. Xitoyliklar dunyoda birinchi bo'iib qog'ozni kashf etishgan ekan. Matnlar o'ngdan chapga lonion ustimlar tariqasida yiiqoridan pastga qarab yozilgan. Yozuvda bo'yoq cho'p, qush patlari va clio'tkachalardan foydalanilgan. Xltoyliklar qog'ozni bambuk, latta va po'stloq aralashmasidan tayyorlaganlar.

2. Qadimgi Xitoy adabiyoti. Qadimgi xitoyliklar o'zlarining ajoyib adabiyotiga ega bo'lganJar. Qadimgl Xitoy adabiyotining shakllanishi xalq og'aki ijodiyoli bilan bog'liqdir. Yozuv kclib chiqqach, yozma adabiyot rivoj topgan.

Xitoyda „Shi-Szin", „Chnn-syir kabi asarlar yaratilgan. Xitoylar ajoyib afsomi, ertak, rivoyal, qoLshiq, topishmoq va ko'plab maqollar yaratganlar. Dostonlar Xitoyning qadinigi adabiyotidan katta o'rin otgan. Xitoy adabiyotida diniy, tarixiy va faisafiy mavzular keng o'rin olgan.

Xitoyda miloddan avvalgi IV— I, milodmng I—IV asrlaridan **Soy Yuan, Sima Syan** kabi niashhur shoirlar ijod etishgan. Qadimgi Xitoyda musiqa. raqs, qo'shiq sarfatiga qiziqish ena boshlangan. Ularda musiqa asboblarining torli. urib, puflab chalinadigan turlari keng tarqalgan. Xitoyga qo'shni o'rta Osiyo xalqlarining *aifa* kabi musiqa asboblari I—II asrlarda kirib borgan.

3. Qadimgi Xitoyda me'mnrchi'lik, rassomchilik va haykal-taroshlik. Me'morchilik Qadimgi Xitoy sarTatining bir turidir. Uning kclib chiqishi Xitoy uirixining n/oq o'tmishiga borib taqaladi. Me'morlar ajoyib saroyiar ibodatxonalar, ma"muriy biaolar va harbiy istehkomlar qurganlar. Xitoyning qadimgi Xao Sanyan. Dalyan, In, Shouchun, Chanan kabi yirik shahariarida ko'pdan-ko'p saroylar, ibodatxonalar va ma'muriy binolar bo'lganki, uni xitoylik qo'li gul ustalar ishlaganlar.

Me'morcliilik ishlarida loy, g'isht, paxsa va ko'proq yog'och ishlatilgan. Bu jihatdan miloddan avvalgi T—II a; .larda uch qavatli qilib, oynavand, peshayvonlari va to'rt chekkasida qorovuixonasi bolgan Chanandagi Xan podsho-

larining saroyi diqqalga sozovordir. Xiloyda rassomlik hatn ancha rivoj lopgan edi. Rassomlar shox sa-roylari, ibodatxona devorlari va iimaldorlarning uy devorlarinl (fsimlik, daraxt, ot, otliq askar. jang aravalari, it, fil va qandaydir mavluqkirning tasvirlari bilan be-/iiganlar. Xitoyda haykaltaroshlik kamroq rivojlangan. Ustalar mis, je/. kumush, oftin va tbshlardan xilrna — \i1 idishlar yasab, ular-ning sirtini qush. ajdaho va turli afsonaviy maxJuqlar bilan be-zaganlar.

Haykaltarosh ustalar podshoh, sarkarda, boy va oddiy ki-^liilarning haykallarini o`ta nozik did bilan ishlaganlar. Qadimgi Xiiyning qoli gul ustalari ajoyib zargarlik, kulolchilik, miskarlik vn boshqa badiiy buyumlar ishlashda shuhrat qo^onganlar. Shunday qilib, qadimgi xitoyliklar adabiyot. me^morchilik va tasviriy san'at Mjhasida o`ztariga xos asarlar yaratib, shuhrat qozonganlar.

4. Qadimgi Xitoyda ilmiy bilimlarning rivojlanishi. Qadimgi Xitoyda xo`jalikning rivojlana borishi bilan ilmiy-amaiiy bilimlar ium ravnaq topgan. Ular matcmafika, gcomctriya fanlari sohasida jiddiy yutuqiarga erishganlar. Bu jihatdan miloddan avvaigi 11 asrda luzilgan „*Maie matematikatiing to`qqiz kilobi*“ degan asar diqqatga sazovordir. Kitobda matematikaning asoslari lushuntirib berilgan. Bu kitob dehqon, olim, hunarmand, tarixchi, astronom, chor-v;idor va mc'morlar uchun uzoq vaqtgacha qo`llanma bo`lib xizmat qilgan. Xitoy olimlari astronomiya sohasida ham jiddiy yiituqlarga erishganlar. Davlat, xo`jalik ishlarini yuritish, vaqtni hisoblash va taqvim tuzish zaruriyati astronomiya bilimlarini to`plashni taqozo etgan. Xitoy astronomlari miloddan avvalgi II mingyillikdayoq astronomik kuzatishlarni boshiaganlar.

Miloddan avvalgi 145—90- yillarda yashagan xitoy tarixchisi Sim Syanning „*Tarixiy xotiralar*“ kitobining bir bo`limi osmon jismlari masalasiga bag`ishlangan.

Tarixchi Ban Guning „*Xan tarixi*“ kitobida 783 yulduzning nomi keltirilgan.

Milodning II asrida yashagan Chjan Xenning astronomiya va matematikaga oid asarida esa 124 yuiduz turkumi, 2500 yulduz-larning nomi eslatib oltilgan. Bu davrda planetalar harakatini kuzatishga ham katta ahamiyat berilgan. Xitoy astronomiari bir yil 365 kun ekanligini aniqlaganlar. Ular bir yilni 12 oyga bo`lganlar va quyosh-oy taqvimini tuzgantar.

Xitoy astronomlari quyosh va oyning qachon tutilishini oldindan aytib berishgan. Ular fizika sohasida bam jiddiy yutuqlarga erishib, dunyoda birinchi bo`lib **kompasni** kashf etganlar. Ular kompasni temirdan to`rtburchak qilib ishlaganlar. Uning harakatlanuvchi ko`rsatgichi doi-mo janubni ko`rsatib turgan.

5. Qadimgi Xitoyda tabobat ilmining rivojlajiishi. Qadimgi Xitoyda tabobat ham ancha yaxshi rivojlangan. Tabiblar bemor tomirlarini ushlab ko`rib, ularning ka~ salliklarini aniqlab, tekshirib so`ng davo-lashga kirishganlar. Qadimgi Xitoyda Van Shu Xe, Ban Sio va Xua Tu kabi mashhur tabiblar yashaganlar. Van Shu Xe tabobatga oid „*Ney-Szi*“f — „*Odam tabiati vahayoti*“, Ban Sioesa f, *Qiyinchitik haqida kilob* " kabi asarlar yozishgan. Ular bemorlarni davolashda meva, o`simlik va hayvonlarning ayrim qismlaridan tayyorlangan sodda va murakkab dorilardan foydalanganlar. Xitoy tabiblari du-nyoda birinchi bo`lib, tomirdan shifobaxsh suyuqlik dori yuborib davolash usulini qo`llaganlar. o`sha vaqtda Xitoyda dori-dar-monlarning 1000 dan ortiq turi ma'lum bolgan.

6. Xitoyda geografik va tarixiy bilimlarning rivojlanishi. Xitoyda markazlashgan davlatlarning tasbkil topishi va mamlakatni ma'-muriy viloyatlarga bo'lish geografik biliinlarga ega bo'lishni talab etgan. Miloddan avvalgi VIII asrlarda Chjou davlatining yerlari 9 viloyatga bo'lingan edi. Sin va Xin podsholiklari davrida tnamlakat 36 viloyatga bo'lingan edi. Podsho va viloyat hokimlari o'zlari yashab turgan viloyatni puxta bilishlari kerak edi. Buni geografiya fani o'rgatar edi.

Qadimgi Xitoy tarixchilar vatanidir. Miloddan avvalgi 145— 90- yillarda yashagan mashhur Sim Syan „Tarixiy xotiralar" degan asar yozgan. Bu kitobda Xitoyning eng qadimgi davridan miloddan avvalgi II asr oxirigacba bo'lgan tarixi bayon etilgan. Milodning 32—92-yillarida yashagan *Ban Gu* esa „*Xan podsholari tarixi*" asarini yozgan. Unda Katta Xan podsholigi tarixi bayon etilgan.

7. Qadimgi Xitoyning diniy e'tiqodi. Qadimgi Xitoyda diniy e'tiqodning shakllanishi ibtidoiy davrlarga borib taqaladi. Shan-Tn davridagi diniy e'tiqodlar ibtidoiy din shakllaridan kelib chiqqan ekan. Qadimgi xitoyliklar Quyosh, Oy, osmon, osmon jismlari, sayyora va yulduzlarga topinganlar. Shu bilan birga ular tabiat va tabiat hodisalari, daraxtlaiga sig'inib togL va daiyolarni ulug'laganlar. Odamlar ana shu ulug'langan narsalarga e'tiqod qilganlar. Xi-toyliklar e'tiqodiga ko'ra harbir narsa va hodisaning aloliida xiidolari bo'lgan.Bu xudolar alohida nomlar bilan atalgan. Ularda Oliy xudo **Di** bo'lib, u odamlarga qurg'oqchilik, suv toshqinlari yuborgan yoki baxt ulashgan.

Afsonalarning birida aytilishicha Nyuy Va degmi \udo odanini loydan yaralgan ekan. Xitoylarning diniy afsonalarida tabiiy ofallar, odamlarni bu ofatlardan qutqaruvehi qahramonlar haqida hiko\va qilinadi.

Qadimgi xitoyHklar o'lgan ajdodlari ruhladga ham e'tiqod qilganlar. bli fanda *utiimizm* deyiladi. Tog'-toshlar, o'sirnlik, daraxtlar, osmon jismlari va har xil buyumiarga sig'inish esa *fetishizm* dcyiladi. Ayni paytda ular hayvon va turli jonivorlarga ham sig'inganlar. Bu esa *tntemizm* deb ataladi. Miloddan avvalgi II— III asrlarda Xitoyga Hindistondan o'rta Osiyo orqali bndda dini kirib kdgan va yoyilgan. Shunday qilib. Xitoyda diniy e*tiqod xilma-xU shaklda bo'lib. uzoq vaqtgacha saqlanih qoigan. Qadimgi xitoyliklar juda qadim zamondan boshlab o'zlariga xos yuksak madaniyat yaralib, jahon madaniyati xazinasiga ulkan hissa qo'shganlar.

Nazorat savollari.

- 1.Eramizdan avvalgi XXIII-XVIII asrlarda Hindiston sivilizatsiyasi.
2. Eramizdan avvalgi VI asrning oxirlarida Eron davlatidagi xalq qo'zg'olonlari.
- 3.Xitoydagi «Sarik engbog'lar» qo'zg'oloni.
- 4.Sparta davlat tuzumi.